

Postbiblioteket

Postreglementet

V

1929

W08001346
Poststyrets
Bibliotek

Postreglementet.

v.

383.43

P

Postreglementets bilag.

1929.

O s l o
J. Chr. Gundersen Boktrykkeri.
1929.

Innholdsfortegnelse.

Postreglementets bilag.

	Side
Bilag A. Instruks for Postdirektøren	5
— B. Instruks for postinspektørene	6
— C. Instruks for Kommisjonen for Behandling av Ubesørgede og Uinnløste Postsaker	8
— D. Instruks for brevhusbestyrere	11
— E. Særlige bestemmelser for feltpoststeder	13
— F. Regler for Postvesenets Hjelpekasse	16
— G. Regler for studnad av postvesenet	18
— H. Instruks for landpostbud	19
— K. Utdrag av reglement for postvesenets ordning i felt	23
— M. Fortegnelse over personer som er berettiget til å rekvirere tjenestemerker	36
— N. Instruks for postbud	39
— O ^I . Regler for behandling av post på dampskib uten postekspedisjon	42
— O ^{II} . Instruks for behandling av postsaker som leveres til forsel i bipostruter utenfor den lukkede post	44
— P. Særskilte regler for konduktørposter	45
— Q. Uniformsreglement for postvesenets tjenestemenn	46
— R. Adresser for efterspørsler og krav om tilbakesending av forsendelser, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløp til land hvor efterspørslen eller kravet ikke skal sendes direkte til bestemmelsespoststedet	51
— S. Forskrifter for korresponderendes bruk av frankeringsmaskiner	62
— T. Regler for tollvesenets behandling av utenriksk pakkepost	65
— U. Utdrag av lov av 15. februar 1918 om offentlige tjenestemenn	69
— V. Utdrag av lov om aldersgrensen for offentlige tjenestemenn	77
— W. Midlertidig reglement for posttjenestemenn som går inn under tjenestemannsloven	78
— X. Instruks for ansettelsesråd i postvesenet	80
— Y. Postvesenets undervisningsvesen m. v.	81
— Z. Reglement om tjenestetid m. v. ved de faste postkontorer og feltpostkontorene	88
— Æ. Regler om kontrollærer	91
— Ø. Overenskomst mellom Hovedstyret for Norges Statsbaner og Poststyret angående poståpnerier på Statsbanenes stasjoner	92
— Å. Overenskomst mellom postvesenet og telegrafvesenet angående kombinasjon av poståpnerier og rikstelefon- (telegraf-) stasjoner	95
—————	
Lov om postvesenet av 8. juni 1928 med bemerkninger	98

Instruks for Postdirektøren.

Fastsatt ved kgl. res. av 23. mars 1929.

§ 1. Postdirektøren er postvesenets fagchef. Han har selvstendig og under ansvar å lede postvesenet i alle dets grener, å vareta postvesenets økonomi, å fremme dets utvikling etter tidens krav, å våke over tjenesten, alt overensstemmende med lover, bevilgninger og andre bestemmelser.

Postdirektøren skal i forholdet til andre samferdselsinstitusjoner søke å opnå det best mulige samarbeid til samfundsgavnlig løsning av fellesoppgaver.

§ 2. Postdirektøren har den avgjørende myndighet i alle saker som ikke ifølge gjeldende bestemmelser skal avgjøres av høiere instans, eller hvis avgjørelse ikke er overlatt en annen myndighet.

§ 3. Saker som etter § 2 skal avgjøres av høiere instans såsom:

- a. budgett- og lovsaker,
- b. internasjonale avtaler, utnevnelser og avskjedigelser av embedsmenn samt andre spørsmål som må inn for Kongen i statsråd,
- c. ansettelser og avskjedigelser som ifølge gjeldende bestemmelser tilligger departementet, og andre saker som skal avgjøres av dette,
- d. forføininger som overskrider gitt bevilgning eller er av økonomisk rekkevidde

og ikke har vært forelagt statsmyndigheten,

forelegges av Postdirektøren for departementet gjennom ekspedisjonschefen.

§ 4. I saker av større rekkevidde eller av prinsipiell art og navnlig i saker som skal forelegges for Regjering eller Storting, skal Postdirektøren samrå sig med Poststyrets byråchefer i fellesmøte. Fellesmøte skal også holdes når en byråchef forlanger det. Det føres protokoll i møtene; i denne innføres også dissenser. Utskrift av protokollen skal følge saken hvis denne skal inn for høiere myndighet.

§ 5. Postdirektøren treffer bestemmelse om arbeidsordningen i Poststyret, således om hvilke funksjonærer der skal lede de forskjellige kontorer, om saksfordelingen mellom kontorene, om overføring av enkelte saker eller grupper av saker til selvstendig avgjørelse av særskilte funksjonærer m. v.

§ 6. Postdirektøren skal personlig og ved Poststyrets funksjonærer jevnlig foreta inspeksjonsreiser i landet for derigjennem å skaffe sig det best mulige sted- og personal-kjennskap og kontrollere posttjenesten.

§ 7. Klage over Postdirektørens avgjørelser eller virksomhet blir med alle fornødne opplysninger snarest å forelegge for departementet.

Bilag B.

Instruks for postinspektørene.

§ 1. Postinspektørene sorterer direkte under Poststyret.

§ 2. Deres vesentlige virksomhet er å føre innseende med den praktiske posttjeneste. De skal dessuten i den utstrekning det kreves, delta i behandlingen av de saker som sorterer under Poststyret.

§ 3. Hvad den førstnevnte virksomhet angår skal de, særlig ved undersøkelse på stedet, kontrollere så vel de faste som de reisende poststeders forretningsorden, foreta kasseoppgjør, inspisere arkiv og inventar m. v.

Herunder skal de bl. a. påse at poststedene har sørget for en hensiktsmessig og betryggende behandlings- og opbevaringsmåte for verdipostsaker og rekommanderte postsaker og at poststedenes protokoller føres ordentlig og nøiaktig.

Når det anses nødvendig, skal de undersøke om vedkommende tjenestemenn har tilstrekkelig kjennskap til postlovgivningen, de reglementariske forskrifter, bruk av portotakstene og postgangen og om de ved postens dirigering forstår å utnytte postgangen m. v.

De skal merke sig om poststedenes personale er tilstrekkelig til en forsvarlig utførelse av forretningene, om der er noget å si på personalet eller dets forhold, om post-

stedenes lokaler er hensiktsmessige og betryggende innredet hvad postsikkerheten angår, om de ligger passende til for det korresponderende publikum, om kontortiden passer efter forholdene, om publikum blir raskt og hensynsfullt ekspedert, om brevombæringen og kassetømningen i tilfelle foregår med hurtighet, orden og nøiaktighet, om passende antall postkasser er hensiktsmessig fordelt, om brevombæringsdistriktet svarer til bebyggelsen o. lign.

Av andre spørsmål som bør være gjensstand for deres undersøkelse, kan nevnes postgangens ordning, postenes avgangs- og ankomsttider og deres korrespondanse, rutenes inndeling, postforbindelsens tilstrekkelighet, hensiktsmessigheten av den brukte befordringsmåte, mulig forøkelse av postvesenets inntekter og reduksjon av dets utgifter m. v.

De skal kontrollere postførernes og landpostbudenes utføring av de plikter som påhviler disse og undersøke om postførerne overholder sine kontraktmessige plikter med hensyn til postføringen m. v.; likeså skal de påse at vedkommende poststeder i tilfelle fører en effektiv kontroll i de nevnte hen-seender.

§ 4. Mindre reglementariske forsømmel-

ser skal postinspektørene på egen hånd påtale og påse rettet. Tilfelle av grov forsømmelighet eller skjodesløshet skal efter foretatt undersøkelse innberettes til Poststyret til avgjørelse. Misligheter av alvorligere natur skal uopholdelig meldes til Poststyret. Kan Poststyrets avgjørelse ikke uten risiko avventes, kan dog postinspektørene på Poststyrets vegne treffe de ekstraordinære forføyninger som måtte være nødvendige.

§ 5. Postinspektørene skal utnytte de opplysninger om posttjenesten, som de under sine reiser måtte komme i besiddelse av gjennom postvesenets tjenestemenn eller det korresponderende publikum, og de skal ta tilbørlig hensyn til fremkomne anker.

§ 6. Mulige forslag til en forbedret ordning av posttjenesten eller postgangen skal vedlegges alle de oppgaver av enhver art som er nødvendig til belysning av saken og dens videre behandling.

§ 7. Postinspektørene har rett til på sine tjenestereiser å forlange den bistand de trenger av de postfunksjonærer som de i stilings medfør kommer i berøring med.

§ 8. Postinspektørene skal avgi innbe-

retning om resultatet av de inspeksjoner og kasseeftersyn som de har foretatt. Hertil skal brukes de foreskrevne blanketter (for inspeksjon av postkontorer nr. 78 og 69, av postekspedisjoner nr. 129 og av poståpnerier nr. 124 og 139).

Gjenpart av innberetninger om inspeksjon av underpostkontorer, poståpnerier og postekspedisjoner skal tilstilles vedkommende postmester.

§ 9. Postinspektørene skal til enhver tid være politiet behjelpelig med undersøkelser angående postale saker av strafferettslig art og herunder foreta de undersøkelser som er nødvendige til sakenes belysning og oppklaring.

§ 10. Postinspektørene skal på sine reiser til enhver tid holde Poststyret underrettet om opholdssted og adresse.

§ 11. Ved utløpet av hvert kvartal skal hver postinspektør avgi en kortfattet innberetning om sin virksomhet.

§ 12. Over de saker som kommer inn til behandling av postinspektørene, føres journal, og de utgatte ekspedisjoner kopieres i kopibok.

Bilag C.

Instruks for Kommissjonen for Behandling av Ubesørgede og Uinnløste Postsaker.

§ 1. Kommissjonens virksomhet omfatter behandling av postsaker som er innlevert ved norske poststeder og som blir sendt inn til kommissjonen som ubesørgede eller uinnløste.

§ 2. Kommissjonens medlemmer skal, når de tiltrer, skriftlig avlegge edelig løfte om å fortie likeoverfor uvedkommende så vel innholdet av de postsaker som de vil få å behandle, som avsendernes og mottagernes navn.

§ 3. Kommissjonens formann fordeler arbeidet mellom kommissjonens medlemmer.

§ 4. Behandlingen av ubesørgede og uinnløste postsaker må bare finne sted i kommissjonens lokaler. Uten Poststyrets samtykke må ingen av de forsendelser som has til behandling, medtas utenfor kommissjonens lokaler undtagen i det tilfelle som er nevnt nedenfor i § 11 — til konferanse med en sakkyndig.

Når forsendelsene ikke er under behandling, skal de holdes innlåst i skap eller kasser m. v., som er bestemt til dette bruk, eller være nedlagt i forseglede sekker, som oppbevares i avlåst gjemme, således at der ikke er anledning for uvedkommende til å bli kjent med forsendelsenes innhold.

§ 5. De mottatte forsendelser skal snarest mulig søkes sendt vedkommende adressater eller avsendere. Er de ubetalte eller utilstrekkelig betalte, settes de i porto (jfr. dog § 13).

Kommissjonen kan, om det er nødvendig, åpne forsendelsene for å finne ut hvem avsenderne eller adressatene er, eller hvor de er å finne. Den kan herunder gjøre sig kjent med forsendelsenes innhold i nødvendig utstrekning. Forsendelsene må således ikke åpnes når avsenderens navn og adresse kan finnes av forsendelsens ytre.

§ 6. Behandlingen av de postsaker som er kommet inn til kommissjonen i den ene uke, bør i almindelighet være ferdig ved utløpet av den næste uke.

§ 7. Før forsendelsene åpnes, må det undersøkes nøiaktig om de også virkelig er »ubesørgede« eller »uinnløste«, eller om de muligens ved en feil er kommet inn til kommissjonen uten å ha vært behandlet på reglementert måte. Særlig skal det undersøkes om forsendelsene har vært på utgangsstedet for å leveres ut til avsenderne. Dersom en forsendelse er kommet inn til kommissjonen feilaktig, skal den oversendes vedkommende poststed til behandling. Der sendes tilbake-

melding til det poststed hvor feilen er begått. Gjentar sådan feilsending eller andre uregelmessigheter sig ved samme poststed, sender kommissjonen melding herom til Poststyret.

§ 8. Postsaker som blir tilbakesendt fra utlandet og kommer inn direkte til kommissjonen, skal oversendes Oslo postkontors brevavdeling for derfra å sendes til avsenderpoststedet til behandling på vanlig måte. Det mottatte kart sendes i tilfelle med. Er det verdiforsendelser eller rekommanderte forsendelser, må de før oversendingen innføres i den liste og den kvitteringsbok som er nevnt nedenfor under § 17.

Kommer der inn til kommissjonen postsaker som er utgått fra utlandet, sendes disse likeledes til Oslo postkontors brevavdeling for å sendes tilbake til utganglandet.

§ 9. Postforsendelsene må åpnes med forsiktighet, således at innholdet ikke skades. Der skal brukes kniv eller saks til åpningen, således at konvolutten eller omslaget maktuleres minst mulig.

Forsendelsene må åpnes i et vidnes overvær, således at innholdet kan konstateres. Dersom innholdet av verdiforsendelser ikke stemmer med den angitte verdi, må der settes bevidnelse herom på konvolutten eller omslaget.

Dersom rekommanderte forsendelser inneholder verdipapirer, settes notering herom i anmerkningsrubrikken i den fortegnelse som er nevnt i § 17 c.

§ 10.

a) Forsendelser

som er ubetalte eller utilstrekkelig betalte uten å være påsatt T-stemplede frimerker på foreskreven måte,

hvis virkelige innhold ikke stemmer med angivelsen på adressesiden eller som er påsatt tjenestemerker uten at de angår en sak som berettiger til bruk av sådanne merker,

sendes inn til 2net Postadministrasjonskontor til behandling.

b) Ikke rekommanderte forsendelser som inneholder frimerker til en samlet høiere verdi enn 5 kroner, og rekommanderte forsendelser som inneholder frimerker til samlet høiere verdi enn 36 kroner uten at forsendelsen er påtegnet verdiangivelser på utskriftssiden, sendes inn til 1ste Postadministrasjonskontor til behandling.

c) Forsendelser som er frankert med tidligere brukte frimerker, skal sendes vedkommende postmester til behandling under henvisning til postreglementets kap. III, §§ 26 og 27.

§ 11. Når forsendelsene er åpnet, skal der først foretas en nøiaktig undersøkelse etter avsenderens navn og adresse. Kan der ikke finnes sikker opplysning herom, undersøkes det om forsendelsen inneholder nærmere opplysninger om adressaten enn de som finnes på forsendelsens ytterside. Forsendelsens innhold må ikke gjennomleses i større utstrekning enn nødvendig for å få sådanne opplysninger.

Kommissjonen må gå frem med den største omhyggelighet og forsiktighet når disse opplysninger om forsendelsenes avsendere eller adressater tilveiebringes, således at ikke nogen forsendelse blir sendt til en feil person.

Er en forsendelse skrevet i et sprog eller med en skrift som ingen av kommissjonens

medlemmer forstår, kan der efter nærmere anvisning av Poststyret konfereres med en sakkyndig person. Denne må dog ikke få anledning til å gjøre sig bekjent med forsendelsens innhold i videre utstrekning enn påkrevd.

§ 12. De forsendelser som ekspederes fra kommisjonen til vedkommende adressat eller avsender, skal legges inn i en ny konvolutt. Denne skal være stemplet i øverste hjørne til høire med rød farve: »Som ubesørgget åpnet i Poststyret« når det gjelder forutbetalte forsendelser, og med blå farve: »Som uinnløst åpnet i Poststyret«, når det gjelder ubetalte eller utilstrekkelig betalte forsendelser. På de sistnevnte forsendelser settes dessuten med blå blyant i øverste hjørne til venstre beløpet av den porto som hviler på forsendelsene.

I konvolutten legges likeledes inn en trykt seddel (bl. nr. 185) med opfordring til brevavsendere om alltid å sette sitt navn og sin noiaktige adresse på baksiden av brevet, forat dette kan bli tilbakelevert avsenderen uåpnet om det ikke skulde komme adressaten i hende.

§ 13. Ubetalte og utilstrekkelig betalte forsendelser som først sendes tilbake til avsenderen 1 år efter avsendelsen, settes ikke i porto (jfr. § 5 og kap. XV § 9).

§ 14. De forsendelser som er åpnet av kommisjonen og ikke kan besørges sendt til adressat eller avsender, skal sendes 1ste Postadministrasjonskontor dersom de inneholder gjenstander av verdi, og i motsatt fall opbevares ordnet såvidt mulig efter avsendelsessted og holdes nedlåst eller under for-

segling (jfr. § 4), inntil Poststyret treffer bestemmelse om deres behandling. Herom skal kommisjonens formann fremkomme med forslag. Tilintetgjørelse må ikke foregå før der for almindelige brevforsendelser og pakker er hengått 1 år og for rekommanderte forsendelser og verdiforsendelser 3 år efter at de er innkommet til Poststyret.

§ 15. Når forsendelser som fra kommisjonen er oversendt avsenderne til innløsning, nektes mottatt, innhentes Poststyrets bestemmelse om hvad der skal foretas.

§ 16. Kommisjonen skal innen utgangen av mai måned hvert år levere Poststyret en statistisk opgave over de postforsendelser som er behandlet i det forløpne kalenderår. Denne opgave skal være avfattet efter det skjema som er mottatt fra Verdenspostforeningens internasjonale byrå.

I dette øiemed foretas der optelling i hvert kvartals annen måned av de forsendelser som behandles i kommisjonen.

§ 17. Kommisjonen fører følgende protokoller:

- a) journal for ankomne skrivelser;
- b) kopibok for avsendte skrivelser;
- c) fortegnelse efter foreskrevet skjema over samtlige ankomne verdiforsendelser og rekommanderte forsendelser og almindelige forsendelser som inneholder frimerker til en samlet høiere verdi enn 5 kroner, eller penger;
- d) kvitteringsbok for de verdiforsendelser og rekommanderte forsendelser som leveres inn på Oslo postkontor.

Bilag D.

Instruks for brevhusbestyrere.

§ 1. Brevhus er faste poststeder for:

1. *Innlevering* av almindelige brevpostsaker (verdiforsendelser og rekommanderte forsendelser kan ikke innleveres ved brevhus).
2. *Utlevering* av helt forutbetalte almindelige brevpostsaker, blad og tidsskrifter og meldesedler om andre postsaker som er ankommet til nærmeste poststed (jfr. § 6).

§ 2. Brevhus sorterer under det postkontor til hvis distrikt de er henlagt, og brevhusbestyrere skal i enhver henseende rette sig efter de forskrifter som blir gitt dem av det overordnede poststed.

§ 3. Er ikke annet særskilt bestemt, plikter ikke brevhusbestyrere å holde nogen bestemt kontortid. Men brevhusene skal være tilgjengelig for publikum så lenge som mulig i tiden mellom kl. 8.00 og kl. 19.00 og innenfor dette tidsrum navnlig i nogen tid før innleveringen til de avgående poster slutter og etter postenes ankomst.

Søn- og helligdager holdes brevhusene som regel helt lukket.

§ 4. Når postsaker leveres inn uten frimerker, men avsenderen betaler portoen for dem med penger, skal brevhusbestyreren sette frimerker på forsendelsen til utligning av portoen. Frimerkene skal settes på for-

sendelsens adresseside i øverste hjørne til høire.

§ 5. Ved postens ekspedisjon skal de frimerker som er satt på postsakene, kasseres tydelig med brevhusets kassasjonsstempel. Postsakene skal derefter legges i konvolutt adressert til nærmeste poststed. Dette vil derefter behandle postsakene på samme måte som om de var innlevert der og stemple dem med sitt datostempel.

§ 6. Verdiforsendelser og rekommanderte forsendelser, pakker (så vel almindelige som med angitt verdi eller påheftet postopkrav), postanvisninger og ubetalte eller utilstrekkelig betalte almindelige brevpostsaker som er bestemt til brevhus, sendes til det poststed som ligger brevhuset nærmest. Dette utferdiger meldesedler om forsendelsene og sender disse sedler til adressatene gjennom brevhuset. Postsakene selv må adressatene besørge hentet på nærmeste poststed.

§ 7. Brevhusbestyrere skal sørge omhyggelig for at de postsaker som beror på brevhuset, ikke skades eller tilsmusses, og at de blir riktig og hurtigst mulig avsendt eller utlevert til adressatene.

Postsaker hvis adressater ikke finnes, skal 2 ganger månedlig med fornøden forklaring tilbakesendes til nærmeste poststed til behandling som ubesørgede forsendelser.

Når sådanne postsaker har påtegning med krav om tilbakesending straks eller innen en bestemt tid, efterkommes kravet.

Postsaker som adressaten nekter å motta, tilbakesendes snarest mulig med fornøden påtegning («Nektet mottagelse») til nærmeste poststed.

§ 8. Portoen for korsbåndsforsendelser må forutbetales. Er der ubetalte korsbåndsforsendelser i postkassen, må de derfor tilbakeleveres avsenderen eller, hvis han ikke kjennes, sendes til det nærmeste poststed med fornøden forklaring.

§ 9. Finnes der i postkassen verdibrev, rekommanderte forsendelser eller almindelige brev som inneholder uangitte penger, skal de med fornøden forklaring sendes til nærmeste poststed til behandling. Det samme gjelder postsaker som er frankert med brukte frimerker, med fremmede lands frimerker eller med frimerker som er således tilsmusset eller skadet at det ikke sikkert kan avgjøres, om de tidligere har vært avstemplet. Forøvrig gjelder denne fremgangsmåte alle postsaker som ikke fyller de vilkår som er satt for deres befordring.

§ 10. Brevhusbestyrere kan få kjøpt frimerker og brevkort fra nærmeste poststed. Frimerkene kan også føres i regning for et beløp av inntil 50 kroner om det overordnede postkontor så bestemmer.

Både bestillingen på og fremsendingen av frimerker m. v. kan gå som postsak.

§ 11. Brevhus skal ha beholdning av de almindeligste frimerker og brevkort etter nærmere bestemmelse av postmesteren såatt publikum kan få kjøpt disse i smått.

§ 12. Brevhus skal ha følgende inventarsaker:

kassasjonsstempel,
stempelpute med sverte,
balansevekt med loddsett (20, 40 og 125 gram),
innenriksk portotakst.

Den overordnede postmester avgjør om brevhuset skal ha postkasse. Skal der være postkasse, brukes fortrinsvis postkasseskilt med åpning i veggen. Dersom det kreves, godtgjør postvesenet i tilfelle brevhusbestyreren hans utgifter til monteringen.

Inventarsakene skal behandles omhyggelig.

Bestillinger på inventarsaker og stempelsverte m. v. sendes til det overordnede poststed. Fra dette kan der også fåes konvolutter til bruk ved avsendingen av den brevpost som innleveres på brevhuset (se § 5).

§ 13. Brevhusbestyrere må ikke gi uvedkommende nogensomhelst underretning om andres bruk av posten. Heller ikke må utenforstående gis nogen befatning med det som postvesenet har fått overgitt til besørgelse.

§ 14. Ved inngangen til brevhus skal der være slått op bekjentgjørelse om postenes avgangs- og ankomsttider med opplysning om når innleveringen slutter for de forskjellige avgående poster og om den omtrentlige utleveringstid for ankommende poster.

Brevhusenes postkasser må tømmes minst 1 gang daglig og dessuten $\frac{1}{2}$ time før vedkommende posters avgang.

§ 15. Ved brevhus skal skrivelser m. v. som tilhører arkivet, oppbevares ordnet etter tidsfølgen i særskilte pakker for hvert år.

Bilag E.

Særlige bestemmelser for feltpoststeder.

§ 1. Ved feltpoststeder forstås i fredstid poststeder som for en begrenset tid opprettes på steder, hvor ekstraordinære forhold, f. eks. større fiskerier og militærovelser gjør det nødvendig at der er et poststed eller at der i tilfelle er et fullstendigere poststed enn under almindelige forhold.

§ 2. Feltpoststedene opprettes enten som *feltpostkontorer* eller som *feltpoståpnerier*.

Feltpostkontorene sorterer under Poststyret og avlegger sine regnskaper direkte til dette. Deres virksomhet omfatter de samme forretninger som de vanlige postkontorer.

Feltpoståpneriene sorterer under det postkontor i hvis distrikt de ligger. Deres virksomhet omfatter i almindelighet de samme forretninger som de vanlige poståpnerier. Også forøvrig gjelder for feltpoståpnerier samme bestemmelser som for de vanlige poståpnerier.

§ 3. Oprettes feltpostkontor på et sted hvor der er poståpneri, bør dette som regel nedlegges midlertidig. Den postmester som poståpneriet hører under, kan dog i særegne tilfelle bestemme, at det skal forbli i virksomhet helt eller delvis ved siden av feltpostkontoret.

§ 4. Når bestyreren mottar feltpostkontorets inventar m. v. må han forvise sig om at alle de gjenstander som er opført på inventarfortegnelsen, forefinnes i brukbar stand (jfr. § 15). Herom sendes der en melding til Postintendanten.

§ 5. Er der ikke på forhånd leiet eller på annen måte anvist lokale for feltpostkontoret, må bestyreren sørge for leie av lokale.

Dersom feltpostkontor opprettes på ekserseplass eller under militære øvelser, vil kontorlokale og bolig for bestyreren med nødvendig utstyr — også seng med sengklær m. v. — skaffes av de militære myndigheter. Disse vil likeledes i tilfelle besørge kontorinventarets transport og flytning fra sted til sted.

§ 6. Feltpostkontorets kontortid fastsettes av bestyreren.

For de feltpostkontorers vedkommende som opprettes på ekserseplass eller under militære øvelser, fastsettes kontortiden i samråd med plasskommandanten, idet der tas så stort hensyn til militæravdelingenes tarv som de postale interesser tillater.

§ 7. Selv når postenes avgang og ankomst ikke bestemt kan oppgis, skal der dog utenfor feltpostkontorets lokale være opplått bekjentgjørelse om når innleveringstidene

antagelig slutter for de avgående poster, og de ankommende poster antagelig kan utleveres.

§ 8. Når særskilt bestemmelse derom ikke er truffet av Poststyret, skal feltpostkontorets bestyrer dra omsorg for en rask og effektiv forbindelse mellom feltpostkontoret og nærmeste poststed i det ordinære postnett. Om han finner det nødvendig, kan han foranledige ekstraposter avsendt i de ordinære postruter.

Hvor feltpostkontoret er opprettet av hensyn til militære øvelser, skal som regel befordringen besørges og bekostes av de militære myndigheter.

§ 9. Så snart feltpostkontoret er trådt i virksomhet, skal bestyreren avgi innberetning til Poststyret om det mottatte inventar, om det leiede lokale, og — i fall dette er leiet av bestyreren — om leiens størrelse, om den fastsatte kontor- og innleveringstid, om den ordning som er truffet for forbindelsen med det faste postnett o. lign.

§ 10. Når der er anledning til det, skal bestyreren av feltpostkontoret bruke telegraf og telefon i den utstrekning han finner det påkrevd, således til å underrette andre poststeder om avsendte ekstraposter, til selv å søke opplysning om uregelmessigheter i postgangen o. lign.

§ 11. Etter at feltpostkontoret er nedlagt, skal postsaker til dette straks sendes tilbake til utgangsstedet, dersom ikke annet er krevd og det ikke kan nytte å sende forsendelsene etter adressatene.

§ 12. Feltpostkontorer foretar optelling 2 ganger i 7 dager hver gang over avsendte almindelige og rekommanderte postfor- sendelser m. v. på blankett I. Statistikkperio-

denes resultat multipliseres med den multiplikator som passer efter forholdet. Derefter utregnes resultatet for hele virksomhetstiden på blanketten for 2nen optelling. Når feltpostkontoret er nedlagt, sender bestyreren inn de nødvendige statistikkblanketter (nr. I, III, VII og XI) i utfylt stand til Poststyrets Regnskapskontor (A og S).

Opgaven over frimerkeomsetningen (bl. XI) skal referere sig til budgetterminen. Dersom virksomhetstiden faller dels i en og dels i en annen budgettermin, skal der utferdiges særskilt oppgave for hver av terminene.

Feltpostkontorer som er i virksomhet hele året, følger med hensyn til statistikken de bestemmelser som gjelder for postkontorer i almindelighet, (se statistikkreglementet).

§ 13. Ved feltpostkontorene skal der has til salgs de almindeligste frimerker, brevkort og kortbrev.

Når tiden ikke tillater at frimerker m. v. rekvireres direkte hos Frimerkeforvalteren, kan de rekvireres fra nærmeste postkontor. Melding herom sendes straks til Frimerkeforvalteren, så at han kan sørge for nødvendig refusjon.

Restbeholdningen av frimerker m. v. sendes inn til Frimerkeforvalteren efter feltpostkontorets nedlegging.

§ 14. Ved feltpostkontorer skal der føres journal for mottatte og kopibok for avsendte skrivelser m. v. Dokumenter som skal opbevares i feltpostkontorets arkiv, legges inn kronologisk efter journalen i omslag med tydelig utenpåskrift og sendes inn særskilt efter feltpostkontorets nedlegging enten til Postintendanten, ifall arkivet er stasjonert der, eller til det postkontor som har vedkommende arkiv til opbevaring, se nedenfor § 15.

§ 15. Når feltpostkontorets virksomhet slutter, skal det inventar som beror ved feltpostkontoret og de gjenværende forbruksaker sendes inn til Postintendanten eller et postkontor, utpekt av Poststyret. Bestyreren og i tilfelle vedkommende postmester må nøie passe på at de avleverte inventar- og forbrukssaker er i fullt komplett og brukbar stand. I motsatt fall må bestyreren sørge for at de manglende og ubrukelige saker blir erstattet fra Postintendanten. Ethvert feltpostkontors saker skal ved avleveringen være i sådan stand at feltpostkontoret når som helst, uten varsel, igjen kan settes i virksomhet. Der må således sørges for at de nødvendige blanketter er tilstede i tilstrekkelig antall, at der er ny, uåpnet svertekrukke og blekk-krukke, at alle stempler er rensset o.s.v.

Kvittering for avlevering til postkontoret av arkiv, inventar m. v. i ordnet, komplett og brukbar stand sendes av bestyreren til Poststyret.

§ 16. Bestyrere av feltpostkontorer skal i tjenesten alltid bære den uniform som er bestemt for deres stilling.

§ 17. Bestyrere av feltpostkontorer skal avlegge regnskap for hvert kvartal eller for den del av kvartalet feltpostkontoret har vært i virksomhet. Har f. eks. et feltpostkontor vært i virksomhet fra 27 mai til

30 august, avlegges et kvartalsregnskap for tiden 27 mai til 30 juni og et for tiden 1 juli til 30. august.

Regnskapet avlegges snarest mulig og senest innen 3 dager etter hvert kvartals utløp eller, i tilfelle, etter virksomhetens ophør.

Bestyreren kan beregne sig lønn for den tid etter feltpostkontorets nedlegging som det har vært nødvendig for ham å bruke til å avlegge regnskap og ordne arkivet. Har han herunder måttet opholde sig utenfor hjemstedet, kan han også beregne sig kostgodtgjørelse etter loven for denne tid. Sådan lønn og kostgodtgjørelse kan dog ikke beregnes for mer enn 3 dager. Bestyreren må attestere på vedkommende utgiftsbilag at den medgåtte tid har vært nødvendig for arbeidets utførelse.

For rekvisisjon av tilskudd, innsending av remisser, regnskapets opstilling m. v. gjelder samme regler for feltpostkontorer som for postkontorer, se regnskapsreglementet.

§ 18. Etter feltpostkontorets nedlegging skal bestyreren sende melding til Poststyret om feltpostkontorets virksomhet, den antagelige brevmengde, størrelsen av den behandlede verdipost, avisholdet o. lign.

§ 19. Forøvrig gjelder forskriftene i Postreglementet, forsåvidt de ikke står i strid med bestemmelsene i nærværende instruks.

Bilag F.

Regler for Postvesenets Hjelpekasse.

Vedtatt ved kgl. res. av 14. desember 1928.

§ 1.

Hjelpekassens formål er å yde pengehjelp til trengende enker og barn etter avdøde postbestillingsmenn, til avgåtte postbestillingsmenn som på grunn av sykdom eller lignende har måttet ta avskjed uten å ha fått full pensjon, til uforsørgede barn etter postembedsmenn som har tilhørt nogen bestillingsmannsklasse, og til foreldre av avdøde tjenestemenn, når den avdøde helt eller hovedsakelig har vært vedkommendes forsørger.

Ved bestillingsmenn i denne forbindelse forstås postmenn som er offentlige tjenestemenn (dog ikke bestyrere av 2nen klasses underpostkontorer), poståpnere med årlig lønn kr. 600,00 eller derover og landpostbud som utgår fra postkontorer med søknedaglig tjeneste og har en lønn av minst kr. 800 årlig.

§ 2.

Hjelpekassens kapital, ca. kr. 250 000,00, er urørlig. Rentene av kapitalen og hvad der ellers måtte komme inn i kassen av inntekter, brukes i hjelpekassens formål. De utgifter som ikke antas å kunne bestrides av rentene og kassens øvrige inntekter, føres

anslagsvis op på postbudgettet til bevilgning av Stortinget.

Kassens midler kan midlertidig settes i sparebank. De gjøres fruktbringende ved innkjøp av stats- og hypotekbankobligasjoner, ihendehaverobligasjoner, utstedt av kredittforeninger i henhold til lov av 17 juni 1907, eller av andre verdipapirer som efter sin art og den sikkerhet de byr, kan stilles i klasse med nevnte obligasjoner.

Midlene forvaltes av Poststyret uten utgift for hjelpekassen.

§ 3.

Studnad av hjelpekassen gis av Poststyret efter forslag av en komité. I tilfelle av uenighet mellem komiteen og Poststyret avgjøres saken av departementet. Komiteen består av en av Poststyrets byråchefer, en av kontorbetjeningen ved Oslo postkontor, en i Oslo bosatt reisende posttjenestemann, en i Oslo bosatt posttjenestemann av budklassen og en poståpner, bosatt i nærheten av Oslo.

De fire sistnevnte medlemmer velges ved simpel stemmeflerhet innen vedkommende gruppe av tjenestemenn.

Den tjenestemann av hver klasse, som næst efter de valgte har fått de fleste stemmer, blir varamann.

Valget gjelder for et tidsrum av 2 år og foregår efter nærmere bestemmelse av Poststyret.

§ 4.

Studnad av hjelpekassens midler gis bare for et år om gangen. Den utbetales kvartalsvis.

Ved utdelingen tas særlig hensyn til ansøkerens trang.

Efter omstendighetene kan også vedkommendes tjenestetid og størrelsen av de beløp han i sin tid har innbetalt i kassen, tas i betraktning.

Søknad sendes inn til Poststyret gjennom det postkontor i hvis distrikt ansøkeren er bosatt. Poststyret fastsetter tiden for innsendingen og bestemmer hvilke legitimasjoner skal sendes med. Søknaden må være bilagt med utfylt blankett nr. 112.

§ 5.

Forandringer i foranstående regler kan foretas ved kongelig resolusjon efter at der er innhentet erklæring fra den komite som er nevnt i § 3.

I henhold til stortingsbeslutning av 27 november 1920 kan der fremtidig ikke optas nye pensjonister, og de nuværende pensjonister må ikke forhøies på kassens bekostning.

Dette gjelder dog ikke etterlatte efter tidligere innskuddspliktige medlemmer som ikke oppbærer pensjon av Statens Pensjonskasse, eller som ikke i nogensomhelst form nyter understøttelse av annet offentlig fond eller lignende.

Ifølge forannevnte stortingsbeslutning av 27. november 1920 skal der forelegges Stortinget forslag angående anvendelsen av hjelpekassens inntektsoverskudd, når sådant foreligger, og om anvendelsen av kassens kapital, når samtlige dens forpliktelser er helt avviklet.

Bilag G.

Regler for studnad av postvesenet.

§ 1. Studnad tilståes:

- a. *Postførere* som har måttet fratre sin tjeneste på grunn av alder eller svake-
lighet.
- b. *Poståpnere, postbefordrere, landpost-
bud og privat ansatte funksjonærer av
budklassen*, når de etter minst 10 års
tjeneste i postvesenet er fratrukket sin stil-
på grunn av alder.
- c. *Enker etter postførere, postbefordrere
eller landpostbud* som er omkommet
ved ulykkestilfelle i tjenesten, eller som
har pådratt sig den dødelige sykdom
under utføringen av tjenesteplikter og
på grunn av en mere fremtredende nid-
kjærhet i tjenesten.
- d. *Enker etter de tjenestemenn som er
nevnt foran under litra a og b*, når for-
sørgerne har vært i postvesenets tjene-
ste i minst 10 år.

§ 2. Søknad om studnad leveres inn til
sognepresten i den menighet ansøkeren op-
holder sig. Sognepresten sender den der-
etter til vedkommende postmester med sin
erklæring.

Tilstått studnad løper inntil videre —
sålenge vedkommendes økonomiske forhold
er vesentlig uforandret som da den blev fast-
satt. Den utbetales ved utgangen av hvert
fjerdingår gjennom det postkontor, i hvis
distrikt vedkommende bor.

§ 3. Søknadene skal inneholde følgende
oplysninger:

- a. ansøkerens alder og forsørgelsesbyrde,
stilling og tjenestetid i postvesenet,
lønnen til de forskjellige tider og år-
saken til tjenestens avslutning;
- b. om ansøkeren har formue av hvilken-
somhelst størrelse, føderåd, pensjon eller
annen lignende fast årlig studnad og i
bekreftende fall hvor stor formuen eller
studnaden er;
- c. om ansøkeren har voksne barn eller
slektninger, som yder eller kan yde
hjelp eller studnad;
- d. om ansøkeren har noget inntektsbrin-
gende virke, såsom gårdsbruk og i så
fall dettes størrelse, eller håndverk og
dettes avkastning.

Bilag H.

Instruks for landpostbud.

§ 1. Landpostbud besørger utvekslingen av postsaker:

- a) mellom et fast poststed og steder som ligger i budets rute;
- b) mellom steder i ruten;
- c) mellom steder i to forskjellige landpostbudruter som går ut fra samme poststed.

Når forholdene tillater det, kan det tillike pålegges landpostbud som lønnes etter bypostbudregulativ, hvilket som helst annet budarbeid eller arbeid ved postkontoret bestemt for budfunksjonærer.

De øvrige landpostbud kan i ventetiden uten særskilt godtgjørelse pålegges å utføre posttransport og annet forefallende postarbeid ved det poststed hvor de i ventetiden opholder sig. (Ventetiden vil her si den tid budet må opholde sig ved poststedet for å vente på sin post).

§ 2. For postsaker som leveres til landpostbud, kreves op porto etter de gjeldende satser.

§ 3. Når blad og tidsskrifter bestilles hos landpostbud, gir budet kvittering på bl. nr. 6 for bestillingens mottagelse. I tillegg til bladpengene betaler abonnenten en avgift som er lik portoen for en postanvis-

ning på et beløp lik det innbetalte abonnementsbeløp for hvert eksemplar av hvert blad, uten hensyn til om abonnementet gjelder et kvartal, halvår eller år. Budet besørger derefter bestillingen tegnet på det poststed landpostbudruten går ut fra, eller på utgivelsespoststedet hvis ruten berører flere poststeder og vedkommende blad utkommer på et av disse.

§ 4. Landpostbudene bringer ut fra poststedene til de steder som ligger i deres rute, almindelige og rekommanderte postsaker, blad, verdibrev inntil en verdi av 500 kroner, hvor vedkommende postmester bestemmer postanvisningsbeløp inntil 200 kroner. Likeledes utbringes meldesedler om ankomne verdiforsendelser og postanvisninger til høiere beløp, pakker og lign. Meldesedlene bør være lagt inn i omslag til hver adressat. Såvidt mulig bør også småpakker tas med.

Når adressatene krever det og disse gir budene fullmakt til å hente forsendelsene, plikter landpostbudene å ta med fra de faste poststeder verdiforsendelser til høiere verdi enn 500 kroner. Fullmaktene kan enten være almindelige, gjeldende én gang for alle, eller spesielle, gjeldende bare for en bestemt enkelt forsendelse. Utbæringen skjer på vedkommende adressats eget ansvar.

§ 5. Budene skal ha en bok (bl. nr. 100 c), som alle rekommanderte forsendelser og verdiforsendelser føres inn i av poststedet. Adressatene kvitterer for forsendelsene i denne bok. Budet skal etter hver tur forevise kvitteringsboken for poststedet. Dette kontrollerer om kvitteringene er i orden.

§ 6. De ubetalte og utilstrekkelig betalte forsendelser som overleveres landpostbudene fra poststedene, føres inn i en portobok (bl. nr. 117). Etter hver tur avlegges regnskap til poststedet.

§ 7. Postsaker som på grunn av sin tyngde eller av andre årsaker ikke kan sendes med budene, blir liggende ved poststedene, idet der dog sendes med budene meldesedler om disse postsaker.

§ 8. Landpostbudene mottar underveis alle slags almindelige postsaker, både betalte og ubetalte og dessuten såvidt mulig små pakker til avlevering på andre steder i ruten eller på poststedene.

Budene er videre pliktige til, om det kreves, å motta underveis rekommanderte forsendelser, verdiforsendelser og postanvisninger til avlevering på de faste poststeder. Verdiforsendelsene må alltid være under avsenderens egen forsegling. For forsendelser på beløp over 500 kroner bærer avsenderen vågnaden inntil forsendelsen er avlevert på poststedet. Postanvisninger mottas bare inntil et beløp av 200 kroner.

§ 9. Til bruk ved postsakenes mottagelse skal budene ha de nødvendige portotakster og en blankettbok (bl. nr. 6) til kvitteringer for verdiforsendelser, rekommanderte forsendelser og postanvisninger.

Når budet kommer tilbake til poststedet, leverer han de mottatte verdiforsendelser, rekommanderte forsendelser og postanvis-

ninger og får poststedets kvittering herfor i blankettboken.

§ 10. Landpostbudene tømmer de postkasser som er opsatt i ruten og leverer de postsaker som finnes i kassene, til poststedene eller til de steder i ruten som de måtte være bestemt til. Ved avleveringen til poststedene må det passes på at de postsaker som er funnet i postkasser, leveres særskilt for sig uten å blandes sammen med de postsaker som er levert direkte til budene.

Poststedene behandler de postsaker som er levert dem av landpostbudene, som om de var innlevert ved poststedene selv.

§ 11. Budene må passe nøie på, at frimerkene på de postsaker som bare føres fra et sted i ruten til et annet uten å passere noget poststed, kasseres ordentlig, likeså at der kreves op porto for slike forsendelser, når de er ubetalt eller utilstrekkelig betalt.

§ 12. Landpostbudene må ikke fjerne sig fra sin rute. Der kan forlanges opsatt postkasser ved veien, hvori betalte postsaker og meldesedler nedlegges.

§ 13. Landpostbudene skal sørge omhyggelig for, at de postsaker som er betrodd dem, ikke skades eller tilsmusses, og at de leveres riktig og hurtigst mulig til adressatene eller til poststedene.

Landpostbudene må ikke la uvedkommende personer se adressene på de postsaker som er betrodd dem, eller på annen måte gi nogensomhelst underretning om andres bruk av posten, se dog § 12.

§ 14. Budene må ikke gjøre noget unødvendig ophold underveis.

§ 15. Det er forbudt landpostbudene å overta utførelsen av nogensomhelst privat kommisjon under tjenesten uten vedkommende postmesters samtykke.

§ 16. Landpostbud skal under tjenesten bære de uniformsdistinksjoner som måtte bli reglementert for dem (se bilag Q, i slutn.). De skal dessuten under tjeneste være utstyrt med:

veske,
mappe til opbevaring av frimerker, verdibrev og lignende,
frimerker à 10, 15 og 20 øre og brevkort à 10 og 15 øre,
portobok (bl. nr. 117),
kvitteringsbok for utlevert verdipost (bl. nr. 100 c),
kvitteringsbok for mottatt verdipost, postanvisninger og bladkontingent (bl. nr. 6),
kassasjonsblyant,
portotakst,
signalpipe med snor.

Dessuten kan budene i ruter hvor det finnes ønskelig, få utlevert avisfortegnelse, vektredskaper, posthorn istedenfor signalpipe og lifepreserver til forsvar i tilfelle av overfall.

§ 17. Landpostbudene skal forøvrig i enhver henseende rette sig efter de forskrifter som måtte bli gitt av bestyreren av de poststeder vedkommende rute sorterer under.

§ 18. Landpostbudene må utføre tjenesten personlig, når de ikke er hindret ved sykdom eller lignende eller har særskilt tilatelse fra vedkommende postmester til å bruke stedfortreder for kortere begrenset tid.

Hindrer sykdom eller andre tvingende omstendigheter landpostbudet i å utføre sin tjeneste, må budet snarest mulig underrette vedkommende postmester eller poståpner. Er landpostbudet regulativmessig avlønt, skal vedkommende postmester eller poståpner sørge for en pålitelig stedfortreder. Godtgjørelsen til denne avholdes av lønnen for de

landpostbuds vedkommende som ikke er offentlige tjenestemenn. Det kontraktsmessige antatte landpostbud må selv betale og sørge for en av postmesteren godkjent pålitelig stedfortreder.

§ 19. For uorden, forsømmelse eller lign. i tjenesten kan landpostbud (dersom forholdet ikke blir gjort til gjenstand for offentlig påtale til straff) ilegges bøter eller — i tilfelle — andre av de lovbestemte ordensstraffer av ansettelsesmyndigheten.

For større eller gjentagne forseelser kan budet avskjediges.

§ 20. Landpostbud antas med en gjensidig opsigelsesfrist av 3 måneder. Jfr. dog Tjenestemannslovens 4de kapitel.

§ 21. Enhver henvendelse fra landpostbud til Poststyret eller dets kontorer skal skje gjennom vedkommende postmester.

Der er ennå ikke bestemt tvungen uniform for landpostbud utenfor de større byer, men der er for de bud som ønsker uniform, fastsatt følgende

Uniformsreglement for mannlige landpostbud:

- a) Lue av fjellgrått klæde med halvt bøiet skygge av sort lakert lær; nederst på luens forside en sort lakert hakerem av lær festet til luen med to små uniformsknapper med posthorn og krone i hvitt metall; på luens forside et kronet posthorn i hvitt metall; over dette nasjonalkokarde — alt efter militær modell. På luen kan i uvær benyttes overtrekk. Til vinterbruk kan anvendes fjellgrå sportslue, likeledes efter militær modell, med klaffer og tjenestemerke og kokarde som nevnt ovenfor.

- b) Enkeltspent jakke av fjellgrått klæde; opprettstående, ombrukket krave. Foran på kraven på hver side et kronet posthorn i hvitt metall — alt efter modell.
- c) Benklær av fjellgrått klæde.
- d) Kappe, grå; dobbelt rad store uniforms-knapper; foran på kraven settes på hver side et kronet posthorn i hvitt metall — alt efter modell.
- e) Postmestrene i de byer hvor det offentlige selv besørger budenes uniformering, kan bestemme at de landpostbud som utgår derfra, skal bruke den uniform som er bestemt for de innenbys postbud, istedenfor den uniform som er nevnt ovenfor under litr. a—d.

Om uniformenes bruk m. v. har Postdirektøren truffet følgende

nærmere bestemmelser:

Forpliktet til å bære uniform under tjenesten er de landpostbud som går ut fra selve postkontoret og lønnes som postbud I og postbud II.

Berettiget til å bære uniform i og utenfor tjenesten er de øvrige landpostbud.

Når undtas lue, må ikke uniformsstykker bæres ved siden av civile klær.

Uniformen anskaffes av vedkommende funksjonær dersom ikke annet måtte være bestemt. Metalldistinksjoner og uniforms-knapper leveres dog samtlige funksjonærer gratis, en gang årlig til hver funksjonær. Når det antall distinksjoner og knapper som er nødvendig til et uniformsstykke har vært utlevert to ganger, må han ved de følgende rekvisisjoner sende inn et sett av de tidligere brukte distinksjoner m. v.

Ved fratredelse av stilling i postvesenet skal som regel de gratis utleverte distinksjoner og knapper tilbakeleveres.

Distinksjoner og knapper utleveres fra Postintendanten efter rekvisisjon på vanlig måte.

Forskrifter om *uniformen for kvinnelige landpostbud* vil bli avgitt senere.

Bilag K.

Utdrag av reglement for postvesenets ordning i felt.

Approbert ved kgl. resolusjon av 9de januar 1912.

I. Almindelige bestemmelser.

§ 1.

Postvesenets opgave i krigstid.

1. Det militære postvesens opgave i krigstid er:

å bidra til en sikker og hurtig mobilisering av stridskreftene, spesielt ved å besørge den for mobiliseringen nødvendige befordring av postforsendelser; særskilte bestemmelser for mottagelse og avsendelse av post forsynt med Norges våben og påtegnet »*Militærsak. Haster*« er i dette øiemed gjeldende for samtlige poststeder;

å anordne og vedlikeholde en hurtig og sikker postbefordring til og fra de mobiliserte stridskrefter samt mellom disse innbyrdes.

§ 2.

Militære myndigheters disposisjonsrett over landets poststeder.

2. Fra det øieblikk av, at krigsmakten eller nogen del av samme settes på krigsfot, kan disposisjonsrett over landets poststeder med materiell og funksjonærer rekvireres av militær myndighet, som har sådan rekvisisjonsrett.

Poststedene utrustes og betjenes —

eventuelt opprettes — av det civile postvesen, men står bortsett fra posttjenstlige spørsmål under armeens kommando.

Samtlige landets poststeder er i krigstid 3. pliktige til — selv om de ikke er stillet til krigsmaktens disposisjon — å rette sig efter de forskrifter, som vedkommende militære myndighet måtte utstede vedrørende postbefordringen (så vel innen landet som med utlandet), endringer i postrutene, sikkerhetsforanstaltninger, som måtte ansees ønskelige m. v.

§ 3.

Postvesenets inndeling for anvendelse i felt; myndigheter m. v.

Den del av postvesenets virksomhet, 4. som faller innenfor krigsskueplassen, henføres til

Krigsposten,

som igjen deles i:

etappepost, som besørger den militære posttjeneste innen etappeområdet, og
feltpost, hvis virksomhet hovedsakelig tilhører selve felthæren (foran etappehovedstasjonen eller fremskutt etappestasjon).

Til formidling av postforbindelsen mellom krigsposten og det øvrige postvesen opprettes et eller flere armépostkontorer.

Armépostkontor etableres på et større, centralt postkontor.

Forbindelsen mellom etappeposten og feltposten etableres gjennom det på etappehovedstasjonen eller den fremskutte etappestasjon(er) oprettede postkontor.

5. Samtlige under krigsposten henhørende poststeder (så vel innen operasjons- som etappeområdet) benevnes *krigspoststeder*.

De nærmest krigsskueplassen beliggende poststeder kan etter nærmere bestemmelse inndras herunder.

6. Krigspostvesenet på krigsskueplassen stilles under en *krigspostdirektør*.

For ledelsen av den del av krigspostvesenet, som vedkommer etappeområdet — etappeposten — har krigspostdirektøren til sin assistanse en *etappepostinspektør*.

Det hjemmeværende postvesen forblir under sin oprindelige styrelse.

7. I den utstrekning opfyldelsen av de militære fordringer tillater, kan krigspoststedene etter krigspostdirektørens bestemmelse også besørge den almindelige (civile) postforbindelse mellom krigsskueplassen og det bak denne værende landområde samt mellom krigsskueplassens forskjellige deler; for de krigspoststeders vedkommende som er beliggende *foran* etappeområdet (*foran* etappehovedstasjon eller fremskutt etappestasjon), dog kun med vedkommende militære chefs tillatelse.

§ 4.

Reglementer og bestemmelser for poststeder i hærens tjeneste.

8. Når ikke anderledes bestemmes, blir de for postvesenet i fredstid gjeldende regle-

menter og instruksjer å befølge med nødvendige tillempninger også i krigstid.

De fornødne endringer bør såvidt mulig være utarbeidet allerede i fredstid. Hvor forholdene krever det, kan sådanne foretas av krigspostdirektøren eller av Poststyret, henholdsvis for krigsskueplassens og det øvrige lands vedkommende.

§ 5.

Disiplinærforhold.

Personellet ved samtlige krigspoststeder⁹ er underkastet militær disiplin og jurisdiksjon og kan i fornødent fall avskjediges av krigspostdirektøren eller etter dennes bemyndigelse av etappepostinspektøren.

§ 6.

Taushetsplikt for personellet.

Det påligger enhver som har befatning¹⁴ med det militære postvesen, å hemmeligholde likeoverfor uvedkommende alt som angår den militære virksomhet.

II. Ledelsen av det militære postvesen samt forberedende arbeider for krigspostens opsetning.

§ 7.

Innledning.

I anordningen av de fornødne forberedende arbeider for krigspostens opprettelse ved krigsutbrudd samt i ledelsen av det militære postvesen medvirker følgende myndigheter:

- Generalstaben;
- Admiralstaben;
- Poststyret;
- Krigspostdirektøren;
- Etappepostinspektøren.

§ 10.

Poststyret.

20. Det påligger Poststyret å medvirke til en hensiktsmessig anordning av landets postvesen i krigstilfelle.

Den har derfor:

21. på anmodning fra Generalstaben eller Admiralstaben å gjennomgå og avgi skriftlig uttalelse angående saker vedrørende postvesenets anvendelse i krig, spesielt forsåvidt angår etablering av nye eller forandringer av allerede bestående post-ruter;

å meddele alle nødvendige tekniske og lokale opplysninger;

etter konferanse med Generalstaben (Admiralstaben) å oppgjøre en plan for fordeling og anvendelse av postpersonale ved samtlige krigspoststeder og postkontrollkontorer, spesielt å utse postfunksjonærer for stillingene som krigspostdirektør og etappepostinspektør, samt å virke for at det til sådan tjeneste uttatte personale ved General-(Admiral-)stabens forsorg gis anledning til i den utstrekning forholdene tillater, å sette sig inn i de gjøremål som i krig vil tilfalle dem;

å sørge for at de for krigspostens behov fornødne reserveoplag av ekspedisjonsmateriell, frimerker, brevkort m. m. til enhver tid forefinnes;

etter fornøden konferanse med General-(Admiral-)staben å utferdige forskrifter for det underordnede personales forhold ved inntredende mobilisering og under krig samt for den innskrenkning som postforsendelsene så vel innenlands som til utlandet må underkastes.

Ved inntredende mobilisering har Post-22. styret å dra omsorg for en hurtig og sikker etablering av krigspoststeder med fordeling, omflytning eller forsterkning av personell samt utstyr med materiell til de forskjellige krigspoststeder.

Det har herunder å våke over at de for forsendelse under mobilisering gjeldende bestemmelser trer i virksomhet og overholdes, at de ifølge punkt 3 forlangte anordninger bringes til utførelse, samt at det på forhånd utsette personell beordres uophødelig å melde sig til fastsatt tid og sted til mottagelse av ordrer og anvisninger.

Umiddelbart etter erholdt meddelelse om 23. mobilisering og senere, efterhånden som forholdene på krigsskueplassen måtte gjøre det påkrevd, har Poststyret:

å bringe til den korresponderende almenhets kunnskap opplysning om de innskrenkninger eller forandringer i postforbindelsen som militære hensyn måtte påby, samt å kunngjøre for almenheten efter underretning derom fra vedkommende militære myndigheter adressering av postforsendelser til personell ved de opererende avdelinger, etappevesenet eller marinen;

etter innmelding fra krigspostdirektør, etappepostinspektør eller vedkommende myndighet av marinen å underrette samtlige Poststyret underliggende poststeder om, til hvilke poststeder (med armépostkontor) alle postforsendelser skal befordres som er adressert til avdelinger av hær, marine eller etappevesen. Det påligger endelig Poststyret: 24.

etter evne å imøtekomme alle krav fra krigspostdirektør (eller etappepostinspektør)

på erstatning av personell og materiell (frimerker, brevkort, postkarter etc.);
 i fornøden utstrekning å underrette ham om mulige forandringer i postvesenet bak krigsskueplassen samt
 i sin almindelighet å sørge for tjenestens hensiktsmessige anordning og utførelse i militær henseende ved alle under Poststyret sorterende poststeder med tilhørende postlinjer.

§ 11.

Krigspostdirektøren.

25. Til å beklæ stillingen som krigspostdirektør (henholdsvis på Østlandet, Sørlandet, Vestlandet, Trøndelag og Nord-Norge) utsees av Poststyret allerede i fred høiere postfunksjonærer.

Han sorterer under vedkommende armé-(divisjons-)chef. I rent posttekniske spørsmål plikter han i den utstrekning de militære forhold tillater, å holde sig de av Poststyret utferdigede forskrifter etterrettelig.

26. Krigspostdirektøren har å fremsette forslag om hvilke poststeder innen krigsskueplassen skal beslaglegges for krigspostvesenet, og med vedkommende armé-(divisjons-)chefs approbasjon å treffe bestemmelse om hvilke poststeder i tilfelle skal inndras eller fortsette i det civile tjeneste.

Alle innen krigsskueplassen virkende poststeder henhører under krigspostdirektøren, som for deres virksomhet fastsetter fornødne forholdsregler. Han meddeler poststedene, for etappeområdets vedkommende gjennom etappepostinspektøren, alle utferdigede bestemmelser vedrørende korrespon-

dansen, kontroll med samme, adressering av postforsendelser m. v.

§ 12.

Etappepostinspektøren.

Til å beklæ stillingen som etappepostinspektør utsees av Poststyret allerede i fred (for mobiliseringsterminen) en høiere postfunksjonær.

§ 14.

Hjemmeværende generalstab.

Hjemmeværende generalstab varetar innen området bak krigsskueplassen de militære interesser postvesenet vedrørende og danner i fornøden utstrekning mellemlidd mellom krigspostdirektøren og Poststyret, hvor det gjelder det almindelige postvesens utnyttelse i militært øiemed.

III. Postvesenet i armeens tjeneste.

A. Postvesenet bak krigsskueplassen.

§ 15.

Postvesenet bak krigsskueplassen er grunnlaget for krigspostens virksomhet. Poststyret har derfor — om fornødent ved etablering av nye poststeder eller forandring av det bestående postnett — på eget initiativ å organisere nødvendig forbindelse med krigspostvesenet til opnåelse av hensiktsmessig og lett postgang mellom hjemstedene og armeens avdelinger, formasjoner og anstalter.

Poststyret må til enhver tid være forberedt på å kunne avgi personell og materiell til krigspostvesenet, likesom det på rekvi-

sisjon av den hjemmeværende generalstab er forpliktet til å forsterke eller oprette spesielle postlinjer og kontorer som påkreves i militært øiemed.

40. Postvesenet bak krigsskueplassen forblir under ledelse av Poststyret; dette er dog pliktig til såvidt mulig å ta hensyn til anvisninger og forskrifter fra hjemmeværende generalstab. Drift og tjeneste foregår med fornødne tillemplinger etter gjeldende bestemmelser og forskrifter (kfr. pkt. 6 og 8).

B. Etappeposten.

§ 16.

Opgave, virkesfære, organisasjon og administrasjon.

41. *Etappeposten* har til opgave, fornemmelig gjennom benyttelse av det forhåndenværende postnett, å danne mellemlødd mellom feltposten og postvesenet bak krigsskueplassen samt ved siden derav å besørge posttjenesten innen etappeområdet.
42. Etappepostens virksomhet har sitt utgangspunkt i *armépostkontoret* (-kontorene) og strekker sig som regel ikke lengere enn til de på etappehovedstasjoner eller fremskutte etappestasjoner opprettede etappepostkontorer.

Foruten disse kontorer opsettes på etappelinjene eller øvrige postruter i fornøden utstrekning også andre etappepostkontorer, som dels kan være *bevegelige jernbane- eller dampskibspostekspedisjoner*, dels faste, *almindelige etappepoststeder*, som regel beliggende på etappestasjoner.

Ved opprettelse av etappepoststeder søkes i størst mulig utstrekning utnyttet de faste poststeder.

Det samlede etappepostvesen ledes og 44. administreres av *etappepostinspektøren* (kfr. pkt. 32).

I spissen for hvert etappepostkontor 45. (armépostkontor m. fl.) står en *etappepostmester*, hvortil av postvesenet beordres en dertil skikket postfunksjonær.

Han sorterer under etappepostinspektøren og er i alle saker som ikke henhører under selve posttjenesten og dennes utførelse, underlagt vedkommende etappestasjonskommandant.

Ved hvert etappepoststed føres foruten 47. de av Poststyret foreskrevne bøker *kopibok* og *journal* samt *dagbok*.

Rekvisisjon av personell, hester og 48. materiell for posttjenestens utførelse på samtlige etappepoststeder og ruter innsendes til etappepostinspektøren.

§ 17.

Armépostkontor.

All fra postvesenet bak krigsskueplassen 50. til hæren avsendt post *samles i armépostkontoret* (-kontorene).

§ 18.

Etappepostkontor på etappehovedstasjon eller fremskutt 51. stasjon.

All til de opererende avdelinger avsendt 52. post samles i det postkontor som er beliggende på etappehovedstasjonen eller den fremskutte stasjon.

§ 19.

Almindelig etappepostkontor.

Almindelig etappepostkontor mottar og 55. besorger utlevert eller videresendt all post,

adressert til vedkommende kontor eller med bestemmelsessted ved nærliggende sidepost-rute, samt sørger for at skyssombytte og videreforsendelse langs etappelinjen foregår uten tidstap og med minst mulig avbrytelse. Etappepostkontoret besørger forøvrig etter mottatte instruksjoner den på stedet og i nærmest omliggende distrikter forefallende poststjeneste og søker i det hele tatt å bidra til dennes hensiktsmessigste ordning.

C. Feltposten.

§ 22.

Opgave, virkesfære, organisasjon og administrasjon.

58. Feltposten som er krigspostdirektøren direkte underlagt, har til oppgave gjennom sine *feltpostkontorer* på hensiktsmessigste måte å besørge den militære postforbindelse mellom etappeposten (vedkommende etappehovedstasjon eller fremskutte etappestasjon) og felthærens troppeavdelinger, formasjoner og anstalter samt mellom disse innbyrdes.

59. Til opnåelse herav opprettes ved de høiere troppeenheter (armé- og brigadekvarterene) *feltpostkontorer*.

Ved mindre troppeenheter (regimenter) kan undtagelsesvis opprettes *feltpoststasjoner*.

60. I spissen for hvert feltpostkontor står en *feltpostmester*.

Feltpostmestrene lyder direkte under stabsschefen ved den høiere troppeenhet de er underlagt — ved mindre troppeenhet, f. eks. et regiment, under dettes chef; i alle saker vedrørende selve posttjenesten og dens utførelse har de dog såvidt mulig å handle i overensstemmelse med krigspostdirektørens anvisninger.

Feltpostmestrene blir ved krigspostdirektørens eller vedkommende stabsschefes forsyng å holde underrettet om det etappepostkontor med hvilket deres feltpostkontor skal korrespondere, likesom de blir å tilstille fortegnelse over de avdelinger hvis postforsendelse feltpostkontoret skal besørge.

Ved hvert feltpostkontor (-stasjon) føres foruten de av Poststyret foreskrevne bøker *journal*, *kopibok* og *dagbok*.

Rekvisisjon av personell, hester og 61. materiell for posttjenestens utførelse på samtlige feltpostkontorer og tilhørende ruter innsendes til krigspostdirektøren.

§ 23.

Feltpostkontor.

Chef for feltpostkontor (feltpoststasjon) 62. har:

å sortere den ankommende post

for infanteriet særskilt for hvert regiment (selvstendig bataljon);

for kavaleriet særskilt for hvert regiment (korps);

for artilleriet særskilt for hver bataljon (bergbatteri);

for ingeniøravdelingene særskilt for hvert kompani eller hver avdeling;

for sanitetet særskilt for hvert kompani; for trenavdelingene samlet;

å besørge dens avlevering til posthenter fra troppeavdeling, formasjon eller anstalt som er henvist til vedkommende kontor. Ved ankomst av viktige postforsendelser som krever hurtig ekspedisjon, har feltpostkontoret selv å overta deres frembringelse til vedkommende avdeling

ved bereden ordonnans eller postvogn. Ved større pakketransporter plikter feltpostkontoret å være avdelingene behjelpelig;

å ekspedere til vedkommende etappepostkontor den ved feltpostkontoret innleverte post som er adressert til området bak krigsskueplassen, etappeområdet eller til avdeling henhørende under et annet feltpostkontor;

å besørge postens utdeling til adressatene innen stabskvarteret;

å utferdige i overensstemmelse med de av feltpostkontorets nærmeste militære foresatte og av krigspostdirektøren gitte anvisninger de for postvesenets ordning ved vedkommende troppeavdelinger (stabskvarterer, formasjoner og anstalter) nødvendige forskrifter og sørge for disses overholdelse samt

å bidra efter evne til oprettholdelse av postforbindelsen mellom vedkommende feltpostkontor og etappepostkontor.

§ 24.

Posttjenestens utførelse ved avdelingene.

63. Posttjenestens hensiktsmessige ordning og utførelse ved den enkelte avdeling — regiment og dermed likestillet avdeling — varetas av vedkommende chef, hvem det i dette øiemed påligger:

å la avhente på feltpostkontoret (-stasjonen) til fastsatt tid den til hans avdeling (avdelinger) adresserte post og besørge dens utdeling til adressatene;

å gi bestemmelser for postens innlevering og besørge dens frembringelse til feltpostkontoret (-stasjonen).

IV. Bestemmelser for krigspostens adressering, innlevering, befordring m. v.

§ 25.

Krigspostens adressering, fraktering og portofrihet.

Krigsposten besørger vanlige postfor- 65. sendelser til og fra personell tilhørende hæren og marinen, dessuten til og fra militær eller civil myndighet alle brev og pakker krigsvesenet vedrørende.

Efter derom for hvert enkelt krigspoststed gitt bemyndigelse kan krigsposten derhos i den utstrekning de militære fordringer tillater, besørge også den almindelige (civile) postforbindelse så vel til og fra som innen krigsskueplassen (kfr. pkt. 7).

Enhver postforsendelse til myndighet 66. eller person ved felthæren, etappevesenet eller marinen bør være forsynt med følgende påskrifter:

a) Når det gjelder forsendelse til *enkelt person*:

Av hæren:

1. tjenestetitel — for menige mannskapers matr.nr.;

2. fornavn (eller forbokstavene til samtlige disse) og familienavn

3. stab, bataljon (eller tilsvarende avdeling), etappeanstalt ved hvilken adressaten er ansatt, samt den høiere troppeenhet hvorunder vedkommende stab eller avdeling sorterer;

for menige mannskaper dessuten regimentsstab, bataljonsstab (korpstab) eller kompani-, batteri- og eskadronsnummer eller navn;

4. avsenderens navn og adresse (på omslagets bakside); kfr. pkt. 81.

Av marinen:

1. tjenestetittel — for menige vedkommendes køienummer ombord eller kompaninummer i land;
 2. fornavn (eller forbokstavene til samtlige disse) og familienavn;
 3. skib eller kompani ved hvilket adressaten er ansatt;
 4. eskadre, avdeling eller divisjon hvortil skibet hører;
 5. avsenderens navn og adresse (på omslagets bakside); kfr. pkt. 81.
- b) Postforsendelse til *myndighet* forsynes med påskrift, tillempet efter de for forsendelse til enkelt person ovenfor gitte forskrifter.
67. Ved rekommanderte brev, postanvisninger samt brev og pakker med angitt verdi blir forøvrig, hvad påskrift, forsegling etc. angår, å forholde som i fred.
68. For frankering av postforsendelser som innleveres ved krigspoststed, er de almindelig brukelige frimerker gjeldende og dessuten særskilte krigspostmerker når sådanne er utstedt.
- Chefer som er direkte henvist til feltpostkontor, kan — efter bemyndigelse — i fornøden utstrekning rekvirere krigspostmerker ved de respektive feltpostkontorer.
70. Med hensyn til portofrihet og benyttelse av tjenestemerker for postforsendelser innlevert ved krigspoststed gjelder de samme bestemmelser som i fred.
- § 26.
- Krigspostens innlevering, ekspedisjon, utlevering, avhenting m. v.
71. De daglige postforsendelser ved en avdeling (regiment o. l.) bør såvidt mulig innleveres samlet på postkontoret.

Postunderbefalingsmannen gir kvittering for rekommanderte og verdiforsendelser som innleveres til ham; de innføres i en hos ham beroende postkvitteringsbok (etter skjema), som ved postens overlevering til feltpostkontoret (-stasjonen) blir å undertegne av vedkommende postmester og å tilbakelevere avdelings postbud (posthenter).

Ved krigspoststed innlevert post avsendes med først avgående posttransport.

Undtagelsesvis kan for befording av postforsendelser påskrevet »*Militærsak. Haster*« anvendes ekstrapostbefordring, nemlig når forsendelsen innleveres fra militær eller civil myndighet, påført dennes segl eller stempel, og opplyses å være av større militær viktighet.

Postforsendelse påskrevet »*Militærsak. Haster*« og innlevert av militær eller civil myndighet eller påført sådan myndighets stempel eller segl, blir uopholdelig og med størst mulig hurtighet å befordre til adressaten, om nødvendig, med tilsidesettelse av andre postforsendelsers utdeling.

Alle til krigspoststed adresserte og komne postforsendelser blir — forsåvidt ikke særskilte bestemmelser derom måtte være fattet, og med undtagelse av det under pkt. 74 nevnte tilfelle — å avhente gjennom vedkommende myndighets egen forsg.

Krigspoststed utleverer som regel ikke postforsendelser direkte til enkeltmann.

Vedkommende avdelings (myndighets) posthenter får posten utlevert kun når han med sikkerhet kjennes av postmesteren eller behørig kan legitimere sig.

Ved rekommanderte tjenestebrev samt verdisakers mottagelse kvitteres av posthenteren i postkontorets kvitteringsbok.

76. For verdiforsendelsers samt såvidt mulig også for de øvrige postforsendelsers transport mellem feltpostkontor og avdeling anvendes låsbar postveske hvortil hører 2 nøkler; av disse blir den ene å opbevare hos vedkommende avdelingschef, den annen ved feltpostkontoret.

Så vel postens nedlegning i vesken som åpningen av denne bør alltid skje i vidners overvær.

I mangel av låsbar postveske nedlegges postforsendelsen i forseglede brevposer.

§ 27.

Befordring av post ved mobilisering.

77. Når hæren og marinen helt eller delvis skal mobiliseres (settes på krigsfot), blir ved behandlingen av de fra militære eller civile myndigheter innleverte almindelige og rekommanderte brev som er påtegnet »*Militærsak. Haster*«, å iaktta følgende:

a) Sådanne brev blir å motta nårsomhelst de innleveres til poststedene, selv om dette skjer utenfor disses almindelige kontortid eller innleveringstid. Når vedkommende poststeder på forhånd er varslet om sådan innlevering utenfor den almindelige kontortid, må poststedene sørge for at der er funksjonærer tilstede til postsakenes mottagelse.

b) ¹⁾ Brevene blir å avsende med første post etter innleveringen. Avgår der ikke

¹⁾ Omkostninger ved ekstraposter og ekspresser i anledning av mobilisering føres til utgift i postkontorenes regnskaper under post 24. Oppgave over de betalte beløp ved hver mobilisering innsendes til 2net Postadministrasjonskontor.

ordinær post i den nærmeste tid efter brevenes innlevering, så at der vil være vunnet tid ved å benytte ekstrapostbefordring, skal poststedene sørge for, at der straks sendes ekstrapost.

Dette gjelder så vel avsendelsen fra selve utgangsstedet som viderebefordringen fra de poststeder som heromhandlede brev senere passerer.

c) Ved fremkomsten til bestemmelsesstedet må brevene (såvel de rekommanderte som de almindelige) med størst mulig skyndsomhet, og uten at de øvrige postsakers ekspedisjon avvortes, umiddelbart ved ekspressbud tilstilles adressatene. Dette gjelder så vel de poststeder hvor ombæring i almindelighet finner sted, som andre hvor ombæring ellers ikke skjer.

V. Kontrollbestemmelser.

§ 30.

Almindelige bestemmelser.

Under krig og mobilisering for krig er adgangen til å sende postsaker med det offentlige postvesen undergitt nedenstående særskilte bestemmelser, likesom postsakene er undergitt nedennevnte bestemmelser med hensyn til kontroll. 80.

For å lette postens behandling bør alle postsaker fra civile autoriteter og personer ved innleveringen være påført avsenderens navn og adresse på omslagets bakside. Postsaker fra militærpersoner bør påføres avsenderens navn og hans avdelings navn på omslagets bakside (kfr. pkt. 66). Postsaker fra militære avdelinger påføres bare avdelingens 81.

navn. De militære avdelingers opholdssted må ikke anføres, da dette må hemmeligholdes for uvedkommende.

82. Den høistbefalende på en krigsskueplass og festningenes kommandanter kan for kortere tid opheve den almindelige posttjeneste innen enkelte kommuner.

I disse distrikter kan da postforsendelser innleveres ved militæravdelingene og feltpoststedene, hvor de vil bli ekspedert i den utstrekning omstendighetene tillater det.

83. Poststeder og postbefordrere skal gjøre sitt ytterste for å sikre post og arkiv mot å falle i fiendens vold.

Forsåvidt der er overveiende fare for at post og arkiv ikke kan bringes i sikkerhet, skal all post, likesom det arkiv som kan gi fienden opplysninger av interesse, ødelegges.

Militærpersoner skal ødelegge brev o. l. som kan antas å være av interesse for fienden, hvis der er fare for at de kan falle i dennes hender.

84. Det er av største betydning at intet som vedrører landets forsvar, berøres i den private korrespondanse.

Der må således ikke i brev meddeles opplysninger om hærledelsens antagelige hensikter, mobilisering av avdelinger og krigsskib, innkallelse av personell og hester, militære rekvisisjoner, opprettelse av magasiner, troppers og krigsskibs bevegelser m. m., videre meddelelser om Stortingets og Regjeringens forhandlinger, så lenge disse ikke er offisielt bekjentgjort, rykter om disse forhandlinger o. l.

Slag, trefninger eller i sin almindelighet tilstanden på krigsskueplassen må ikke omtales nærmere.

Som farlig korrespondanse regnes også brev skrevet med siffer eller dermed like-

stillet skrift eller brev som er avfattet i uforståelig sprog.

For mest mulig å hindre at sådanne 85. meddelelser spredes gjennom posten, fastsettes følgende nærmere bestemmelser:

§ 31.

Kontrollens omfang.

I tilfelle av krig og mobilisering for krig 86. skal kontroll iverksettes av:

1. post fra feltopsatte avdelinger og staber, festninger samt krigsskib,
2. post fra og innen krigsskueplassen, lokalpost dog undtatt,
3. norsk post til utlandet og post fra utlandet til Norge,
4. post fra og til krigsfanger og internerte personer, samt
5. post fra og innen andre distrikter enn krigsskueplassen etter den høistbefalendes nærmere bestemmelse.

Herfra undtas:

1. norske blad til utlandet,
 2. innenrikske blad som ikke av bladekspedisjonen er forsynt med abonnentens navn og adresse,
 3. post fra enkelte avdelinger og visse distrikter av krigsskueplassen samt bestemte sorter post etter bestemmelse av den høistbefalende på vedkommende krigsskueplass.
- Kontrollen utføres overensstemmende med nedenstående bestemmelser.

§ 32.

Kontrollens utførelse.

Kontrollen foregår i almindelighet ved 87. militære postkontrollkontorer,

hvorav der opprettes ett eller flere for hver krigsskueplass. Kontrollkontor kan også i særlig tilfelle opprettes utenfor krigsskueplassen.

Kontroll av post fra poststeder innen en krigsskueplass foregår ved det for vedkommende krigsskueplass opprettede kontrollkontor. Krigspostdirektøren kan dog under særlige forhold bestemme avvikelser herfra. Er der flere kontrollkontorer for en krigsskueplass, bestemmer krigspostdirektøren ved hvilket kontor posten fra de forskjellige poststeder skal kontrolleres.

Han bestemmer også ved hvilket kontor post fra poststeder utenfor krigsskueplassen og post fra utlandet, skal kontrolleres.

88. Den post som skal kontrolleres, innsendes til et poststed som krigspostdirektøren fastsetter. Dette poststed besørger postens befordring til og fra kontrollkontoret.

89. Militær tjenestepost samt civil post merket »*Militærsak. Haster*« kontrolleres ved innleveringspoststedet eller ved annet heldig beliggende poststed. Sådanne kontroll skal med passende mellomrum, og ellers når det av særlige grunner ansees ønskelig, iverksettes av divisjonschefer, avsnittschefer, festningskommandanter, eskadreceher, uavhengige avdelings- og skibschefer, sjømilitære distriktchefer og militære chefer med tilsvarende myndighet. De åpne konvolutter gjenklebes med kontrollmerker, rekvirert fra nærmeste kontrollkontor, eller med papirstrimler hvorpå kontrolløren skriver »Kontrollert« samt navn og stilling.

90. Utenrikske pakker kontrolleres av tollvesenet i forbindelse med tollbehandlingen (kfr. »Direktiv for tollvesenets utførelse av kontroll av utenriksk pakkepost«).

Forsendelser som ved kontrollen viser 91. sig ikke å inneholde noget skadelig eller mistenkelig, forsynes med kontrollmerke. Hvis innholdet anses skadelig uten dog å være straffbart, overstrykes eller bortklippes vedkommende del, hvorpå kontrollmerke påsettes. En forsendelse kan også tilintetgjøres helt.

Forsendelser som inneholder skadelige opplysninger av straffbar art, oversendes politiet.

De nærmere bestemmelser for kontrollens utførelse fastsettes av Kommanderende General.

Kontrollkontoret sorterer enten under 92. vedkommende etappechef eller direkte under den høistbefalende på vedkommende krigsskueplass, eftersom kontoret ligger i eller utenfor etappeområdet.

Kontrollkontorets chef skal samarbeide 93. med krigspostdirektøren og etappepostinspektøren for at unødig forsinkelse av korrespondansen kan undgås.

Kontrollkontorets personell må ikke 94. meddele uvedkommende noget om tjenestens ordning eller om den undersøkte korrespondanse.

Kontrollkontorets chef skal tilstille den 95. høistbefalende på vedkommende krigsskueplass alle de opplysninger av interesse som måtte fremkomme under kontrollen av posten.

Politiet har adgang til å foreta under- 96. søkelsker ved kontrollkontorene og kreve sig tilstillet de opplysninger som det finner nødvendig.

Poststyret og krigspostdirektøren skal 97. sørge for at all post som er undergitt kontroll, passerer vedkommende kontrollkontor.

98. Alle postfunksjonærer skal ha sin oppmerksomhet henvendt på om postforsendelser inneholder noget skadelig eller mistenkelig. Er dette tilfelle, innsendes de til vedkommende kontrollkontor, selv om de ifølge foranstående bestemmelser ellers ikke skulde være innsendt.

§ 33.

Kontrollkontorenes personell.

99. Personellet ved et postkontrollkontor består i almindelighet av:

chef,
souschef,
inspektører,
postfunksjonærer,
overkontrollører,
kontrollører,
bud.

Til chef utses av vedkommende distriktskommandochef (for Østlandets vedkommende Generalstaben) allerede i fred en dertil skikket mann, fortrinnsvis officer. Has ingen officer, skal den utsette civile mann ved mobilisering beskikkes til officer.

Som souschef utses av Poststyret allerede i fred en postfunksjonær. Han beordres til tjeneste av Poststyret efterat denne har mottatt meddelelse fra Generalstaben om, at vedkommende kontrollkontor skal opprettes, kfr. pkt. 17.

På samme måte utser og beordrer Poststyret postfunksjonærer forøvrig i nødvendig utstrekning.

Som kontrollører forbereder vedkommende distriktskommandochef (Generalstaben) allerede i fred engagert det nødvendige antall dertil skikkede personer.

Inspektører og overkontrollører uttas av kontrollkontorets chef blandt kontrollørene.

Bud ansettes av kontrollkontorets chef. 100.

Kontrollkontorets chef uniformeres og bevebnes på den til hans grad svarende måte. Det øvrige personell uniformeres og bevebnes som regel ikke.

Kontrollkontorets chef avlønnes som for 101. hans grad bestemt. Postfunksjonærene oppbærer lønn tilsvarende deres lønn i postetaten. Det øvrige personell engageres ved kontrakt og som regel mot betaling.

Alt ved postkontrollen ansatt personell 102. tildeles legitimasjonskort.

§ 34.

Instruks for postkontrollkontor.

Kontrollkontoret skal undersøke de post- 1. saker som ved Poststyrets eller krigspostdirektørens anordning blir ekspedert til kontoret.

Befordring av posten til og fra kontroll- 2. kontoret besørger av det poststed som krigspostdirektøren bestemmer.

Kontrollkontoret sorterer enten under 3. etappechefen eller direkte under den høistbefalende på vedkommende krigsskueplass, eftersom kontoret ligger i eller utenfor etappeområdet.

Kontorets chef er ansvarlig for kontrollens forsvarlige utførelse og har

å sørge for at det nødvendige personell finnes,

å lede tjenesten ved kontoret og fordele arbeidet mellom det underordnede personell,

å samarbeide med krigspostdirektøren og etappepostinspektøren for at unødig forsinkelse av korrespondansen kan undgås,

å tilstille den høistbefalende alle de opplysninger av interesse som måtte fremkomme under kontrollen,

å gi politiet adgang til å foreta de undersøkelser ved kontoret og å tilstille det de opplysninger som det finner nødvendig, og

å tildele alt ved postkontrollkontoret ansatt personell legitimasjonskort.

4. Kontrollkontorets personell består som regel — foruten av chefen — av
- souschef (postfunksjonær),
 - inspektører,
 - postfunksjonærer,
 - overkontrollører,
 - kontrollører,
 - bud.

5. Forsendelser som ved kontrollen viser sig ikke å inneholde noget skadelig eller mistenkelig, forsynes med kontrollmerke. Hvis innholdet anses skadelig uten dog å være

straffbart, overstrykes eller bortklippes vedkommende del, hvorpå kontrollmerke påsettes. En forsendelse kan også tilintetgjøres helt. Forsendelser som inneholder skadelige opplysninger av straffbar art, oversendes politiet.

De nærmere bestemmelser for kontrollens utførelse fastsettes av Kommanderende General.

Kontrollkontoret kan tilkalle sakkyn-6. dige til behandling av forsendelser som er avfattet i fremmede sprog, som ingen av personellet forstår. Kan innholdet ikke tydes, behandles forsendelsen som om den inneholdt skadelige meddelelser.

Kontrollkontorets personell må ikke 7. meddele uvedkommende noget om tjenestens ordning eller om den undersøkte korrespondanse.

Ved kontrollkontoret føres journal, kopi-8. bok, rulle- og regnskapsbøker.

Bilag M.

Fortegnelse over personer som er berettiget til å rekvirere tjenestemerker.

For staten :

Kongen og medlemmer av det kongelige hus
ved Kabinettssekretæren og Hofmarskalken.
Ordensrådet for den Kongelige norske St.
Olavs orden ved chefen for ordenskancelliet.
Statsråd-sekretariatet ved statsråd-sekretæren.
Stortinget ved kontorchefen.
Departementene ved ekspedisjonschefer eller
direktører.
Statsrevisjonen ved ekspedisjonschefen.

Institusjoner, embedsmenn og tjenestemenn
som sorterer under :

Kirke- og Undervisningsdepartementet :

Biskopper.
Sogneprester.
Universitetet med underliggende institusjoner
og samlinger m. v. ved rektor.
De meteorologiske institusjoner ved direktør
eller bestyrere.
Statens Tannlægeinstitutt ved sekretæren.
Undervisningsrådet ved sekretæren.
Offentlige høiere almenskoler og landsgymna-
sier ved rektorene.
Skoledirektører.
Norges lærerhøiskole ved rektor.

Eksamenskommissjonen for lærerskolene ved
formannen.
Riksarkivaren.
Statsarkivarene i Oslo, Bergen, Trondhjem
og Hamar.
Norges tekniske høiskole med underliggende
institusjoner m. v. ved rektor.
Vergerådernes faste formenn.
Offentlige lærerskoler ved rektorene.
Presten for døve.
Den teknisk administrative leder av resta-
reringsarbeidet ved Trondhjems domkirke.
Riksantikvaren.
Universitetsbibliotekets overbibliotekar.
Bestyrerne av de offentlige skolehjem.
Bestyrerne av døve-, blinde- og åndssvake-
skolene og av statens pleiehjem for ikke
utviklingsdyktige åndssvake.
Den kvinnelige industriskole i Oslo ved be-
styrerinnen.
Statens husflidsskole ved styrets formann.
Statens husindustriskole ved bestyreren.
Husflidsrådet ved formannen.
Granhaug offentlige skole for barn og ung-
dom med talefeil ved bestyreren.
Skienfjordens mekaniske fagskole ved direk-
tøren.

Statens Teknologiske Institutt ved direktøren.
Statens Håndverks- og Kunstindustriskole ved direktøren.

Justis- og Politidepartementet :

Redaktøren av Norsk Lovtidende.
Fylkesmenn.
Høiesterett ved justissekretæren.
Lagmannsrettene ved rettsskriverne.
Overrettene ved justissekretærene.
Byrettene ved justissekretær.
Sorenskrivere.
Byfogder.
Kriminaldommer.
Herredsskrivere.
Byskrivere.
Skifteforvaltere.
Auksjonsforvaltere.
Riksadvokaten.
Statsadvokatene.
Regjeringsadvokaten.
Politimestre.
Chefen for fengselsstyret.
Direktørene for landsfengslene, Oslo Kretsfengsel, Opstad tvangsarbeidshus og Kriminalasylet.

Sysselmanen på Svalbard.
Høifjellskommissjonen ved formannen.
Trustkontrollkontoret ved direktøren.

Departementet for sociale saker :

Den offentlige arbeidsformidling ved inspektøren.
Riksmeglingsmannen.
Direktoratet for det civile medisinalvesen ved direktøren.
Det statistiske Centralbyrå ved direktøren.
Arbeidsrettens formann.
Hjemmearbeidsrådets formann.
Bolignespektøren i Finnmark.

Fylkeslæger.
Stadsfysici.
Stadslæger.
Distriktslæger.
Kommunale fylkeslæger (sinnssykeinspektører).
Styrere for Statens medisinalanstalter.
Medisinalvesenets bygningschef.

Handelsdepartementet :

Saltvannsfiskeriene ved fiskeridirektøren.
Fiskeriinspektørene.
Havnevesenet ved havnedirektøren.
Havnefogder.
Bergmestre.
Skibskontrollen ved sjøfartsdirektøren.
Mønstringschefer.
Statens Innkjøpskontor ved chefen.
Styret for det Industrielle Retsvern ved direktøren.
Norges Geologiske Undersøkelse ved direktøren.
Statens Råstoffkomité ved professor Goldschmidt.
Fyrvesenet ved dettes kasserer.

Landbruksdepartementet :

Landbruksvesenet ved landbruksdirektøren.
Norges Landbrukshøiskole ved rektor.
Utskiftningsvesenet ved utskiftningschefen.
Inspektør for rendriften.
Lappefogder.
Ferskvannsfiskeriene ved inspektøren.
Statens småbrukslærerskole ved bestyreren.
Statens lærerineskole i husstell ved bestyrerinnen.
Skogdirektøren.
Formannen i Finnmark jordsalgkommissjon.
Veterinærvesenet ved veterinærdirektøren.
Veterinærinstituttet ved dets direktør.

Arbeidsdepartementet :

Veidirektoratet ved veidirektøren.
Veivesenets overingeniører i fylkene.

Finans- og Tolldepartementet :

Stempelpapirforvalteren.
Formennene i Ankenevnden for den ekstraordinære formuesskatt og Ankenevnden for krigskonjunkturskatten.
Skattefogder.
Skatteopkrevere.
Lensmenn.
Riksskattestyret ved kontorchefen.
Fylkesskattestyre ved formenn.
Forretningsførere i ligningsvesenet eller i tilfelle ligningsnevndens formann.
Statens bygningsinspektorat ved bygningsinspektøren.
Distriktstollinspektører. } Virkelige.
Tollkasserere. }
Bestyrere av tollsteder.
Inspektøren og regnskapsføreren for tobakkbeskatningen m. v.
Overkontrollørene ved brennevins- og etyleter- og øltilvirkningen.

Forsvarsdepartementet :

I. H æ r e n.

Generalstabens regnskapsfører.
Generalintendantens kassekontor ved chefen.
Distriktsintendanten.

Generalfelttøimesterens regnskapsfører.
Regimentsintendanten (intendanten ved de selvstendige bataljoner).
Festningsintendanten (kommandanten ved de festninger som ikke har intendant).
Generalkrigskommissærens sekretær.
Norges Geografiske Opmåling ved regnskapsføreren.

II. M a r i n e n.

Kommanderende admiral.
Admiralstaben.
De sjømilitære distriktskommandoer.
Marinens intendantur.
Overloser.

For kommunene :

Ordførere og by- eller herredssekretærer.
Borgermestere (rådmenn).
Kommunekasserere.
Skolestyreformenn.
Fattigstyreformenn.
Forretningsførere i ligningsvesenet eller i tilfelle ligningsnevndens formann.
Kommunerevisorer.
Fylkesmenn.
Fylkesskolestyreformenn.
Fylkeskasserere.
Fylkeskommunerevisorer.

Bilag N.

Instruks for postbud.

§ 1. Postbudene har å bære om til adressatene postsaker og meldesedler om postsaker til de tider og i den utstrekning som postmesteren bestemmer.

For å vinne og holde vedlike et almindelig kjennskap til de forskjellige buddistrikter og et steds befolkning i det hele skal postbudene ta del i fordelingen av postsakene til de forskjellige buddistrikter, når der er tid og leilighet til det og etter nærmere bestemmelse av foresatte.

Der kan også pålegges budene hvilket-somhelst annet budarbeid eller arbeid ved kontoret bestemt for budfunksjonærer, likesom de har å hjelpe til ved annet kontorarbeid etter nærmere ordre fra sine foresatte.

§ 2. Budet skal vise edruelighet, samvittighetsfullhet, troskap, høflighet og raskhet i tjenesten.

§ 3. Budet må møte på postkontoret til tjeneste nøiaktig til de klokkeslett hans foresatte bestemmer.

Sykdomsforfall må meldes så snart som mulig, og lægeattest må bringes tilveie, når det kreves.

Budet skal til enhver tid holde kontoret underrettet om sin bolig.

Til tjeneste skal budet møte frem i uniform når dette er fastsatt som plikt, og forøvrig renslig og ordentlig klædd.

§ 4. I postkontorets lokaler må høirøstet tale ikke finne sted under tjenesten.

Det tillates ikke budet å røke tobakk eller nyte spirituosa når han er i tjeneste.

§ 5. Portobeløp som hviler på postsaker budet har fått til ombæring, skal ved hver utgang enten betales av budet kontant eller føres i mellemregning. I siste fall betales portoen til de tider postmesteren bestemmer.

Ubetalte postsaker må ikke leveres ut uten mot betaling av den porto som hviler på dem. Når det gjelder brevkort og korsbånd, må budet passe på at adressaten ikke får anledning til å gjøre sig kjent med innholdet før portoen er betalt.

§ 6. Før utgangen fra kontoret skal budet ordne postsakene på sådan måte at ombæringen kan bli ferdig så hurtig som mulig.

Under ordningen skal budet legge nøie merke til adressen. Feilsorterte postsaker skal straks avleveres til den som har tilsyn med sorteringen. Til ham skal budet også henvende sig om nærmere opplysning dersom adressen er utydelig eller tvilsom.

Finnes et brev åpent eller skadet, skal det avleveres til behandling av budchefen eller nærmeste foresatte.

Det samme gjøres med postsaker hvis frimerker er ustemplett eller utilstrekkelig stemplet, postsaker som skjønnes å være utilstrekkelig betalt uten å være satt i porto, postsaker som antas å inneholde penger, tollpliktige saker o. s. v.

Blad og tidsskrifter må ordnes for sig og ikke sammen med brevene. De må ikke brettes mer enn nødvendig.

Finere illustrerte blad må ikke i noget tilfelle brytes eller sammenlegges.

§ 7. De frimerker som er satt på postsakene, må ikke under nogen omstendighet tas av.

Finnes der blandt de postsaker som er utsortert til budet, nogen forsendelse med avrevet frimerke, skal han straks gjøre budchefen eller annen foresatt oppmerksom på dette, for at forsendelsen kan få fornøden påtegning til opplysning for adressaten.

§ 8. Når postsakene er ordnet, bindes de sammen i bunter, om det er nødvendig. Herved må det sørges for at de ikke lirkade. De legges så ned i budets veske. Budet må ikke bære postsakene i hånden; heller ikke må han legge dem i lommen. Trenges det, kan der til brevene brukes en mindre håndveske (brevmappe).

Budet går så uten opphold til sitt distrikt, begynner ombæringen og fortsetter den uten avbrytelse til den er fullført. Særlig må budet ikke sinke ombæringen ved private samtaler med publikum. Han må ikke uten tillatelse gjøre nogen endring i den foreskrevne rute.

§ 9. Forsendelser som der står »Ilbud« (»Exprès« eller »Durch Eilboten«) på, må

holdes omhyggelig adskilt fra den øvrige post, og søkes avlevert hurtigst mulig — forutsatt at de ikke bringes ut ved egne ilbud.

§ 10. Almindelige postsaker skal leveres efter adresse til adressaten selv eller til personer i hans bolig eller forretningslokale som står i et nærmere personlig tillitsforhold til ham, såsom personer av hans husstand eller i hans forretning.

Hører der en brevkasse til boligen eller forretningslokalet, kan almindelige postsaker legges i kassen dersom de ikke er større enn at de kan komme helt ned i den; men budet skal samtidig ringe på dørklokken eller, om der ikke er klokke, banke på døren.

Dersom en adressat jevnlig ikke er å treffe så budet gjentagne ganger søker ham forgjeves, skal budet gi rapport til budchefen.

Budet må ikke legge posten i vinduer, under matter eller stikke den inn i dørsprekker e. l. Heller ikke må han levere postsaker i butikker eller til personer i nederste etasje av et hus for å slippe å søke adressaten i hans bolig i en av de øvre etasjer. Han må aldri be nogen besørge posten for sig eller levere den til småbarn.

§ 11. Postanvisninger og meldesedler om verdiforsendelser, rekommanderte forsendelser og pakker må avleveres til adressaten personlig eller til personer som enten har uttrykkelig fullmakt fra ham eller som på grunn av sitt forhold til ham stilltiende må anses for å ha fullmakt til å motta dem, så som fullmektig, kontorist, hustru, barn, tjener. Er forsendelsen adressert til en skole, bør den leveres til skolens bestyrer eller vaktmester (pedell); er den adressert til betjening eller patienter ved sykehus, til dettes vaktmester (portner) eller kasserer, og om

den er adressert til hotell- eller pensjonatgjester, til vedkommende portier eller vert.

Er ingen tilstede ved postens avlevering og det ikke er nogen annen avtale, kan postanvisninger og meldesedler legges i postkasse, når denne er solid, forsvarlig låst og ikke forut overfylt av andre postsaker.

§ 12. Lykkes det ikke budet tross all umake å finne adressaten til postsaker som han har til utlevering, skal han på baksiden av forsendelsene med navns underskrift anføre grunnen til at postsakene ikke er besørget.

Postsaker med tvilsom eller utydelig adresse som budchefen har tillatt utlevert til en adressat, skal åpnes av denne i nærvær av postbudet. Viser det sig at forsendelsen ikke er bestemt til vedkommende, setter denne en påtegning om dette på forsendelsen. Lignende påtegning settes der når nogen av vanyare har åpnet en utlevert forsendelse som er bestemt til en annen person.

Nekter en adressat å innløse postsaker som er bestemt til ham, anmodes han om med navns underskrift å gi postsakene påtegning om dette. Nekter han også det, gir budet sådan påtegning.

Er det sikkert at nogen av de forsendelser som et bud har fått til ombæring, av en eller annen grunn ikke kan besørges av budet, skal forsendelsen straks leveres til budchefen eller annen foresatt. Mulig påhvilende porto vil da bli avskrevet eller godtgjort budet kontant.

Telegramanvisninger som ikke er avlevert, skal efter endt tur snarest leveres tilbake til postkontoret.

§ 13. Når en adressat i postbudets distrikt anmelder skriftlig for budet at han er flyttet eller bortreist, skal den nødvendige adresseforandring noteres i budets adressebok eller rapport gis til budchefen eller annen foresatt overensstemmende med gjeldende forretningsorden.

Omadressering av postsaker må foretas med nøiaktighet og uten opphold. Den nye adresse settes på postsakene med blekk.

§ 14. Budet må ikke la uvedkommende personer se postsakene eller på annen måte gi nogensomhelst underretning om andres bruk av posten.

§ 15. Budet har ikke lov til under nogen form å be de korresponderende om honorar for de tjenester det påligger ham å utføre som bud.

Heller ikke er det tillatt ham for egen regning å bære om brev eller andre saker som egner sig til forsendelse med byposten.

Under sin tjeneste må han ikke befatte sig med gjøremål som er tjenesten uvedkommende.

§ 16. Forøvrig har budet å rette sig efter de forskrifter og befalinger som blir gitt av hans foresatte.

§ 17. For uorden, forsømmelse eller lignende i tjenesten kan ansettelsesmyndigheten ilegge budet bøter eller i tilfelle andre av de lovbestemte ordensstraffer.

For større eller gjentatte forseelser kan budet avskjediges.

§ 18. Denne instruks skal budet enten bære på sig når han er i tjeneste, eller gjemme på et bekvemt sted ved sin arbeidsplass på postkontoret.

Bilag 0 I.

Regler for behandling av post på dampskib uten postekspedisjon.

§ 1. Poststedene i land skal pakke postsaker som skal sendes med dampskib, som der ikke er postekspedisjon med, såvidt mulig således at der bare er ett kolli til hvert sted.

Postsaker som på grunn av sin størrelse eller beskaffenhet er uhensiktsmessig å sende innpakket i pose eller omslag, sendes løse og regnes da som særskilte postkolli. Poser eller pakker som inneholder verdipost, skal være forseglet og tydelig merket »Verdi«. Til hvert enkelt postkolli skal der være festet en solid merkelapp med poststedets navn på, dersom ikke dette er påtrykt eller påskrevet kolliet.

§ 2. Fra poststedene i land skal der sendes med en fortegnelse (bl. nr. 127 eller 135 c). Denne skal vise antallet av den avleverte post og bestemmelsesstedet for den, og dessuten hvor mange av postkolliene er verdipost og hvor mange almindelig post.

Efter denne fortegnelse føres postsakene inn i den protokoll som omhandles nedenfor i § 3.

Fortegnelse sendes også med når der ingen post er til avsending. I så fall skrives tvers over fortegnelsen: »Ingen post«.

Kvittering for den avleverte verdipost gis i poststedets kvitteringsbok for avsendt post (bl. nr. 135).

§ 3. Ombord på dampskibene skal der føres en protokoll (bl. nr. 172). I denne føres antallet av de poser og pakker m. v. som mottas, straks inn efter de mottatte fortegnelser. Dette skal gjøres således at protokollen viser antallet av de postkolliene som er mottatt fra hvert enkelt poststed og bestemmelsesstedene for disse, hvor mange stykker der skal avleveres ved hvert sted, og hvilke og hvor mange av forsendelsene er verdipost.

Avleveres der ved et anløpssted verdiposer eller verdipakker som er bestemt til et annet sted enn selve anløpsstedet, bør adressestedet tilføies i protokollen.

Bl. nr. 172 fylles ut i 2 eksemplarer. Efter endt tur skal det perforerte eksemplar sammen med de mottatte fortegnelser avgis til det overordnede postkontor til kontroll.

§ 4. Ved postenes avlevering fra dampskib skal der sendes med en fortegnelse (bl. nr. 127 eller 135 c), som viser postsakenes antall og bestemmelsessted, og hvor mange av postkolliene er verdipost og hvor mange almindelig post. Dette skal gjøres også når

avleveringen finner sted direkte fra et postførende skib til et annet. Kvittering for den post som avleveres, tas i den protokoll (bl. nr. 172) som er nevnt foran i § 3.

§ 5. Til kvitteringer for mottatt post må der alltid brukes penn og blekk eller kjøpiblyant, og antallet av de mottatte postkolleri må alltid settes med bokstaver.

§ 6. For behandlingen av postsaker som er *nedlagt i postkasser* ombord, gjelder følgende regler:

- a) I postkassen må bare legges almindelige brev, brevkort og korsbåndsforsendelser. Den tømmes like før skibets ankomst til hvert anløpssted hvor der er poststed. De postsaker som skal til dette sted eller videresendes over stedet, legges i konvolutt (pakk-konvolutt nr. 6) og besørgeres derefter av føreren avlevert til vedkommende poststed.
- b) Betalte brev til anløpssteder hvor der ikke finnes poststed, kan også utleveres direkte. I så fall må frimerker på forsendelsene kasseres tydelig enten med kassasjonsstempel eller — om stempel ikke has — med blekkstreker, som settes i kors over frimerkene fra hjørne til hjørne. Ubetalte brev må derimot alltid avleveres til nærmeste poststed.

§ 7. Posten må opbevares ombord på et sikkert sted, som er utilgjengelig for uvedkommende. Særlig verdiposten må alltid opbevares i *forsvarlig låst avlukke*.

§ 8. Opdages der mangler eller feil ved

den mottatte post, må den som avleverer posten, straks gjøres oppmerksom på det. Om mangelen eller feilen gjøres der bemerkning ved kvitteringen for mottagelsen.

Opdages mangelen eller feilen først senere, må det straks gjøres hvad der er mulig for nøie å fastslå i hvilken tilstand vedkommende post eller forsendelse blev mottatt og bringes på det rene alle de nærmere omstendigheter som antas å kunne ha nogen betydning for sakens opplysning.

Enhver grovere feil eller mangel skal straks — efter omstendighetene pr. telegraf eller telefon — meldes til det poststed som posten er mottatt fra, og i tilfelle innberettes til nærmeste postkontor og til Poststyret. Kan det antas at der foreligger en forbrytelse, må saken også straks anmeldes til politiet.

§ 9. De postmenn som har å sørge for avhenting av post fra dampskib, skal alltid la avhenting utføre ved pålitelige personer og sende med den som henter posten, en bemyndigelse til avhenting. Denne bemyndigelse skal, om det kreves, forevises for den som skal levere posten. Brukes der til avhenting personer som det anses uforsvarlig å betro posten, bør levering nektes selv om de har bemyndigelse, og posten søkes snarest mulig bragt til vedkommende poststed på annen betryggende måte.

§ 10. Pakk-konvolutter (jfr. § 6a) og de nødvendige blanketter og protokoller rekvireres gjennom vedkommende postkontor.

Bilag 0 II.

Instruks for behandling av postsaker som leveres til førsel i bipostruter utenfor den lukkede post.

§ 1. Til førsel mottas bare almindelige (betalte eller ubetalte) brev, brevkort, kortbrev og korsbåndsforsendelser — altså ikke verdibrev eller lignende.

§ 2. Postsakenes behandling varetas av postføreren. Etter nærmere avtale med vedkommende postmester tømmer postføreren også de postkasser som er satt op i ruten.

§ 3. Postsakene oppbevares underveis i den postveske eller kasse som er bestemt til dette bruk. Vesken må alltid, når føreren ikke bærer den over skulderen, være fastspent til befordringsmidlet.

§ 4. Ved ethvert poststed som der stanses ved, avleveres de postsaker som er bestemt til stedet. Postsakene leveres enten direkte inn på selve poststedet eller legges i nærmeste postkasse.

Postsaker må ikke uten særskilt tillatelse fra vedkommende poststed leveres direkte til private.

§ 5. Postføreren skal vise omhu for at postsakene ikke skades eller tilsmusses, og sørge for at de avleveres riktig og hurtigst mulig. Uvedkommende må ikke gis adgang til å gjøre sig bekjent med postsakene.

Særskilte regler for konduktørposter.

§ 1. Poststedene skal pakke postsaker som skal sendes med konduktørpost, såvidt mulig således at der bare er ett kolli til hvert sted.

Når mengden av postsaker til et sted er så stor at det medfører ulempe å opbevare alt sammen i avlåst rum, skal verdipostsaker pakkes i egen pakning.

Poser eller pakker som inneholder verdipost, skal være forseglet og tydelig merket »Verdi«.

Til hvert enkelt postkolli skal der være festet en solid merkelapp med poststedets navn på, dersom dette ikke er påtrykt eller påskrevet kolliet.

Over all post som sendes med konduktør, skal der leveres fortegnelse fra avsenderstedet med angivelse av kolloenes art. Hertil kan bl. nr. 135 c brukes.

§ 2. For verdipost skal alltid tas kvittering. Denne skal angi antallet i bokstaver og være skrevet med penn og blekk eller kopiblyant.

§ 3. Posten opbevares på tilsvarende betryggende måte som jernbanens ilgodsfor-sendelser. Verdibrev opbevares i låsbart rum.

§ 4. De nærmere enkeltheter med hensyn til ekspedisjonsmåten forøvrig mellom avsendersted, konduktør og adressested blir å fastsette efter avtale mellom vedkommende postmester og distriktschef, idet der tas hensyn til foranstående regler og de stedlige forhold.

§ 5. De postmenn som har å sørge for henting av post fra jernbane, skal alltid la henting utføre ved pålitelige personer og sende med den som utfører henting, en fullmakt. Om det kreves, forevises fullmakten for den som skal avlevere posten.

Uniformsreglement for postvesenets tjenestemenn.

Approbert ved kgl. resolusjon av 8de juli 1899, jfr. kgl. resolusjon av 27de februar 1912 og senere resolusjoner om mindre endringer i reglementet.

§ 1.

Tjenesteuniform.

A. *For postmestre med kgl. utnevning samt postinspektørene:*

- a) *Lue* av mørkeblått klæde eller hvit piket med overtrukken kant av vatret silke (moirée) samt med halvt bøiet skygge av sort lakert lær; nederst om hovedbåndet på luens forside en gulltresse, festet til luen med to små uniformsknapper med posthorn og krone i gult metall; over gulltressen en sort, lakert hakerem av lær. Foran på luen krone, posthorn og ekekrans, utført i forgylt metall eller metalltråd; på sidene og under samme tre stjerner i gull, over samme nasjonalkokarde — alt efter modell.
- b) *Surtout* eller dobbeltspent *jakke* av mørkeblått klæde med sort for; liggende krave; foran på hver side av kraven emblem og stjerner som på luen; dobbelt rad store uniformsknapper av ovennevnte slags; på hvert av ermene to små uniformsknapper; på surtout'en anbringes i livet baktil to knapper.
- c) *Vest* av mørkeblått klæde eller hvit piket; en eller to rader små uniformsknapper av ovennevnte slags.
- d) *Benklær* av mørkeblått klæde. Det tillates også å bære hvite benklær.
- e) *Kappe av militært snitt, ytterfrakke* eller *pjekkert*, mørkeblå, av klæde eller annet tykt tøy; dobbelt rad store uniformsknapper av ovennevnte slags.

B. *For postmestre uten kgl. utnevning samt postfullmektiger:*

- a) *Lue* av mørkeblått klæde eller hvit piket med overtrukken kant av sort, ripset tøy; en stjerne i gull på hver side av emblemet; forøvrig som under A nevnt.
- b) *Surtout* eller dobbeltspent *jakke* med emblem og stjerner som på luen; forøvrig som under A nevnt.

- c) *Vest* som under A nevnt.
- d) *Benklær* som under A nevnt.
- e) *Kappe, ytterfrakke* eller *pjekkert* som under A nevnt.

C. *For postekspeditører:*

- a) *Lue* som under B, a, nevnt, dog kun *en* stjerne, anbragt under emblemet.
- b) *Surtout* eller dobbeltspent *jakke* med samme emblem og stjerne som på luen; forøvrig som under A nevnt.
- c) *Vest* som under A nevnt.
- d) *Benklær* som under A nevnt.
- e) *Kappe, ytterfrakke* eller *pjekkert* som under A nevnt.

D. *For postassistenter:*

- a) *Lue* som under B, a, nevnt, dog uten stjerner.
- b) *Surtout* eller dobbeltspent *jakke* med samme emblem som på luen — uten stjerne; forøvrig som under A nevnt.
- c) *Vest* som under A nevnt.
- d) *Benklær* som under A nevnt.
- e) *Kappe, ytterfrakke* eller *pjekkert* som under A nevnt.

E. *For postfunksjonærer av budklassen* (herfra undtatt landpostbud):

- a) *Lue* av mørkeblått¹⁾ klæde med halvt bøiet skygge av sort lakert lær; nederst om hovedbåndet på luens forside en sølvtresse, festet til luen med to små uniformsknapper med posthorn og krone i hvitt metall; over sølvtressen en sort lakert hakerem av lær; på luens forside midt på hovedbåndet et kronet posthorn i hvitt metall; over samme nasjonalkokarde — alt etter modell. Til vinterbruk kan anvendes skinnlue av sort kremerskinn med tjenestemerke og kokarde som ovenfor angitt — likeledes etter modell.

For pakkemestre og pengebrevbud lue som for de øvrige postfunksjonærer av budklassen bestemt, dog med emblemer som for postassistenter under litra D, a, bestemt, men i hvitt metall.

- b) *Dobbeltspent jakke* av mørkeblått klæde med sort før; foran på kraven på hver side et kronet posthorn i hvitt metall, dobbelt rad store uniformsknapper av ovennevnte slags.
- c) *Vest* av mørkeblått klæde, en eller to rader små uniformsknapper i hvitt metall.
- d) *Benklær* av mørkeblått klæde.
- e) *Ytterfrakke* eller *pjekkert*, mørkeblå, av klæde eller annet tykt tøy med sort før;

¹⁾ Departementet har samtykket i at luens pull til sommerbruk kan forferdiges av hvitt tøy (sateng, piket).

liggende krave av samme stoff; dobbelt rad store uniformsknapper; foran på kraven på hver side et kronet posthorn i hvitt metall.

f) *Vindjakke* av mørkeblått tøy med uniformsknapper.

F. *For poståpnere:*

Lue av mørkeblått klæde eller hvit piket med halvt bøiet skygge av sort lakert lær; øverst og nederst om hovedbåndet en ophøiet smal gulltresse; disse to tresser slynges sammen på luens forside; i mitten av slyngningen et forgylt posthorn med krone; over samme i pullen nasjonalkokarde — alt efter modell.²⁾

Til tjenesteuniformen bæres av alle ovennevnte tjenestemenn *sort slips*.

Til indre tjeneste ved postkontorene, i postkupéer og postlugarer kan anvendes en *arbeidsjakke* av samme snitt som uniformsjakken, men uten distinksjoner og av stoff og farve efter bestemmelse av Handelsdepartementet.

Til *sommerantrekk* kan anvendes klæde av lettere stoff eller sateng av samme farve som ovenfor angitt.

Postchauffører, postledsagere og eventuelt andre ved posttransporten stadig beskjeftigede budfunksjonærer kan efter vedkommende postmesters bestemmelse anvende uniformstøy og lue av fjellgrå farve.

§ 2.

Handelsdepartementet bemyndiges til:

- a) å fatte bestemmelse angående uniformer for kvinnelige postfunksjonærer og for landpostbud;
- b) å bestemme i hvilken utstrekning posttjenestemenn skal være pliktige til å bære uniformen;
- c) forøvrig å foreta mindre vesentlige endringer eller tillem্পninger i de foran gitte almindelige bestemmelser.

I henhold til den i ovenstående reglement gitte bemyndigelse har Handelsdepartementet fastsatt følgende:

Uniformsreglement for mannlige landpostbud.

- a) *Lue* av fjellgrått klæde med halvt bøiet skygge av sort lakert lær; nederst på luens forside en sort lakert hakerem av lær, festet til luen med to små uniformsknapper

²⁾ Luer leveres gjennom Postintendanten. Ved bestilling opgis luens innvendige mål i centimeter og betalingen vedlegges bestillingen i frankert brev. Prisen bekjentgjøres i Poststyrets sirkulærer

med posthorn og krone i hvitt metall; på luens forside et kronet posthorn i hvitt metall; over dette nasjonalkokarde — alt efter militær modell. På luen kan i uvær benyttes overtrekk. Til vinterbruk kan anvendes fjellgrå sportslue, likeledes efter militær modell, med klaffer og tjenestemerke og kokarde som nevnt ovenfor.¹⁾

- b) *Enkeltspent jakke* av fjellgrått klæde; opprettstående, ombrukket krave. Foran på kraven på hver side et kronet posthorn i hvitt metall — alt efter modell.
- c) *Benklær* av fjellgrått klæde.
- d) *Kappe*, grå; dobbelt rad store uniformsknapper; foran på kraven settes på hver side et kronet posthorn i hvitt metall — alt efter modell.¹⁾
- e) Postmestrene i de byer hvor det offentlige selv besørger budenes uniformering, kan bestemme at de landpostbud som utgår derfra, skal bruke den uniform som er bestemt for de innenbys postbud, istedenfor den uniform som er nevnt ovenfor under litr. a—d.

Om uniformenes bruk m. v. har *Postdirektøren* truffet følgende

nærmere bestemmelser:

Forpliktet til under tjenesten å bære uniform er de på skib tjenestgjørende funksjonærer samt de tjenestemenn av budklassen (landpostbud innbefattet), som oppbærer særskilt uniformsgodtgjørelse. Herfra er inntil videre undtatt pakkemestre ved postkontorene. Faste reservebud er bare forpliktet til å bære lue; likeså kvinnelige postbud (ikke landpostbud).

Berettiget til i som utenfor tjenesten å bære uniform er samtlige de i uniformsreglementet omhandlede funksjonærer.

Når undtas lue, må ikke uniformsgjenstander bæres ved siden av civile klær.

I tilfelle av midlertidig tjenestgjøring i høiere stilling er vedkommende tjenestemann ikke berettiget til å bære den for samme stilling bestemte uniform.

Luer, distinksjoner og knapper leveres av Postintendanten efter bestilling på vanlig måte.

De funksjonærer som har uniformsgodtgjørelse, må for denne anskaffe sig samtlige uniformsgjenstander. Lue, distinksjoner og knapper betales efter de til enhver tid gjeldende priser.

Uniformen anskaffes på *egen* bekostning av de funksjonærer som *ikke* er tilstått uniformsgodtgjørelse. Uniformslue samt distinksjoner og knapper leveres dog disse funksjonærer gratis. Lue kan erholdes hvert annet, eller — hvis tjeneste ikke utføres hele

¹⁾ Postintendanten vil i almindelighet kunne gi anvisning på hvor tøy til uniform kan fås kjøpt, og til hvilke priser.

Tøiprøver og modelltegninger fås likeledes hos Postintendanten.

året — hvert fjerde år. Distinksjoner og knapper leveres én gang årlig til hver funksjonær, hvis ikke en annen slitningstermin er bestemt.

Når distinksjoner og knapper har vært utlevert samme funksjonær to ganger, må han ved de følgende bestillinger innsende et sett av de tidligere benyttede.

Faste reservebud får ikke beklædningsgodtgjørelse, men gratis uniformslue og på andragende regnslag.

Ved fratreden av stilling i postvesenet blir som regel de gratis utleverte distinksjoner og knapper å tilbakesende Postintendanten.

[Faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Large section of faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Large section of faint, illegible text, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Bilag R.

Adresser for efterspørsler og krav om tilbakeseending av forsendelser, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløp til land hvor efterspørslen eller kravet i k k e skal sendes direkte til bestemmelsespoststedet.

(T. = telegramadresse).

Land.	Krav om tilbakeseending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
Abessinia (Etiopia)	Direction des P. T. T., Addis-Abeba (bare for verdiforsendelser og pakker) T.: Postgen Addis Abeba.	—	Som i kol. 2.
Afganistan	—	Direction générale des postes á Kaboul. T.: Afpost Kaboul.	—
Albania	Direction générale des postes et télégraphes á Tirana. T.: Albapost Tirana.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Amerikas Forente Stater	Second Assistant Postmaster General, Division of Foreign Mails, Washington D. C. T.: Postgen Washington.	Chief Post Office Inspector, Washington D. C.	Vedk. norske utvekslings- ktr.
Filippinene (U. S. A. besiddelse)	—	Director of Posts, Manila, Philippines. T.: Dirposts Manila, Philippines.	—
Argentina	Chef du Service International, Buenos Aires. T.: Postgen Buenos Aires.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Australia	Deputy Postmaster General		
Syd Australia	Adelaide, S. A.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Vest Australia	Perth, W. A.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Ny Syd Wales	Sidney, N. S. W.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Queensland	Brisbane, Qu.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Tasmania.	Hobart, Ta.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Victoria.	Melbourne, Vic. T.: Postgen Melbourne.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Nyguinea (australsk)	Chief Postmaster, Rabaul. T.: Chief Postmaster Rabaul.	Som i kol. 2.	—
Papua (britisk Nyguinea)	Chief Postmaster, Port Moresby. T.: Chief Postmaster Port Moresby.	Som i kol. 2.	—

Land.	K r a v om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
Belgien	—	Administration centrale des postes, Dir. E. 3 e Bureau, à Bruxelles. T.: Postgen Bruxelles.	—
Belyisk Congo	—	Vedk. utvekslingsktr. (bare for rekom. forsendelser) T.: Postel Léopoldville.	Vedk. utvekslingsktr.
Bolivia	Administración General de Correos y Telegraphos, La Paz. T.: Postgen La Paz.	Som i kol. 2.	—
Brasil	Direction générale des postes à Rio de Janeiro. T.: Postgen Rio de Janeiro.	Vedk. utvekslingsktr. (bare for rek. forsendelser)	—
Britisk India	Ikke tillatt.	Directeur général des postes et des télégraphes, Inde Britannique. (for alm. brevpost). Vedk. utvekslingsktr. (for rek. forsendelser) T.: Objurgitam, India.	—
Canada	Ikke tillatt.	Ministère des postes, Ottawa. T.: Postgen Ottawa.	Som i kol. 3.
Chile	Direction générale des postes et des télégraphes, Département des postes, Santiago. T.: Postgen Santiago.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
China	—	Co - Directeur général des postes, Pékin. T.: Postral, Pekin.	Som i kol. 3.
Chosen (Korea)	Vedk. utvekslingsktr.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Colombia	—	Vedk. utvekslingsktr.	Som i kol. 3.
Costa-Rica	Directeur général des postes à San José. (bare for pakker) T.: Postes San José	—	Som i kol. 2.
Cuba	Direction des postes à La Havane. T.: Postgen Habana.	Som i kol. 2.	—
Ecuador	Direction Générale des Postes, Quito. T.: Dicoresdor Quito.	Som i kol. 2.	—
Egypt	Direction générale des postes à Alexandrie. T.: Postgen Alexandrie.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.

Land.	Krav om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler etter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler etter pakker.
Estland	Direction générale des postes d'Estonie à Tallinn. (For stryking og nedsettelse av opkravsbeløp: adressepostkontoret) T.: Postgen Tallinn.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Finnland	Reklamasjonskontoret, Helsingfors. T.: Postgen Helsingfors.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Franske kolonier: <i>Bakindia</i> (Indo- china).	For brevpost: Vedk. utvekslingsktr. For verdibrev og pakker: Sous-Directeur des Postes et Télégraphes henholdsvis i: Hanoi for Tonkin, Tourane for Annam, Saigon for Cochinchina, Pnompenh for Cambodge, Vientiane for Laos. T.: Dirpost Hanoi.	Som i kol. 2 for verdibrev og pakker.	Som i kol. 3. Gouverneur Général de l'Indochine, Hanoi.
Cameroun	Chef du Service des postes et télégraphes, Douala. T.: Postgen Yaoundé.	Som i kol. 2.	Commissaire de la Répu- blique au Cameroun, Yaoundé.
Elfenbenkysten . .	—	Chef du Service des postes et télégraphes de la Côte d'Ivoire. T.: Postgraf Abidjan.	Lieutenants-Gouverneurs de la Côte d'Ivoire, Bin- gerville.
Franske besiddelser i Stillehavet (Océanie)	Chef du Service des Postes à Papeete. T.: Gouverneur Papeete.	M. le Gouverneur à Papeete, Ile de Tahiti.	Gouverneur des Etablis- sements français de l'Océ- anie, Papeete.
Fransk Ekvatorial- afrika. (Gabon, Mellem- Congo, Oubangui- Chari og Tsad)	Gabon: Chef de service des P. T. T. à Libreville; Mellem-Congo: Chef de service des P. T. T. à Brazza- ville; Oubangui-Chari: Chef de service des P. T. T. à Bangui. (bare for verdiforsendelser). Gouverneur Général de l'Afrique équatoriale française, Brazzaville. (bare for pakker). T.: Postes Brazzaville.	Alm. brevpost: Receveur des postes: Brazzaville, Bangui, Lamy, Libreville. For rekom. post: Inspection des P. T. T. à Brazzaville.	Som i kol. 2 for pakker.
Guadeloupe	Chef du Service des Postes à Basse- Terre. (ikke for pakker). T.: Postes Guadeloupe.	Som i kol. 2.	Gouverneur de la Guade- loupe, Basse-Terre.
Guinea	—	Directeur des P. T. T. à Conakry. (bare for rekom. forsendelser). T.: Postal Conakry.	Lieutenant-Gouverneur de la Guinée française, Conakry.
Guyana	Chef du Service des P. T. T. à Cayenne. T.: Postes Cayenne.	Som i kol. 2.	Gouverneur de la Guyane française, Cayenne.

Land.	Krav om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
India	Directeur des Postes, Pondichéry. (ikke for pakker) T.: Postes Pondichéry.	Som i kol. 2.	Gouverneur des Etablissements français dans l'Inde, Pondichéry.
Madagaskar	Direction des Postes, Tananarive. (ikke for pakker)	Som i kol. 2.	Gouverneur Général de Madagascar, Tananarive.
Martinik	M. le Chef du Service des Postes à Fort-de-France. T.: Postes Martinique.	Som i kol. 2.	Gouverneur de la Martinique, Fort-de-France.
Mauritania	—	—	Lieutenant-Gouverneur de la Mauritanie, Saint-Louis du Sénégal. T.: Maurpost Saint Louis.
Niger	Chef du Service des Postes à Niamey. (ikke for pakker) T.: Postes Niamey.	Som i kol. 2.	Lieutenant-Gouverneur du Niger, Zinder.
Réunion	Chef du Service des P. T. T., St.-Denis. T.: Postes St.-Denis.	Som i kol. 2.	Gouverneur de la Réunion, St.-Denis.
Senegal	—	—	Lieutenant-Gouverneur du Sénégal, Saint-Louis. T.: Senepost Saint-Louis.
Somalikyst	Chef du Service des P. T. T. à Djibouti. T.: Postes Djibouti.	Som i kol. 2.	Gouverneur de la Côte des Somalis, Djibouti.
Sudan	—	M. le Gouverneur du Soudan français, Bamako. T.: Soudanfran Bamako.	Lieutenant-Gouverneur du Soudan français, Bamako.
St. Pierre og Miquelon	Gare d'échange française de Paris-Nord. (for pakker)	—	Gouverneur des Iles St.-Pierre et Miquelon à Saint Pierre. T.: Postgen St. Pierre et Miquelon.
Togo	Chef du Service des Postes et Télégraphes, Lomé. (ikke for pakker) T.: Commissaire République Lomé.	Som i kol. 2.	Commissaire de la République au Togo, à Lomé.
Øvre Volta	—	Direction des postes et télégraphes de la Haute-Volta, Ouagadougou. T.: Voltapostes Ouagadougou.	Lieutenant-Gouverneur de la Haute-Volta, Ouagadougou.
Grekenland	Vedk. utvekslingsktr. (bare for pakker) T.: Postgen Athènes.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.

Land.	K r a v om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
Guatemala	Administration des postes. T.: Postgen Guatemala.	Direction générale des postes, Guatemala C. A.	—
Haiti (rep.)	Administration centrale. T.: Postgen Port-au-Prince.	Som i kol. 2.	—
Hedjaz og sultana- tet Nejd (Nedjed)	Postmaster General, Hedjaz. T.: Postgen Mecca.	Som i kol. 2.	—
Honduras (rep.) . .	—	—	Direction Générale des Postes à Tegucigalpa. T.: Postgen Tegucigalpa.
Irland (Fristaten)	—	The Secretary, Departement of Posts and Telegraphs, Dublin. T.: Roinnphuist Dublin.	—
Italia	—	Administration centrale, Rome. T.: Postgen Rome.	—
Italienske kolo- nier: Cyrenaika	—	Direction des P. T. à Bengasi. T.: Postgen Bengasi.	—
Eritrea	—	Direction des P. T. à Asmara. T.: Postgen Asmara.	—
Italiensk Sommal- land	—	Direction des P. T. à Magadiscio. T.: Postgen Magadiscio.	—
Tripoli	—	Direction des P. T. à Tripoli. T.: Postgen Tripoli.	—
Japan med besid- delsler og lydland	Vedk. utvekslingsktr. T.: Postgen Tokio.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Litauen	Direction générale des postes et des télégraphes à Kaunas. T.: Postgen Kaunas.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Luxemburg	—	Direction des postes et des télégraphes à Luxem- bourg. (bare for rekom. forsendelser) T.: Postgen Luxembourg.	Som i kol. 3.
Marokko (spansk sone)	Inspección Jalifiana de Correos, Tetuán. T.: Postgen Tetuán.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.

Land.	Krav om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler etter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler etter pakker.
Marokko (undtagen spansk sone)	—	—	Direction de l'Office des P. T. T. à Rabat.
Mexiko	Direction générale des postes, Bureau de la poste aux lettres, Mexico, D. F. T.: Postgen Mexico.	Som i kol. 2.	—
Nederlandske kolonier: Nederlandsk Guiana	Administrateur des finances, Para- maribo. (for brevpostforsendelser) Bureau de poste de Paramaribo. (for pakker) T.: Postgen Paramaribo.	—	Bureau de poste de Para- maribo.
Nederlandsk India	—	Direction Générale des postes, des télégraphes et des téléphones à Bandoeng. T.: Postgen Bandoeng.	Som i kol. 3.
New Zealand . . .	—	Secretary, General Post Office, Wellington. T.: Postgen Wellington.	—
Persia	Direction générale des postes à Téhéran. (bare for verdiforsendelser) Vedk. utvekslingsktr. (for pakker) T.: Postgen Téhéran.	Som i kol. 2. (bare for rek. forsendelser)	Vedk. utvekslingsktr.
Peru	Bureau du Service international des postes et des télégraphes, Lima. T.: Correos Lima.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Portugal	Vedk. utvekslingsktr. (bare for verdiforsendelser). T.: Postint Lisboa.	Vedk. utvekslingsktr. (bare for rek. forsendelser).	Uttekslingsktr. i Lissabon (for pakker til Syd-Portu- gal) og i Porto (for pak- ker til Nord-Portugal).
Portugisiske kolonier: 1) Angola, 2) Gui- nea, 3) India 4) Kapverdeøyene, 5) Macao, 6) Mo- sambik, 7) Prin- cipe, 8) S. Thomé, 9) Timor	Vedk. utvekslingsktr. (bare for verdi). Direction des Postes et des Télé- graphes. (bare for stryking av opkravsbeløpet). T.: Postgen 1) Loanda, 2) Bolama, 3) Nova-Gôa, 4) Saint-Vincent, 5) Macau, 6) Lourenço Marques, 7) og 8) Santomé, 9) Dili Timor.	—	Som i kol. 2.
Salvador	Dirección General de Correos, San Salvador, El Salvador, C. A. T.: Deco San Salvador.	Som i kol. 2.	Dirección General de Cor- reos, Negociado de Far- dos Postales, San Sal- vador, El Salvador. C. A.
San Domingo . . .	Dirección General de Correos, Santo Domingo (R. D.) Postgen Santo Domingo.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.

Land.	K r a v om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
Siam	Direction générale des postes à Bangkok. T.: Telepost Bangkok.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
Socialistiske Sovjetrepublik- kers Forbund	Commissariat des postes et télégra- phes, Département des communi- cations internationales. T.: Narkopotchtel, Moscou.	Som i kol. 2. For brevpostforsendelser å adressere til Moscou og Leningrad: Postes Cen- trales i disse byer.	—
Spania og spanske poststed i Tanger	—	Direction générale des com- munications, Madrid. T.: Postgen Madrid.	Som i kol. 3.
Spanske kolonier: Rio de Oro med Cabo Juby og La Agüera.	—	Receveur des postes, Villa Cisneros og La Agüera. T.: Som ovenfor anført.	—
Spanske besiddelser ved Guineabukten med Muni.	Receveur des postes à Santa Isabel (Fernando-Poo). (for pakker og verdiforsendelser) T.: Som ovenfor anført.	Som i kol. 2.	Direction Générale des Communications à Madrid.
Storbritannia med Nord-Island	Ikke tillatt.	The Secretary, General Post Office, London. (for alm. brevpost). Vedk. utvekslingsktr. (for rek. forsendelser). T.: Postgen London.	—
Britiske poststed i Marokko (Tanger, fransk sone og spansk sone).	Ikke tillatt.	The Secretary, G. P. O., London. (for alm. brevpost). Vedk. utvekslingsktr. (for rek. forsendelser).	—
Britiske kolonier: Antigua.	The Postmaster, Antigua. T.: Postgen Antigua.	Som i kol. 2.	—
Ascension	The Postmaster, St. Helena. T.: Postgen St. Helena.	Som i kol. 2.	—
Bahamaøyene	The Postmaster, Bahama. T.: Postgen Bahama.	Som i kol. 2.	—
Barbados	Ikke tillatt.	The Colonial Postmaster, Barbados. T.: Postgen Barbados.	—
Bechuanaland (Protektorat)	The Postmaster General, Pretoria. T.: Postgen Pretoria	Vedk. utvekslingsktr.	—
Bermudaøyene	The Colonial Postmaster, Hamilton, Bermuda. T.: Postgen Bermuda.	Som i kol. 2.	—
Brunei	Ikke tillatt.	The Postmaster, Brunei. T.: Postgen Brunei.	—

Land.	K r a v om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler etter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler etter pakker.
<i>Caimanøyene</i> . . .	The Postmaster, Grand Cayman. T.: The Postmaster Grand Cayman care Postgen Jamaica B. W. I.	Som i kol. 2.	—
<i>Ceylon</i>	The Chief Postmaster, Colombo. T.: Postgen Colombo.	The Postmaster General Colombo. (bare for alm. brevforsendelser). The Chief Postmaster, Co- lombo. (for rek. forsendelser).	—
<i>Cypern</i>	Ikke tillatt.	The Island Postmaster Ge- neral, Nicosia, Cyprus. T.: Postgen Nicosia.	—
<i>Dominica</i>	The Postmaster, Dominica. T.: Postgen Dominica.	Som i kol. 2.	—
<i>Falklandøyene</i> . .	The Postmaster, Port Stanley. T.: Postgen Falkland Islands.	Som i kol. 2.	—
<i>Fidjiøyene</i>	The Colonial Secretary, Suva. (bare for tilbakesending) T.: Postgen Suva.	The Colonial Postmaster, Suva.	—
<i>Gambia</i>	Ikke tillatt.	The Director of Posts, Bathurst. T.: Postgen Bathurst.	—
<i>Gibraltar</i>	The Postmaster General, Gibraltar. T.: Postgen Gibraltar.	Som i kol. 2.	—
<i>Gilbert og Ellice- øyene</i>	Ikke tillatt.	The Chief Postmaster, Ocean Island. T.: Postgen Ocean Island.	—
<i>Grenada og Grena- dinene</i>	Ikke tillatt.	The Colonial Postmaster, Grenada. T.: Postgen Grenada.	—
<i>Guiana</i>	The Postmaster General, George- town. T.: Postgen British Guiana.	Som i kol. 2.	—
<i>Gullkysten med Togoland.</i>	The Postmaster General, Accra. T.: Postgen Accra.	Som i kol. 2 for alm. for- sendelser.	—
<i>Honduras</i>	Ikke tillatt.	The Colonial Postmaster, Belize. T.: Postgen Belize.	—
<i>Hong Kong</i>	The Postmaster General, Hong- Kong. T.: Postgen Hong-Kong.	Som i kol. 2.	—

Land.	K r a v om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbelepet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
<i>Irak</i> (Mesopotamia)	The Postmaster, Baghdad, eller The Postmaster, Basrah. The Director General of Posts and Telegraphs, Baghdad. (bare for verdi). T.: Postgen Baghdad.	Som i kol. 2.	
<i>Jamaica</i>	The Postmaster, Jamaica. T.: Postgen Jamaica B. W. I.	Som i kol. 2.	—
<i>Johore</i>	Ikke tillatt.	The Postmaster General, Johore Bahru, Johore, Malay States. T.: Postgen Johore Bahru.	—
<i>Jomfruøyene</i> . . .	The Postmaster, Tortola. T.: Postgen Tortola.	Som i kol. 2.	—
<i>Kenya og Uganda</i>	—	The Postmaster General, Nairobi. T.: Postgen Nairobi.	—
<i>Malaistatene</i> (for- bundne: Negri Sembilan, Pahang, Perak, Selangor)	Ikke tillatt.	The Controller Posts and Telegraphs, Kuala Lum- pur. T.: Postgen Kuala Lum- pur.	—
<i>Malaistatene</i> (ikke forbundne: Kedah med Perlis og Ke- lantan)	Ikke tillatt.	Kedah: The Superintendent of Posts and Telegraphs. Alor Star, Kedah. T.: Postgen Alor Star. Kelantan: The Superinten- dent of Posts and Tele- graphs, Kota Bharu. T.: Postgen Kota Bharu.	—
<i>Malta</i>	The Postmaster General, Valletta, Malta. T.: Postgen Malta.	Som i kol. 2.	—
<i>Mauritius</i> . . .	Ikke tillatt.	The Colonial Postmaster, Mauritius. T.: Postgen Mauritius.	—
<i>Montserrat</i> . . .	The Postmaster, Montserrat. T.: Postgen Montserrat.	Som i kol. 2.	—
<i>Nevis</i>	The Postmaster, St. Kitts. T.: Postgen St. Kitts.	Som i kol. 2.	—
<i>Newfoundland</i> . .	The Minister of Posts, St. John's, Newfoundland. T.: Postgen St. John's New- foundland.	The Deputi Minister of Posts, St. John's New- foundland.	—

Land.	Krav om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopkravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
<i>Nigeria</i> med britisk <i>Camerun</i>	Ikke tillatt.	The Postmaster General, Lagos. T.: Postgen Lagos.	—
<i>Nord-Borneo</i> . . .	The Postmaster General, Jesselton. T.: Postgen Jesselton.	Som i kol. 2.	—
<i>Nyassaland</i> . . .	Postmaster General, Zomba. T.: Postgen Zomba.	Som i kol. 2.	—
<i>Palestina</i>	Ikke tillatt.	The Postmaster General, Jerusalem. T.: Postgen Jerusalem.	—
<i>Salomonøyene</i> . . .	Ikke tillatt.	The Protectorate Postmaster General, Post Office, Tulagi. T.: Postal Tulagi.	—
<i>Sarawak</i>	The Postmaster General, Sarawak. (for alm. og rekom. forsendelser) The Chief Secretary Kuching, Sarawak. (bare for verdiforsendelser) T.: Postgen Sarawak.	The Postmaster General, Sarawak.	—
<i>Seychellene</i>	Ikke tillatt.	The Postmaster, Seychelles. T.: Postgen Seychelles.	—
<i>Sierra Leone</i> . . .	Ikke tillatt.	The Postmaster General, Freetown. T.: Postgen Freetown.	—
<i>Somalland</i>	The Director of Posts and Tele- graphs, Berbera. T.: Postgen Berbera.	Som i kol. 2.	—
<i>St. Kitts</i> (St. Christoph.)	The Postmaster, St. Kitts. T.: Postgen St. Kitts.	Som i kol. 2.	—
<i>St. Helena</i>	The Postmaster, St. Helena. T.: Postgen St. Helena.	Som i kol. 2.	—
<i>St. Lucia</i>	Ikke tillatt.	The Colonial Postmaster, St. Lucia. T.: Postgen St. Lucia West Indies.	—
<i>St. Vincent</i>	Ikke tillatt.	The Colonial Postmaster, St. Vincent. T.: Postgen St. Vincent West Indies.	—
<i>Straits Settlements</i> og <i>Labuan</i>	Ikke tillatt.	The Controller Posts and Telegraphs, Singapore. T.: Postgen Kuala Lum- pur.	—

Land.	K r a v om tilbakesending, adresseforandring og stryking eller nedsettelse av postopravsbeløpet.	Efterspørsler efter alm. og rekom. forsendelser.	Efterspørsler efter pakker.
<i>Syd-Rhodesia</i> . . .	Ikke tillatt.	The Postmaster General, Salisbury, South Rhodesia eller vedk. utvekslingsktr. T.: Postgen Salisbury.	—
<i>Tanqanyika-terri- toriet</i>	The Postmaster General, Dar-es- Salaam. T.: Postgen Dar-es-Salaam.	Som i kol. 2 for alm. for- sendelser.	—
<i>Transjordan</i> . . .	The Postmaster General, Amman. T.: Postgen Amman.	Som i kol. 2.	—
<i>Trengganu</i> (Protek- torat)	Ikke tillatt.	Superintendent. Posts and Telegraphs, Trengganu. T.: Postgen Trengganu.	—
<i>Trinidad og Tobago</i>	Ikke tillatt.	The Postmaster General, Port-of-Spain. T.: Postgen Trinidad.	—
<i>Turks- og Caisos- øyene</i>	The Postmaster, Turks Islands. T.: Postgen Turks Islands.	Som i kol. 2.	—
<i>Wei-hai-wei</i> (britiske poststed)	British Post Office Agents, Wei- hai-wei. T.: Som ovenfor anført.	Som i kol. 2.	—
<i>Zanzibar</i>	The Postmaster, Zanzibar. T.: Postgen Zanzibar.	Som i kol. 2.	—
<i>Sydafrika-unionen</i>	The Postmaster General, Pretoria. T.: Postgen Pretoria.	Vedk. utvekslingskontor.	—
<i>Tyrki</i>	Administration centrale, Direction divisionnaire des postes (for alm. og rekom. forsendelser). Administration centrale, Direction de contrôle et de comptabilité à Istamboul (for verdiforsendelser og pakker). T.: Postgen Angora.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.
<i>Uruguay</i>	Direction générale des postes, télé- graphes et téléphones, Monte- video. T.: Postgen Montevideo.	Direction générale des postes, télégraphes et téléphones, Service international, Montevideo.	—
<i>Venezuela</i>	Direction générale. (For pakker: Vedk. utvekslingsktr.) T.: Correos Caracas.	Som i kol. 2.	Som i kol. 2.

Bilag S.

Forskrifter for korresponderendes bruk av frankeringsmaskiner.

§ 1. Frankeringsmaskiner kan brukes istedenfor frimerker til frankostempling av alle slags postforsendelser, forutsatt at avstemplingen er tilstrekkelig tydelig.

Under samme forutsetning kan frankeringsmaskiner også brukes istedenfor tjenestemerker.

§ 2. Der kan bare brukes maskiner av de typer som er *godkjent* av Poststyret. De fornødne opplysninger herom fås ved postkontorene. Frankeringsmaskiner må bare leveres til personer og firmaer m. v. som har fått spesiell tillatelse av vedkommende postmester til å anskaffe sådanne maskiner. Skriftlig søknad om sådan tillatelse med opplysning om hvilken type ønskes anskaffet, må sendes inn til postmesteren ved det postkontor hvor de frankostemplede postforsendelser skal innleveres.

§ 3. Når maskin er levert, må den ikke tas i bruk førenn den er besiktiget og avlåst eller lignende av vedkommende postmester eller av en tjenestemann som postmesteren har bemyndiget hertil. Sådan besiktigelse bør finne sted i nærvær av en representant for fabrikk. Om besiktigelsen får både brukeren og fabrikkens representant en attest. Brukeren får dessuten et særtrykk av

disse forskrifter og fornødne dagseddelblanketter (bl. nr. 101), se § 9.

§ 4. Postmesteren kan nårsomhelst tilbakekalle den gitte tillatelse, dersom det viser sig at maskinen virker på en måte som er utilfredsstillende for postvesenet eller at der skjer misbruk med den. Tillatelsen kan likeledes tilbakekalles dersom leverandøren eller brukeren ikke overholder de gitte forskrifter. Disse kan nårsomhelst endres. Om endringene skal dog brukerne snarest underrettes skriftlig.

§ 5. Brukeren er ansvarlig likeoverfor postvesenet for ethvert tap eller enhver skade som måtte påføres postvesenet ved maskinens bruk hos ham.

§ 6. Maskinen må ikke brukes til frankostempling av post fra andre enn brukeren.

Firmaer med felles ledelse og kontor kan dog — etter skriftlig søknad — få tillatelse av vedkommende postmester til å bruke samme frankeringsmaskin ved frankostempling av sin post. De nærmere forskrifter herom gis av postmesteren.

§ 7. Avsenderens navn, fabrikk-, handels- eller varemerke skal stå tydelig på forsiden av de frankostemplede postforsendelser. I motsatt fall er frankostemplingen

ugyldig, og forsendelsene leveres tilbake til avsenderen.

§ 8. Stempelavtrykkene skal være røde og stå øverst til høire på adressesiden.

Poststyret fastsetter den form og det utstyr frankeringsstemplet og datostemplet skal ha. Frankeringsstemplet skal inneholde et nummertall som kjennetegner vedkommende maskin. *Klisjéene blir å betrakte som postvesenets eiendom* og kan således ikke uten postvesenets samtykke følge maskinene i tilfelle av frivillig eller tvungen avhendelse.

Der bør såvidt mulig bare brukes ett frankeringsstempel-avtrykk til frankeringen. Der kan dog settes flere avtrykk ved siden av hverandre, dersom det er påkrevd. I så fall skal der være nogen avstand mellom avtrykkene. Om det er nødvendig, kan der også settes almindelige frimerker ved siden av frankeringsstempel-avtrykk. Både frankeringsstempel- og datostempel-avtrykket skal være tydelig, og angivelsene i stemplene — nummertallet og datoen — skal være riktige. Utydelige eller uriktige stempelavtrykk kan ha til følge at postforsendelsene leveres tilbake til avsenderne. Ved skriftlig henvendelse til postkontoret kan dog ubrukelige frankeringsavtrykk innen 3 dager fås innvekslet med frimerker etter de regler og mot den godtgjørelse som gjelder for makulerte brevkort og kortbrev. Vedkommende konvolutter eller brevkort m. v. må i tilfelle vedlegges henvendelsen. Ubrukelige frankeringsavtrykk for tjenestemerker innveksles på samme måte etter de forskrifter som gjelder for ombytning av tjenestemerker og tjenestebrevkort.

Postvesenet har intet ansvar for følgene av uriktige angivelser i datostemplet.

Frankeringsstempel-avtrykk som er utklippet eller utskåret eller lignende, kan ikke brukes til frankering.

§ 9. De frankostemplede postforsendelser skal som almindelig regel innleveres ved skranken på poststedet. Postmestrene fastsetter innleveringstiden. Almindelig post som ikke kan gjøres ferdig til innlevering i tide på poststedet, kan dog — etter vedkommende postmesters nærmere bestemmelse — i forsvarlig buntet stand legges i postkasse som tømmes av poststedet, og i postkasse ved jernbane og dampskib med postekspedisjon, eller leveres direkte til postekspedisjonen.

Uten vedkommende postmesters samtykke som nevnt kan frankostemplede forsendelser ikke legges i postkassene eller innleveres til postekspedisjonene. Dersom der finnes sådanne forsendelser i postkasse, skal de leveres tilbake til avsenderen, hvis dennes navn er anført. I motsatt fall betraktes forsendelsene som ufrankerte. Ved poståpnerier kan frankostemplede postforsendelser bare innleveres etter tillatelse av vedkommende postmester.

Brukeren skal for hver dag han har innlevert frankostemplede forsendelser, levere poststedet en dagseddel i utfylt stand. Blankett hertil (bl. nr. 101) fås utlevert ved poststedet. Ny frankostemplet post mottas ikke av poststedet før dette har fått dagseddel for den foregående dag.

Dagsedlene nummereres fortløpende av brukeren inntil den kjøpte frankeringsrett er opbrukt. Dagsedlen skal vise totaltellerens stilling før og etter vedkommende dags frankostempling og totalbeløpet for forbrukt porto etter frankostemplingen.

§ 10. Alle maskiner som godkjennes, skal være av *kassasystemet*. Målerne innstilles i tilfelle av poststedet. Samtidig med innstillingen skal portobeløpet betales. For dette gir poststedet kvittering. Frankeringskort til de maskintyper som er innrettet for frankeringskort, fås kjøpt ved poststedene. Ved kjøp av nytt kort må det opbrukte kort leveres tilbake til poststedet. Kan et opbrukt kort ikke skaffes til veie, plikter brukeren å erstatte postvesenet kortets pålydende verdi.

§ 11. Merkes der feil eller mangler ved

maskinen, skal brukeren sette den ut av bruk og straks varsle postkontoret. Erstatningsmaskin må ikke tas i bruk føre enn der er foretatt den besiktigelse som er fastsatt i § 3. Heller ikke må den gamle maskin etter endt reparasjon eller lignende tas i bruk igjen før sådan besiktigelse har funnet sted.

§ 12. Postvesenet skal ha rett til når som helst å la besiktige de maskiner som er i bruk.

Sådanne besiktigelser skal dog bare kunne kreves i brukerens almindelige forretningstid.

Bilag T.

Regler for tollvesenets behandling av utenriksk pakkepost (og av annen utenriksk post som antas å inneholde tollpliktige saker).

§ 1. All pakkepost fra utlandet og de brevpostforsendelser fra utlandet som antas å inneholde tollpliktige saker, føres av postvesenet (postkontorene) enkeltvis op på lister (postvesenets bl. nr. 120) og leveres til tollvesenet sammen med listene. Listene kopieres av postvesenet i kopibok, eller skrives i to eksemplarer, hvorav postvesenet beholder det ene.

§ 2. Ved overleveringen krysses pakken av på listene. Den datum som er anført i listene, noteres på pakkene. I stedet for dette kan man notere listens (postens) inngangsnummer og pakkens løpenummer etter listen på pakkene, om så måtte foretrekkes. (Eks-empel: 122/530, d. v. s. liste nr. 122, l.nr. 530). Det må nøie påses at de forsendelser som er opført i listene, virkelig inngår. Strykkes en manglende pakke, skal dette attesteres av vedkommende postmann.

Tollvesenet gir kvittering for postens riktige mottagelse på postvesenets gjenpart (kopi) av listene.

§ 3. Når der følger tollpass med ufortolde pakker, skal det anmerkes i listene at tollpass følger med.

§ 4. Dersom det ved overleveringen viser sig at en pakkes innpakning er skadet,

skal postvesenet gjøre notering herom på pakken, enten skriftlig med vedkommende postmanns underskrift, eller ved et stempelavtrykk. Pakken skal i slike tilfelle veies straks etter avkryssingen og vekten noteres på pakken.

Er skaden av større omfang, skal innpakningen utbedres før overlevering finner sted, eller pakken legges i pose. Denne forsegles eller plomberes. På posens merkelapp noteres pakkens registernummer, utgangssted og adressat.

På listen (i rubrikk 1) settes i alle slike tilfelle at pakken er mottatt i skadet stand.

§ 5. Alle forsendelser skal behandles forsiktig. De må ikke kastes, støtes eller på annen måte utsettes for skade.

§ 6. Pakker som ikke inneholder annet enn pengesedler eller mynt, kan postvesenet levere ut direkte til adressatene. Dog må slike pakker åpnes i overvær av postmann, så denne kan forvise sig om at pakkene ikke inneholder andre gjenstander.

Efter opgave fra postkontoret noterer tollvesenet for disse pakkers vedkommende på listen, i rubrikken for ekspedisjon, hvilket beløp pakken inneholdt i sedler og i mynt.

§ 7. Pakker bestemt til Kongehuset og til fremmede legasjoners chefer utleveres direkte fra postvesenet mot kvittering, fra hoffchefen eller fra vedkommende sendemann. Fra legasjonens chef skal der dessuten foreligge erklæring om at innholdet er bestemt til personlig bruk. I ekspedisjonsrubrikken henvises til kvittering og erklæring, som vedlegges listene. Pakker til *tsjekkoslovakiske* myndigheter, påsatt offisielt segl og inneholdende brev og dokumenter, utleveres likeledes direkte til adressatene uten forutgående tolleftersyn.

§ 8. Ved avhentningen må pakkens mottager avlevere originalfølgrebrev eller et av postvesenet utstedt nødfølgrebrev. Er det heftet postopkrav på pakken, skal dessuten forevises kvittering fra postvesenet for at beløpet er betalt. Se også § 13.

Opdages det uoverensstemmelse mellom opkravsbeløpet på forsendelsen og på følgebrevet, må det konfereres med postvesenet før utlevering finner sted.

Tollvesenet tilbakeholder samtlige følgebrev (også for verdipakker og opkravspakker) samt vedheftede dokumenter til disse, såsom tollangivelse etc., for å overlevere dem til poststedene hvor de oppbevares i 2 år.

Adressatene har adgang til å fjerne frimerkene på følgebrev, når fjernelsen blir behørig attestert ved påtegning på følgebrevet og den ikke bevirker at kvittering og tjenstanmerkninger blir ufullstendig; det tillates således i almindelighet ikke at frimerkene klippes ut av kartongen.

§ 9. Ved fortolling av pakker som har påtegning om å være inngått i skadet stand, eller hvis innhold viser sig å være skadet,

skal der av hensyn til mulig erstatningskrav tilkalles en postmann, så denne kan opta protokoll over skaden. Herunder kontrolleres den vekt som er satt på pakken ved overleveringen fra postvesenet.

§ 10. Dersom mottageren under fortollingen skulde påvise uoverensstemmelser mellom faktura og innhold i en pakke, og pakken er uskadd og slik beskaffen at den (ved forsegling, plombering, oblater o. l.) yder sikkerhet mot åpning av uvedkommende, kan der på mottagerens anmodning utstedes en bevidnelse om hvad pakken inneholder, forutsatt at pakkens vekt stemmer med den som er anført på følgebrevet. Derimot må der under ingen omstendighet gis bevidnelse om skade på innholdet eller lignende, medmindre protokoll er optatt.

Er pakkens vekt mindre enn angitt på følgebrevet og innpakningen ikke av en sådan solid beskaffenhet som foran nevnt, skal der tilkalles en postmann for at denne kan opta protokoll.

Da det av hensyn til avgjørelsen av postvesenets erstatningsansvar i alle tilfelle er av særlig betydning at pakkens og innpakningens beskaffenhet blir nøyaktig fastslått ved utleveringen, må der ved åpning av pakkene utvises den største forsiktighet for at innpakningen (både den ytre og den indre) såvidt mulig kan bli bevart i samme forfatning som den var da pakken blev mottatt fra postvesenet.

Sådanne innpakninger oppbevares ved vedkommende postkontor i 2 måneder av hensyn til mulig erstatningskrav.

§ 11. Når det kan medføre større forsinkelse av utleveringen å tilkalle postmann ved fortolling av en skadet pakke, kan und-

tagelsesvis protokoll optas av vedkommende tollfunksjonær. Ved tollsteder hvor der ikke er særskilt pakkepost-tollekspedisjon, skal der i dette øiemed alltid finnes en del eksemplarer av postvesenets bl. nr. 16.

Den optatte protokoll og innpakningen og følgebrevet til vedkommende pakke må i så fall snarest overleveres til postkontoret.

§ 12. Er der fra postvesenets side utlevert feilaktig følgebrev, må dette søkes beriktiget snarest for å forebygge at utleveringen av pakken unødig forsinkes.

§ 13. Når en pakke har ligget uavhentet 1 måned, utskrives varselskort (postvesenets bl. nr. 163) til adressaten. Er der postopkrav på pakken, settes dette på kortet.

Kortene leveres samlet til vedkommende postkontor, som reviderer dem.

Kan følgepapirene til vedkommende pakke ikke bringes til veie, vil utlevering kunne skje mot forevisning av det sendte kort, dersom dette har påtegning fra postkontoret om at det har vært behandlet der.

§ 14. Dersom brevpostforsendelser ikke er avhentet etter to måneders forløp, skal postkontoret underrettes herom, så forsendelsene kan bli returnert.

§ 15. Følgende regler gjelder for postsending av varer som aktes utført til utlandet, når det er hensikten å få tilbakebetalt utlagt toll eller bli fritatt for å betale toll som ikke er opkrevd. Den vare som skal gjenutføres, fremlegges først sammen med utførselsangivelse for vedkommende tollsted. Tollstedet underkaster varen den fornødne undersøkelse med hensyn til beskaffenhet, vekt m. v. og forsyner hvert kulli med tollplombe eller tollsegl og setter på en seddel, som der står tydelig »Ufortollet« på. Varen bringes derefter ledsaget av en tollfunksjonær

til stedets postkontor. Dette kvitterer for mottagelsen på den utførselsangivelse tollfunksjonæren har bragt med. Også på følgebrevet settes »Ufortollet«. Gjelder det forsendelse til Sverige, skal dessuten tollpass følge med, og på følgebrevet settes i så fall et tydelig »Tollpass medfølger«.

Varer som postvesenet har mottatt på denne måte, behandles overensstemmende med de almindelige regler for innførsel av utenrikske ufortolte postpakker, og de kan således ikke utleveres av postvesenet uten gjennom tollvesenet.

Den kvittering som postvesenet har gitt for mottagelse av varen, kan derfor godtas av tollvesenet som tilstrekkelig legitimasjon for varens utførsel. For forsendelser til Sverige, brevpostforsendelser undtatt, kreves dog »Rückattest« fra vedkommende svenske tollmyndighet som ytterligere bevidnelse for at utførsel har funnet sted.

På steder hvor der er en større avstand mellom tollbod og posthus, skal det være tillatt for vedkommende tollkammer å henlegge de ovenfor omhandlede utførselsekspedisjoner til en bestemt ukedag.

§ 16. Blir en pakke som ikke har vært ute av postvesenets eller tollvesenets verge, returnert eller omekspedert til utlandet, tilintetgjort eller abandonnert til tollvesenet, bortfaller mulig oplagsavgift, og tidligere utlagt toll og andre avgifter, undtagen tobakkstempelavgift og kortstempelavgift, refunderes mot kvittering på tollregningen. Tobakkstempelavgift refunderes først etter Finans- og Tolldepartementets nærmere bestemmelse i det enkelte tilfelle. Herom må søknad sendes inn til nevnte departement. Med søknaden må der følge bevidnelse fra tollpostkontoret om at stempelmerkene på pak-

ningene er tilintetgjort. Stempelmerkens art, antall og avgiftsbeløp må være nærmere angitt.

Tilintetgjørelse av en pakke bør foregå i tollvesenets påsyn. Kan dette ikke skje, må der gis tollvesenet skriftlig erklæring om at varen er blitt tilintetgjort.

Når det gjelder abandonnering, vil Tolldepartementet i hvert enkelt tilfelle avgjøre, om kortstempelavgift vil kunne tillates tilbakebetalt, når varepartiet i sin helhet tilstilles departementet sammen med søknad om tilbakebetaling av avgiften.

§ 17. Oplagsavgift på pakker bortfaller, dersom den forsinkede utlevering skyldes en feilekspedisjon fra postvesenets side.

§ 18. Pakker til poståpnerier og til postkontorer på steder hvor der ikke er tollstasjon, fortolles av postvesenet. Det samme gjelder såkalte tollfrankopakker (d. v. s. pakker som avsenderen har påtatt sig å bære toll for). Gjør omstendighetene det påkrevd, kan der fastsettes visse be-

stemte tider på dagen, da sådanne tollbehandling skal være fortrinsberettiget.

§ 19. Kommer en pakke bort mens den er i tollvesenets varetekt, er tollvesenet ansvarlig likeoverfor adressaten. Det samme gjelder når det godtgjøres at en pakkes innhold er gått i stykker eller på annen måte blitt skadet mens den berodde på tollvesenets lager, medmindre skaden er forårsaket ved avsenderens feil eller hitrører fra innholdets egen beskaffenhet.

Likeledes er tollvesenet ansvarlig når det godtgjøres at innholdet helt eller delvis er fjernet fra pakken etter overleveringen fra postvesenet, således i tilfelle hvor vekten av en beskadiget pakke ved fortolling er vesentlig mindre enn den vekt som er anført på pakken, og dette ikke skyldes innholdets beskaffenhet.

§ 20. Når ikke annet er nevnt foran, ekspederes postpakker forøvrig på samme måte som annet gods som overleveres tollvesenet til behandling.

Utdrag av lov av 15. februar 1918 om offentlige tjenestemenn.

(§§ 1—28).

1ste kapitel.

Ansettelse.

§ 1.

Hvad loven mener med offentlig tjenestemann.

Med offentlig tjenestemann mener denne lov enhver, som er ansatt i statens eller en kommunes tjeneste og lønnes av det offentlige, dog ikke den, som midlertidig utfører sådan tjeneste eller er ansatt på prøve og heller ikke embedsmenn og de i den høiere almenkskole eller i folkeskolen ansatte lærere og lærerinner.

Bestemmelser om, hvem som skal regnes for offentlig tjenestemann, gis i tvilstilfelle av Kongen.

Ved avgjørelsen bør der tas hensyn til, om stillingen er tjenestemannens hovederhverv eller bare gir ham en biinntekt ved siden av privat erhverv. Likeså kan det tas i betraktning, om tjenestemannens arbeid er av offentligrettslig eller rent privatrettslig beskaffenhet.

Er en offentlig tjenestemann dels lønnet av staten og dels av kommune eller amt, avgjør Kongen, om vedkommende skal reg-

nes for statstjenestemann eller kommunaltjenestemann.

§ 2.

Ansettelse av statens tjenestemenn.

1. Er ikke annet fastsatt ved lov, avgjør Kongen, hvem som skal ansette statens tjenestemenn, og hvorledes der skal gåes frem ved ansettelsen.

Vil Kongen ikke selv utøve ansettelsesretten, kan han henlegge den til et regjeringsdepartement, et kollegialt styre for en tjenestegren eller et ansettelsesråd.

2. Har Kongen lagt ansettelsesretten til nogen annen enn den nærmest foresatte tjenestemyndighet, skal denne gi innstilling om ansettelsen. Innstilling fra denne myndighet faller bort, om ansettelsesretten er hos et råd, som den nærmest foresatte tjenestemyndighet er medlem av.

Tvil om, hvem som skal regnes for den nærmest foresatte tjenestemyndighet, avgjøres av Kongen.

3. Er ansettelsesretten hos nogen annen enn Kongen, og vedkommende ansettelsesmyndighet vil ansette nogen, som ikke er innstillet, skal uttalelse om ham innhentes fra innstillingsmyndigheten. Blir han ikke

innstillet, og ansettelsesmyndigheten fastholder sin mening, skal saken forelegges for Kongen, om ansettelsesretten ligger hos et regjeringsdepartement, og ellers for den myndighet, som reglement bestemmer.

4. Blir der i et kollegialt styre eller et ansettelsesråd ikke enighet om en ansettelse, kan hvert medlem kreve saken forelagt for vedkommende regjeringsdepartement eller for den myndighet, som reglement bestemmer. Ansettes kan i så fall bare en av dem, som ansettelsesmyndighetens medlemmer har delt sig imellem.

5. Ved ansettelsen utferdiges et ansettelsesbrev. Forskrifter om, hvad dette skal inneholde, gis ved reglement.

6. Bestemmelsene i postene 1—5 gjelder ikke Stortingets eller Statsrevisjonens funksjonærer.

§ 3.

Ansettelse av kommunale tjenestemenn.

I de tilfelle, da retten til å ansette kommunale tjenestemenn ikke er fastsatt ved lov, tilligger denne rett kommunestyret for de engere kommuners og amtstinget for amtskommunens vedkommende.

Vil kommunestyret eller amtstinget ikke selv utøve ansettelsesretten, kan den legges til formannskapet eller til et kollegialt styre for en tjenestegren eller til et ansettelsesråd.

Ved ansettelsen skal der utferdiges et ansettelsesbrev. Forskrifter om, hvad ansettelsesbrevene skal inneholde, gis ved reglement.

§ 4.

Oprykningsstillinger.

For statstjenestestillinger, som ikke hører under Stortinget eller Statsrevisjonen,

fastsetter Kongen ved reglement, hvilke stillinger i hver enkelt tjenestegren som regel skal besettes ved oprykning fra lavere stilling eller overflytning fra likeartet stilling, og hvilke etter almindelig konkurranse eller på annen måte.

For byene og amtene skal bystyret og amtstinget gi tilsvarende bestemmelser.

Om et herred for nogen tjenestegren skal gi tilsvarende bestemmelser, fastsettes av Kongen, efterat herredsstyret har hatt anledning til å uttale sig.

Reglementet og de her nevnte bestemmelser kan bare fravikes av den myndighet, som har gitt dem, eller med dennes samtykke.

2 net kapital.

Årlig fritid. Sykdom. Tjenesteulykker. Dødsfall.

§ 5.

Årlig fritid.

Offentlige tjenestemenn med plikt til stadig tjeneste og med over et års tjenestetid skal hvert år gis en sammenhengende fritid på minst 14 dager, såfremt ikke ansettelsesmyndigheten finner, at særlige forhold er til hinder for det, i hvilket tilfelle fritiden kan gis det neste år.

§ 6.

Sykdom.

Blir en offentlig tjenestemann syk og for en tid ufør til tjeneste, har han rett til tjenestefrihet med full lønn i inntil tre måneder. En offentlig tjenestemann, som i et kalenderår har hatt full lønn under tjenesteufør-

het på grunn av sykdom, i tre måneder, har ikke krav på lønn under ny tjenesteførhet på grunn av sykdom, før han har tjenstgjort i minst en måned, og ikke i mer enn ytterligere en måned i det samme kalenderår.

Om han ikke innen tre måneder er blitt tjenestefør igjen, eller om han i et kalenderår har hatt fire måneders tjenestefrihet for sykdom, kan vedkommende ansettelsesmyndighet gi ham ytterligere inntil ni måneders tjenestefrihet med full eller avkortet lønn.

Er han medlem av en offentlig sykekasse, skal de sykepengene, han, eller i tilfelle av sykehuspleie, hans familie får, trekkes fra i den lønn, som utbetales etter denne paragraf.

§ 7.

Tjenesteulykker.

Rammes en offentlig tjenestemann av en ulykke i tjenesten eller som følge av tjenesten, skal det offentlige bære utgiftene ved sykebehandling og helbredelse.

Er han som følge av ulykken for en tid blitt ufør til tjeneste, kan han kreve full lønn i inntil seks måneder. Også etter utløpet av denne tid kan vedkommende ansettelsesmyndighet gi ham full lønn, til han atter er tjenestefør.

Den, der som følge av ulykken er blitt ufør til arbeide, skal ha skadebot. Er han blitt helt ufør eller som følge av ulykken må gå ut av tjenesten, skal skadeboten være en årlig livrente på seksti hundrededeler av lønnen, regnet fra den dag, han trer av. Er han ikke helt ufør til arbeide, kan skadeboten settes ned og fastsettes i forhold til hans arbeidsuførhet.

Er han lønnet med sportler eller avgifter, skal der ved fastsettelsen av skadeboten, forsåvidt angår denne del av inntekten, gåes ut fra gjennomsnittet i de fem siste år.

Bestemmelsene i denne paragraf gjelder ikke legemsskader eller helbredsskader, som pådras på grunn av krig.

§ 8.

Tjenesteulykker med døden til følge.

Har en tjenesteulykke hatt døden til følge, kan enke, barn og slektninger i rett ned- eller opstigende linje kreve skadebot på de vilkår, som er fastsatt i § 5 i lov av 13 august 1915 om ulykkesforsikring, dog således, at for barn ydes skadebot inntil dets fylte 18de år. Skadeboten betales ikke for den tid, hvori lønn utbetales etter denne lovs § 12.

Bestemmelsen gjelder ikke dødsfall forårsaket ved krig.

Dersom enken ved sin død har etterlatt sig barn eller andre, hun har sørget for, skal skadeboten utbetales for en måned etter dødsfallet.

§ 9.

Fradrag for hjelp av sykekasse m. v.

Er vedkommende tjenestemann medlem av en offentlig sykekasse, eller er han av det offentlige forsikret i henhold til gjeldende lov om offentlig ulykkesforsikring, skal den hjelp, som derved blir ydet ham, eller i tilfelle av forpleining på sykehus hans familie, eller i tilfelle av død hans etterlatte, komme til fradrag i det, som kan kreves etter §§ 7 og 8.

Dersom vedkommende tjenestemann eller hans erstatningsberettigede etterlatte får pensjon av en offentlig pensjonskasse, skal der i skadeboten efter §§ 7 og 8 gjøres fradrag for denne pensjon, men ikke for den del, som svarer til tjenestemannens innskudd i kassen utover, hvad han pliktet å innskyte.

§ 10.

Selvforskyldt sykdom eller skade.

Har en offentlig tjenestemann med vilje påført sig sykdom eller skade, faller ydelse efter §§ 6 og 7 bort.

§ 11.

Tredjemanns ansvar for tjenesteulykker.

Krav mot tredjemann for tjenesteulykke går over på det offentlige i den utstrekning, det er nødvendig for å dekke det offentliges ansvar efter foregående paragrafer.

§ 12.

Utbetaling av lønn m. v. efter dødsfall.

Når en offentlig tjenestemann dør, skal hans lønn, ventepenger eller pensjon utbetales hans etterlatte for en måned efter dødsfallet.

§ 13.

Stedfortreder.

Er en offentlig tjenestemann tjenestefri av sådan grunn som nevnt i §§ 5, 6 og 7, plikter en annen offentlig tjenestemann i samme tjenestegren eller en fast ansatt betjent hos vedkommende tjenestemann i den utstrekning, det er forenlig med ansettelsesvilkårene, å overta hans tjenesteplikter i hans fravær uten særskilt vederlag. Under samme betingelser kan han av den nærmest

foresatte tjenestemyndighet pålegges å utføre den tjenestefries tjenesteplikter ved siden av sitt eget arbeide i den utstrekning, det finnes rimelig.

Plikten til å overta en annens tjenestestilling eller til å utføre en annen tjenestemanns arbeide ved siden av sitt eget gjelder dog ikke ut over to måneder i et kalenderår.

Ved reglement kan det pålegges offentlige tjenestemenn å yde tilskudd til vikarkasse.

§ 14.

Twist om ydelsene.

Twist om ydelser efter §§ 6—10 skal forelegges for Riksforsikringsanstalten. Dennes avgjørelse kan ankes inn for Riksforsikringens appellkommisjon.

Ankekrav må fremsettes innen seks uker, efterat vedkommende har fått melding om Riksforsikringsanstaltens avgjørelse. Appellkommisjonens skjønnsmessige avgjørelser er endelige og kan ikke prøves av domstolene.

§ 15.

Fordeling av utgiftene.

Er en offentlig tjenestemann lønnet dels av staten, dels av kommune eller amt, skal de utgifter, det offentlige får på grunn av bestemmelsene i §§ 5—8, fordeles mellom dem, som utreder lønnen i forhold til enhvers bidrag til den samlede lønn.

3dje kapitel.

Tjenestemannsutvalg.

§ 16.

Oprettelse av tjenestemannsutvalg.

Vedkommende regjeringsdepartement kan bestemme, at der for en statstjenestegren eller visse avdelinger av en sådan skal

oprettes tjenestemannsutvalg. Det samme kan amtsting og kommunestyre bestemme for en kommunal tjenestegren eller visse avdelinger av en sådan.

Før utvalg opprettes, bør uttalelser innhentes fra vedkommende tjenestechef og fra tillitsmenn for de underordnede.

Har en tjenestegren minst ti tjenestemenn, og flertallet av dem krever tjenestemannsutvalg opprettet, skal kravet etterkommes.

§ 17.

Utvalgenes sammensetning m. v.

Tjenestemannsutvalgenes medlemmer velges av tjenestemennene i vedkommende tjenestegren eller avdeling av den. Enhver stemmeberettiget kan velges, såfremt han har tjent minst et år i vedkommende tjenestegren.

Forholdsvalg skal brukes, dersom minst en femtepart av de stemmeberettigede krever det.

Den myndighet, som har bestemt, at tjenestemannsutvalget skal opprettes, kan gi bestemmelse om plikt til å delta i valg og til å la sig velge, om varslet til møter av de stemmeberettigede og om bekjentgjørelser av møtene. Iøvrig fastsetter de stemmeberettigede selv sine vedtekter og gir bestemmelser om utvalgets myndighet og forretningsførsel.

Hvis minst tre utvalg innenfor samme tjenestegren erholder samtykke til det av de stemmeberettigede, kan de opprette et fellesutvalg, om hvis sammensetning, myndighet og forretningsførsel det stedlige utvalg selv treffer bestemmelser.

§ 18.

Utvalgenes gjøremål.

1. Tjenestemannsutvalgenes og fellesutvalgenes oppgave er å vareta tjenestemennenes interesser med hensyn til tjeneste- og lønnsvilkår og å uttale sig om tjenestespørsmål og tjenesteforhold.

2. Ved reglement kan det bestemmes, at tjenestemannsutvalget og fellesutvalget til bestemte tider skal tre sammen med representanter for tjenestegiveren til forhandlinger og drøftelser.

3. Hvem som under forhandlinger med tjenestemannsutvalget og fellesutvalget og i fellesmøter etter post 2 skal representere tjenestegiveren, fastsettes ved instruks, som på statens vegne gis av Kongen eller den, han bemyndiger, for amtet av amtstinget og for kommunen av kommunestyret. Den myndighet, som gir instruks, kan på ethvert tidspunkt bestemme, at andre enn de i instruksens nevnte skal inntre som tjenestegiverens representanter.

4de kapitel.

Opsigelse. Forseelser. Avskjed.

§ 19.

Opsigelse i de tre første tjenesteår.

En offentlig tjenestemann med under tre års tjeneste i vedkommende tjenestegren kan av ansettelsesmyndigheten sies op med tre måneders varsel, hvis ikke annet er bestemt ved lov.

Er tjenestetiden under 1 år, kan opsigelsesfristen ved reglement nedsettes til én måned.

Regler om beregningen av tjenestetiden fastsettes ved reglement. En tjenestemann, som er opsagt av nogen annen enn Kongen, kan innen 14 dager, efterat opsigelsen er meddelt ham, anke den inn for overordnet myndighet. Reglene herom fastsettes ved reglement.

§ 20.

Opsigelse efter tre års tjenestetid.

En offentlig tjenestemann kan også efter tre års tjenestetid sies op, om hans stilling blir overflødig eller nedlegges.

Det samme gjelder, når tjenestemannen inntar ledende stilling i anlegg eller virksomheter av forretningsmessig eller erhvervs-messig art. Hvilke stillinger der inngår under dette ledd, bestemmes ved reglement.

Opsigelsesfristen er seks måneder. For tjenestemenn med under seks års tjenestetid kan den ved reglement nedsettes til tre måneder.

En opsagt tjenestemann med minst femten års tjenestetid kan for inntil to år kreve som ventepenger seksti hundrededeler av sin lønn. Ventepengene faller bort, om han ikke vil ta annen offentlig stilling, som blir budt ham, og som er lønnet med minst otti hundrededeler av den tidligere lønn og iøvrig nogenlunde svarer til den stilling, han før hadde.

Opsies en tjenestemann med mindre enn 15 års tjenestetid, skal han såvidt mulig gis anledning til å komme i annen tjenestestilling hos samme tjenestegiver, og om denne er staten, såvidt mulig i samme tjenestegren.

Om beregningen av tjenestetiden gjelder foregående paragraf.

§ 21.

Ordensstraffer.

1. En offentlig tjenestemann, som ikke går inn under den militære straffelov, kan ilegges ordensstraff for forseelser i tjenesten eller for usømmelig eller uverdiggjæver adferd i eller utenfor tjenesten.

2. Ordensstraffene er:

- a. bøter, dog ikke utover en måneds lønn;
- b. forlengelse med inntil to år av den tid, som kreves for å få alderstillegg;
- c. suspensering i inntil tre måneder uten lønn;
- d. overflytning til en annen tjenestestilling av like eller lavere grad, forsåvidt det er forenlig med ansettelsesvilkårene.

Alderstillegg, som blir nektet, lønn, som innspares under suspensering, og bøter skal tilfalle innretning med et formål, som kommer offentlige tjenestemenn eller deres etterlatte til gode.

På ordensstraffene får reglene i § 23 første og annet ledd og i § 24 tilsvarende anvendelse. Ordensstraffene og deres begrunnelse skal meddeles skriftlig. De ilegges av den myndighet, som har ansettelsesretten. Dog kan Kongen overlate sin rett til å ilegge ordensstraff til vedkommende regjeringsdepartement og kommunestyret til formannskapet.

§ 22.

Avskjed.

Er ikke annet bestemt ved lov, kan en offentlig tjenestemann avskjediges av den, som har ansettelsesretten:

- a. når han viser sig å være varig uskikket til forsvarlig å utføre sitt arbeide, eller

han ikke lenger har de nødvendige eller gyldige foreskrevne betingelser for å sitte i stillingen;

- b. når han gjør sig skyldig i grov uforstand i tjenesten, med vilje krenker sin tjenesteplikt, tross tidligere skriftlig advarsel eller irettesettelse fra nærmest foresatte tjenestemyndighet, viser forsømmelighet eller slurv i tjenesten, har vært beruset i tjenesten, eller når han ved drikkfeldighet eller ved usømmelig adferd i eller utenfor tjenesten viser sig uverdlig til sin stilling eller nedbryter den aktelse eller tillit, som stillingen krever.

Foruten i disse tilfelle kan en tjenestemann avskjediges, når han har nådd den alder eller tjenestetid, som er eller blir fastsatt for hans pensjonsrett av offentlig kasse.

§ 23.

Fremgangsmåten ved avskjedigelse.

Ingen må avskjediges, uten at han har fått adgang til å forklare sig skriftlig for den myndighet, som har avgjørelsen. Likeledes har han rett til å forklare sig muntlig. Han skal dessuten ha hatt anledning til å gjøre sig bekjent med klagen og de opplysninger, hvorpå den er bygget.

Trenges andre opplysninger, og vedkommende myndighet ikke uten vanskelighet kan innhente dem selv, kan den søke saken opplyst ved et av sine medlemmer eller ved en annen offentlig tjenestemann, men ikke ved den, som har reist klagen.

Efterforskning kan av vedkommende myndighet såvel som av tjenestemannen kreves efter straffeprosesslovens regler.

Avskjeden og grunnene for den skal meddeles skriftlig.

§ 24.

Anke over avskjed.

En offentlig tjenestemann, som er avskjediget av et regjeringsdepartement, kan anke avskjeden inn for Kongen. I andre tilfelle kan avskjed fra stillinger i statens tjeneste, som ikke hører under Stortinget eller Statsrevisjonen, innankes for vedkommende regjeringsdepartement.

En tjenestemann, som er avskjediget av underordnet kommunal myndighet, kan anke avskjeden inn henholdsvis for kommunestyret eller for amtsrådet, jfr. § 31, post 2.

Anken har opsettende virkning. De nærmere regler om ankeinstanser m. v. fastsettes ved reglement.

De skjønsmessige avgjørelser vedkommende avskjedigelsesspørsmålet kan ikke prøves av domstolene under en sak om avskjedigelsens lovlighet. Såfremt loven tilsteder anke, må sådan finne sted, før sak anlegges.

§ 25.

Midlertidig fjernelse fra tjenesten.

En offentlig tjenestemann kan av den nærmest foresatte tjenestemyndighet midlertidig fjernes fra tjenesten, når det antas, at der foreligger en gyldig grunn til å gi ham avskjed, og tjenestens tarv krever, at han straks fjernes. Beslutningen skal uten opphold meldes til ansettelsesmyndigheten.

Vedkommende tjenestemann kan kreve sin lønn, til ansettelsesmyndighetens bestemmelse om avskjed er truffet.

§ 26.

Straff-forfølgning efter ordensstraff eller avskjed.

Er en offentlig tjenestemann ilagt ordensstraff eller gitt avskjed for et forhold, som er straffbart efter den almindelige borgerlige straffelov, utelukkes ikke derved almindelig strafforfølgning; men ved straffutmålingen skal der tas hensyn til ordensstraffen eller avskjeden.

§ 27.

Offentlig tjenestemanns rett til å si op.

En offentlig tjenestemann kan si op sin stilling med 3 måneders varsel, hvis han ikke er ansatt for en viss tid. Ved reglement kan varslet gjøres kortere.

Har offentlige tjenestemenn opsagt sine stillinger, kan ansettelsesmyndigheten, hvis den skjønner, at de har gjort dette efter av-

tale eller i forståelse med hverandre, og fratredelsen vilde utsette viktige samfunnsinteresser for fare, pålegge dem som tjenesteplikt å bli stående i tjenesten også, efterat opsigelsesfristen er løpet ut, men ikke utover tre måneder.

Pålegget må være gitt innen 14 dager efter opsigelsen. Over pålegget kan der ankes overensstemmende med reglene i § 24 første og annet ledd. Anken har ikke oppsettende virkning.

§ 28.

Arbeidsstans.

Har offentlige tjenestemenn efter avtale eller i forståelse med hverandre ulovlig nedlagt arbeidet, kan de avskjediges, uten at reglene i §§ 23 og 24 blir fulgt.

Utdrag av lov om aldersgrensen for offentlige tjenestemenn

av 14. mai 1917 med forandringer av 14. august 1918, 31. mai 1919 og 29. juni 1923.

§ 1. Enhver, som herefter ansettes i offentlig stilling, som er eller blir innlemmet i Statens Pensjonskasse, skal være pliktig til å avgå fra stillingen ved den for samme fastsatte aldersgrense.

§ 2. Som aldersgrense fastsettes:

- a. 70 år for menn og 65 år for kvinner i alle stillinger, for hvilke der ikke i denne eller andre lover er fastsatt en lavere aldersgrense, eller for hvilke ikke § 3 bringes i anvendelse.

§ 3. For stillinger, som herefter innlemmes i Statens Pensjonskasse, gjelder som aldersgrense 70 år for menn og 65 år for kvin-

ner, hvis ikke anderledes bestemmes for det enkelte tilfelle. Sådant bestemmelse treffes i tilfelle av Kongen med Stortingets samtykke i forbindelse med beslutning om deres innlemmelse i Statens Pensjonskasse.

§ 4. Hvor det måtte finnes ønskelig av hensyn til tjenestens tarv, kan vedkommende regjeringsdepartement dispensere fra de i §§ 2 og 3 bestemte aldersgrenser, ved uttrykkelig opfordring til vedkommende tjenestemann om å forbli i tjenesten, for et tidsrum på inntil 5 år utover aldersgrensen, dog ikke på mer enn 1 år ad gangen.

Denne bestemmelse kommer ikke til anvendelse på Høiesteretts medlemmer.

Midlertidig reglement for posttjenestemenn som går inn under lov av 15de februar 1918 om offentlige tjenestemenn.

§ 1.

Stillinger innen postvesenet som omfattes av tjenestemannsloven, besettes som regel ved almindelig konkurranse efter bekjendgjørelse på sådan måte som Handelsdepartementet bestemmer, med opgave over lønsvilkår og med en søknadsfrist av minst 14 dager.

Handelsdepartementet kan i særlige tilfelle fritta for disse regler.

§ 2.

De stillinger i postvesenet som under den nuværende ordning besettes av Handelsdepartementet, skal også efter tjenestemannslovens ikrafttreden besettes av departementet, efterat vedkommende nærmeste foresatte tjenestemyndighet har avgitt innstilling om 3 av ansøkerne.

Ansettelsesretten med hensyn til de øvrige stillinger i postvesenet som omfattes av tjenestemannsloven, henlegges til et ansettelsesråd bestående av:

- a. for stillinger som nu besettes av Poststyret eller med Poststyrets approbasjon — av Postdirektøren og chefen for Poststyrets personalkontor, efter innstilling av vedkommende postmester.

- b. for landpostbudstillinger — vedkommende postmester og lensmann.

Ansettelser som foretas av ansettelsesråd blir av rådet straks å innberette til Poststyret.

§ 3.

Hvis et medlem av ansettelsesrådet er inhabilt eller har forfall, avgjør Handelsdepartementet hvem der skal inntre i vedkommendes sted.

I tilfelle av uenighet mellem innstillings- og ansettelsesmyndighet eller innen ansettelsesrådet treffes avgjørelsen av Handelsdepartementet — hvor den ikke i henhold til lovens § 2 er henlagt til Kongen.

§ 4.

I ansettelsesbrevet skal stå at vedkommende tjenestemann ansettes på de vilkår som er nevnt i lov nr. 1 av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn og i nærværende reglement for posttjenestemenn — med de forandringer som senere måtte bli fastsatt, samt med de forpliktelser, som fremgår av Lov om Statens Pensjonskasse av 28 juli 1921 og lov nr. 3 av 14 mai 1917 med senere endringer om aldersgrenser for offentlige tjenestemenn med mulige senere forandringer.

Forøvrig fastsetter Handelsdepartementet ansettelsesbrevets innhold.

§ 5.

Dersom der overensstemmende med tjenestemannslovens § 16 av Handelsdepartementet treffes bestemmelse om opprettelse av tjenestemannsutvalg for postfolk, gis de i § 18, 2 og 3 omhandlede bestemmelser om tjenestemannsutvalgenes sammentreden med representanter for tjenestegiveren likeledes av departementet.

§ 6.

Ved beregning av tjenestetiden etter tjenestemannslovens §§ 19 og 20 kommer i betraktning all sammenhengende tjenestetid fra første faste ansettelse (eller faste konstituasjon) i stilling innen postvesenet.

Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe bestemmelse om hvorvidt og i tilfelle i hvilken utstrekning permisjon blir å medregne i tjenestetiden. I tvilstilfelle treffes avgjørelse med hensyn til beregningen av tjenestetiden av Handelsdepartementet.

§ 7.

Opsigelse etter tjenestemannslovens § 19 kan innankes for Kongen hvis opsigelsen er meddelt av Handelsdepartementet. I andre tilfelle kan opsigelsen innankes for Handelsdepartementet.

Anken fremsettes av tjenestemannen skriftlig, stilet til den myndighet som har opsagt ham, og innleveres til nærmeste fore-

satte tjenestemyndighet, som straks ekspederer den videre ad tjenstlig vei, ledsaget av sin uttalelse.

I alle tilfelle må anken fremsettes innen 14 dager efter at opsigelsen er meddelt tjenestemannen. Er opsigelsen foretatt av et ansettelsesråd, innsender dette saken, ledsaget av sin uttalelse, uten opphold til Handelsdepartementet.

Er ankemyndighetens avgjørelse ikke truffet innen ankefristens utløp, vedblir tjenestemannen i sin stilling inntil anken er avgjort.

§ 8.

Ved anke over ordensstraff etter tjenestemannslovens § 21 og over avskjed etter § 24 gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens fremsettelse m. v. de bestemmelser som er fastsatt i § 7.

Anken må fremsettes innen 14 dager efter at ordensstraffen eller avskjeden er meddelt tjenestemannen.

§ 9.

Ved anke over pålegg, som efter tjenestemannslovens § 27 er gitt en tjenestemann om å bli stående i tjenesten også efter opsigelsesfristens utløp, gjelder med hensyn til ankemyndighet og ankens fremsettelse de bestemmelser, som er fastsatt i § 7.

Ankemyndighetens avgjørelse må treffes innen 1 måned efter ankens fremsettelse.

Fortegnelse over de posttjenestemenn som inngår under tjenestemannsloven er inn tatt i postreglementet kap. II, § 29.

Bilag X.

Instruks for ansettelsesråd i postvesenet.

Ansettelsesrådene utøver for de posttjenestemenns vedkommende som inngår under tjenestemannsloven og for hvilke der er opprettet ansettelsesråd, alle de gjøremål som er tillagt sådanne råd i §§ 2, 5, 6, 7, 19, 20, 21, 22, 23, 25, 27 i lov av 15 februar 1918 om offentlige tjenestemenn — alt i det omfang som loven bestemmer. Ansettelsesrådene behandler altså for de nevnte tjenestemenns vedkommende spørsmål vedrørende:

Ansettelse av tjenestemenn.

Utsettelse med ferie.

Tilståelse av lønn under almindelig sykdomsforfall utover 3 (4) måneder.

Tilståelse av lønn utover 6 måneder i tilfelle av tjenesteulykke.

Opsigelse eller avskjedigelse fra tjenesten.

Ileggelse av ordensstraffer.

Midlertidig fjernelse fra tjenesten.

Anvendelse av adgangen til å pålegge tjenestemenn å bli stående i tjenesten også efter utløpet av den almindelige opsigelsesfrist.

Ansettelsesrådene sammentrer så ofte de til behandling foreliggende saker gjør det påkrevd. Forhandlingene mellem ansettelsesrådenes medlemmer kan foregå muntlig eller skriftlig.

Over rådernes forhandlinger skal der føres protokoll, likesom der ved rådene skal føres journal for mottatte og kopibok for avsendte skrivelser m. v.

Ansettelsesrådene sender innberetning til Handelsdepartementet (Poststyret) om stedfunne ansettelser og trufne avgjørelser forøvrig. Ved ansettelser og avskjedigelser m. v. medsender postdistriktenes ansettelsesråd de foreskrevne innberetninger til Statens Pensjonskasse i utfylt stand.

Ansettelsesrådene benevnes efter vedkommende postdistrikts navn, f. eks. *Oslo postdistrikts ansettelsesråd*, *Eidsvoll postdistrikts ansettelsesråd*. Det ansettelsesråd som består av Postdirektøren og chefen for personalkontoret i Poststyret, benevnes *Poststyrets ansettelsesråd*.

Postvesenets undervisningsvesen m. v.

Undervisningsrådet.

§ 1.

Den faglige ledelse av det postale undervisningsvesen er overlatt et undervisningsråd, bestående av 3 medlemmer, hvorav en av Poststyrets overordnede tjenestemenn (formann) og forøvrig minst en tjenestemann i postetaten. Rådets medlemmer ansettes av departementet.

§ 2.

Undervisningsrådet antar fornøden sekretærhjelp for rådet.

§ 3.

Rådet utfører de hverv som er det spesielt tillagt ved de reglementariske bestemmelser om postelevers antagelse og utdanning og om pakk mestres utdanning, og har forøvrig ved siden av den faglige ledelse av undervisningsvesenet å bistå Poststyret etter dets nærmere anmodning i anliggender vedrørende postetatens rekruttering og faglige utdanning.

Postelevers antagelse og utdanning.

§ 4.

Den årlige kunngjørelse om forestående antagelse av postelever innrykkes i dagbladene i de større byer og opslås ved poststedene. Søknadsfristen settes som regel til 15 juli.

Kunngjørelsen skal inneholde meddelelse om det pensum i fransk som elevene tilpiktes å lese innen det teoretiske kursuset begynner (se § 13).

§ 5.

Ansøkere må ha fylt 17 år innen vedkommende års utgang.

Søknadene innsendes til nærmeste postmester med avskrift av attester vedkommende skolekunnskaper; såfremt søkeren ikke har underkastet sig middelskoleeksamen eller en høiere eksamen, dessuten av attest fra lærer om, hvorvidt han antas å kunne bestå en prøve i november samme år i middelskolens pensum i nedenfor omhandlede fag.

Med søknaden innsendes helbredsattest,

utferdiget på et dertil bestemt skjema, samt attest for moralskandel.

Søknadene må i tilfelle inneholde opplysning om hvilken beskjeftigelse vedkommende har hatt etter endt skolegang, og være ledsaget av attest fra vedkommendes foresatte i denne tid.

§ 6.

Såsnart søknadene er innkommet, innsender postmestrene dem til Poststyret med uttalelse om, hvorvidt de vet noget å bemerke mot at nogen av søkerne begynner prøvetjeneste, og hvorvidt samtlige som har meldt sig ved pågjeldende postkontor, vil kunne gjennomgå prøvetjeneste ved samme.

§ 7.

Poststyret treffer derefter de forføininger, hvortil søknadene med postmestrenes uttalelser gir anledning og utsender, om fornuddent, en eller flere av sine tjenestemenn med bemyndigelse til sammen med vedkommende postmestre og i tilfelle etter nærmere undersøkelser å treffe bestemmelse om forkastelse av overtallige eller disses overførelse til prøvetjeneste ved et annet postkontor.

§ 8.

Prøvetjenesten begynner 1 september. Vedkommende postmestre eller de overordnede tjenestemenn som på deres vegne leder elevutdannelsen, må derunder følge hver enkelt elevaspirants arbeid og forhold med oppmerksomhet. Ved prøvetidens slutning omkring 1 november avgir vedkommende postmestre uttalelse om hver enkelt aspirants skikkethet for postarbeidet. Uttalelsene avgis på et dertil bestemt skjema (bl. 265 b) og innsendes til Poststyret.

Ansøkere som i 1 år eller lengere har hatt offentlig ansettelse i postvesenet i annen stilling enn den som elevutdannelsen tar sikte på, fritas for prøvetjeneste og skal fortrinnsvis gis adgang til optagelsesprøve, såfremt ikke særlige omstendigheter bør utelukke vedkommende.

Aspiranter som har underkastet sig middelskoleeksamen med hovedkarakteren »Meget tilfredsstillende« eller bedre eller har høiere utdanning (eksamensvidnesbyrd for bedre almindelig utdanning enn middelskoleeksamen) fritas for optagelsesprøve og blir å anta til postelever, såfremt deres prøvetjeneste har hatt et tilfredsstillende resultat.

§ 9.

På steder som nærmere bestemmes av Poststyret, avholdes i november optagelsesprøver. Prøvene omfatter følgende fag med fordringer som ved middelskoleeksamen: Norsk, tysk og engelsk muntlig og skriftlig samt regning skriftlig og geografi muntlig. De skriftlige oppgaver utarbeides ved foranstaltning av postvesenets undervisningsråd, og besvarelsene innsendes til samme til bedømmelse. For karaktergivingen gjelder i alt vesentlig de samme regler som ved middelskoleeksamen. Aspiranter som ikke har bestått prøven som følge av at de i ett enkelt fag har fått karakteren »Ikke tilfredsstillende« eller »Måtelig«, får adgang til å kontinuere i vedkommende fag ved næste optagelsesprøve.

§ 10.

Ved avgjørelsen av hvorvidt aspirantene skal optas som postelever, tas hensyn både til utfallet av ovennevnte fagprøve og

til den praktiske prøve de har gjennomgått, idet begge anses utgjørende én samlet optagelsesprøve.

§ 11.

Postelevers praktiske utdanning begynner etter deres antagelse som sådanne og varer i ca. 12 måneder, for elever med pakkemestereksamen dog kun i 9 måneder. Den foregår for hver enkelt elev ved et av Poststyret bestemt postkontor, i 2 måneder av forannevnte tidsrum dog ved et reisende poststed etter Poststyrets nærmere bestemmelse. Eleven medfølger i reisende tjeneste mest mulig samme ekspeditør eller reiselag.

§ 12.

Når eleven ikke tjenestgjør som vikar, skal hans daglige tjenestetid ved postkontorer utgjøre 5 timer og fastsettes nærmere av vedkommende postmester, hvorhos han da i almindelighet bør være tjenestefri søn- og helligdager. Dette gjelder også budfunksjonærer som tjenestgjør som elever.

Postmesteren sørger for at eleven får all fornøden veiledning i de forskjellige grener av postarbeidet ved kontoret, og fører enten selv eller ved en dertil skikket overordnet tjenestemann tilsyn hermed og med elevens utførelse av tjenesten.

§ 13.

I den praktiske læretid er eleven ved siden av sin deltagelse i postarbeidet pliktig til ved selvstudium å forberede sig til det etterfølgende teoretiske elevkursus.

I dette øiemed gjennomgås:

- a. Postloven.
- b. De viktigere bestemmelser i postreglementet, kapitelvis.
- c. De viktigste portotakster.

d. Vedkommende postkontors eller kontoravdelings indre kassevesen med tilhørende regnskapsavleggelse.

e. I fransk følgende pensum:

enten av Bødtker og Høsts lærebok i fransk s. 9—69 (Jean Valjean), de norske retroversjonsøvelser s. 116—23 samt den bak i boken inneholdte grammatikk,

eller av Hermanstorffs og Wallems franske elementærbok s. 18—84 (konjunktiv, imperativ), samt av grammatikken bak i boken hvad der henhører under formlæren,

eller av V. Branners franske stiløvelser og versjoner til bruk ved forberedelser til postfagprøven (Kjøbenhavn) s. 1—45 samt et utvalg av de uregelmessige verber svarende til det som er optatt i Bødtker og Høsts foran nevnte bok. Dessuten innøves kjennskap til sådanne franske posttekniske benevelser og uttrykk som forekommer i blankettene i den internasjonale posttjeneste.

Kan en elev ikke på sitt tjenestested få den fornødne undervisning i fransk, har vedkommende postmester snarest å innberette dette til 3dje Postadministrasjonskontor, som da vil sørge for å få eleven overflyttet for et passende tidsrum til et tjenestested hvor sådan undervisning kan erholdes.

f. I tysk det fornødne til vedlikeholdelse av middelskoleeksamens kunnskapsforråd med særlig vekt på ord og uttrykk som hyppig forekommer under eksedisjon av publikum.

g. I engelsk som i tysk.

Dessuten innøves avfattelse av utkast til tjenesteskriverer som forefaller ved kontoret.

Under den daglige tjeneste forutsettes innøvet bruken av »Rutebok for Norge«, »Norges Postruter« og av postgangsoppgaven samt poststedenes navn og beliggenhet, derhos kontorenes område.

Postmesteren drar omsorg for at det blir påsett at eleven holder sig påbudet om selvstudium etterrettelig.

§ 14.

For det i § 13 omhandlede selvstudium tilstiller Undervisningsrådet ved den praktiske elevtjenestes begynnelse vedkommende postmestre en plan, inndelt i 3 perioder, nemlig 10 januar—1 mai, 1 mai—1 oktober og 1 oktober—10 januar.

§ 15.

Ved utløpet av den praktiske elevtid innsender vedkommende postmester til Poststyret sine uttalelser om de enkelte elever. Uttalelsene skrives på et dertil bestemt skjema (bl. 265 a).

Samtidig innsendes for hver enkelt elev attest fra lærer ved eksamensberettiget skole for å ha gjennomgått det foreskrevne pensum i fransk med tilfredsstillende resultat.

Elever som efter endt undervisning i dette sprog ikke har kunnet opnå å bli eksaminert deri og få attest av lærer, som foran nevnt, vil ved henvendelse til Undervisningsrådet få anledning til i Oslo å bli prøvet på foreskrevne måte i sproget umiddelbart før begynnelsen av det teoretiske kursuset. Utgiftene hermed blir som ellers å utrede av vedkommende elever.

§ 16.

Efter avslutningen av den praktiske elevtjeneste avholdes der i Oslo (eventuelt tillike i Bergen og Trondhjem eller flere andre steder) et teoretisk kursuset for elevene med avsluttende eksamen.

Fagene ved dette kursuset er følgende: Postlovgivning, poststatistikk og posthistorie*), postvesenets organisasjon, reglementariske bestemmelser om postsakenes behandling, postal geografi og postenes dirigering, taksering, tjenestekorrespondanse, internasjonale overenskomster, regnskap og kassevesen, fransk, tysk, engelsk, norsk.

§ 17.

Ved den eksamen hvorved det teoretiske kursuset avsluttes gis der 3 skriftlige oppgaver, hvorav 1 sprogoppgave.

Der gis, foruten i eksamensfagene, en karakter for almindelig brukbarhet. Denne fastsettes av Undervisningsrådet dels efter forslag av vedkommende postmester i forbindelse med dennes i § 15 nevnte uttalelse om eleven, dels efter det kjennskap rådet har fått til eleven under kurset, og dels efter fagprøvens resultat i sin helhet. Denne karakter medregnes ikke ved bestemmelsen av elevens hovedkarakter.

Elev som i ett enkelt fag har fått karakteren »Ikke tilfredsstillende« eller en tilsva-

*) Posthistorie utgår inntil videre.

rende karakter (tallkarakter), anses for ikke å ha bestått eksamen. Han kan det følgende år underkaste sig eksaminasjon i vedkommende fag og derved fullføre sin eksamen. Elev som ikke har bestått eksamen på grunn av utilfredsstillende gjennomsnittskarakter kan det følgende år i tilfelle underkaste sig ny eksamen og — såfremt eleven ønsker det — også gis adgang til neste teoretiske kursus. Eleven beholder i tilfelle ikke lønn under kurset uten efter særskilt bestemmelse av Poststyret. Der gis ikke eleven adgang til å fremstille sig til postprøven mer enn 2 ganger.

Undervisningsrådet gir, med Poststyrets approbasjon, de fornødne bestemmelser for øvrig om antallet av eksamensprøver i muntlige fag, karakterenes benevnelse og tallverdi, betingelsene for å bestå eksamen o. l.

§ 18.

Den hovedkarakter elevene opnår ved bestått eksamen, er i tilfelle bestemmende for den rekkefølge hvori deres anciennitet oppstilles.

Pakkmestres utdanning.

§ 19.

Når der skal antas pakkmesterelever, utferdiges kunngjørelse derom til postkontorene.

Adgang til å komme i betraktning har budfunksjonærer som har høiere stilling enn kassetømmer, har minst 2 års anciennitet og ikke er over 30 år, samt landpostbud med søknedaglig tjeneste og med en ukentlig tjeneste av minst 48 timer, minst 2 års anciennitetsgivende tjeneste som landpostbud og ikke over 30 år.

§ 20.

Ansøkerne underkastes en skriftlig prøve i norsk, regning og skrivning med fordringer som til folkeskolens avgangseksamen, idet der forelegges dem til besvarelse oppgaver fra Undervisningsrådet. Vedkommende postmester innsender besvarelsene til rådet tillikemed sin uttalelse om søkeren, avfattet på et dertil bestemt skjema (bl. 265 c).

§ 21.

Undervisningsrådet avgir innstilling til Poststyret om søkerne, idet samtidig de for besvarelsene tildelte karakterer oppgis.

§ 22.

De antatte pakkmesterelever skal i løpet av et år tilegne sig øvelse i pakkmestres gjøremål, enten i sin fritid eller, hvis dertil er anledning, ved å tjenstgjøre som vikar for pakkmester på hjemstedet eller — hvor dertil ikke er anledning — ved et nærliggende større kontor.

De skal i samme tidsrum dessuten forberede sig i de deler av postreglementet som blir å gjennomgå i det efterfølgende teoretiske kursus (se § 24).

Postmesteren drar omsorg for at det blir påsett at pakkmestereleven holder sig denne bestemmelse etterrettelig og sørger for at han får fornøden rettledning i denne henseende.

§ 23.

Ved utløpet av det i § 22 nevnte læreår innsender vedkommende postmester til Undervisningsrådet sin uttalelse om pakkmestereleven, avfattet på et dertil bestemt skjema (bl. 265 d).

§ 24.

Der avholdes efter det praktiske lære-års slutning et teoretisk kursus for pakkme-sterellevne.

Undervisningsfagene er følgende:

1. Hovedtrekkene i postvesenets organisa-sjon.
2. De reglementariske bestemmelser om postforsendelser i almindelighet (med særlig vekt på almindelige innen- og utenrikske brevpostsaker, aviser og al-mindelige innenrikske pakker) samt den enkleste tjenestekorrespondanse.
3. De viktigste takster for almindelige postsaker og betydningen av de på an-komne utenrikske forsendelser forekom-mende postale betegnelser.
4. Viktigere innenrikske postruter, post-kontorene og postekspedisjonene, ho-vedrutene til og fra utlandet.
5. Praktiske øvelser.

§ 25.

Ved den avsluttende eksamen gis der 2 skriftlige oppgaver, og der prøves i 3 munt-lige fag.

Der gis, foruten i eksamensfagene, en karakter for almindelig brukbarhet. Denne fastsettes av Undervisningsrådet dels efter forslag av vedkommende postmester i for-bindelse med dennes i § 23 nevnte uttalelse om aspiranten, dels efter det kjennskap man har fått til eleven under kurset og dels efter fagprøvens resultat i sin helhet.

Forøvrig gjelder angående den avslut-tende eksamen de tilsvarende forskrifter i

kapitlet om postelevnes antagelse og ut-dannelse.

Lønnsforhold for postelever.

§ 26.

A. *Budfunksjonærer med offentlig ansettelse* som søker optagelse som postelever, får beholde sin lønn med fri vikar i hele den tid de i anledning av optagelsen som elev og under tjeneste som sådan er hindret i å utføre sin tjeneste efter sin faste anset-telse.

B. *Andre elevaspiranter.*

1. Elevaspirantene får ikke elevlønn under prøvetjenesten.
2. Elevaspiranter som er *fritatt for op-tagelsesprøven*, får lønn som elever straks efter endt prøvetjeneste, for-såvidt de anbefales antatt som elever.
3. Elevaspiranter som *må underkaste sig optagelsesprøven*, får ikke elevlønn før efter endt og *bestått* optagelses-prøve. I tiden mellom endt prøve-tjeneste og fullført optagelsesprøve er elevaspirantene ikke *pliktige* til å ut-føre nogen tjeneste. Anvendes de der-imot som vikarer, får de vanlig vikar-lønn.

C. *Fast ansatte elever.*

1. Elevlønnen er — utenfor den tid ele-ven gjør annen lønnet tjeneste — f. t. henholdsvis kr. 50,00 og kr. 75,00 pr. måned, eftersom eleven oppholder sig på eller utenfor hjemstedet + det til

enhver tid bestemte dyrtidstillegg.

Efter bestått eleveksamen er eleven ikke pliktig til å utføre elevtjeneste.

2. Eleven får beholde elevlønn under deltagelsen i det teoretiske elevkursus, likesom eleven tilkommer lovens kostgodtgjørelse samt fri reise i postkupé eller med postførende dampskib til og fra kurset.
3. Det er forutsetningen for tilståelse av lønn til postelever, at elevene skal være pliktige til å gjøre tjeneste minst 3 år efter bestått posteksamen.

Lønnsforhold for pakkmesterelever.

§ 27.

Pakkmasteraspiranter får beholde sin lønn i den tid de som følge av optagelsesprøven er hindret i å utføre sin tjeneste efter sin faste ansettelse.

§ 28.

Pakkmesterelever får beholde sin lønn under deltagelsen i det teoretiske kursus, likesom de tilkommer lovens kostgodtgjørelse og fri reise i postkupé eller med postførende dampskib til og fra kurset.

Bilag Z.

Reglement om tjenestetid m. v. ved de faste postkontorer og feltpostkontorene.

På grunnlag av Stortingets beslutninger av 10 og 12 juli 1920 er der fastsatt følgende bestemmelser om tjenestetid, overtidsbetaling m. m. for personalet ved de faste postkontorer og feltpostkontorene.

Disse bestemmelser gjelder ikke for postmestre, postfullmektiger som er avdelingschefer eller styreere av underpostkontorer, og feltpostmestre.

1.

Den ordinære tjenestetid for tjenestemenn som er ansatt eller forretter i regulativmessige stillinger, skal ikke utgjøre over 48 timer pr. uke.

Ved beregningen av arbeidstiden (såvel den ordinære som overtid) regnes 1 nattnatt (fra kl. 21.00 til kl. 6.00) lik $1\frac{1}{4}$ dagtime.

Istedenfor 48 timer pr. uke kan der, hvor forholdene krever det, av kontorets styrer fastsettes som maksimum et visst timeantall for en tjenesteperiode av inntil 4 ukers varighet, således at den gjennomsnittlige tjenestetid for uken ikke blir over 48 timer.

2.

Arbeidstiden oppstilles — overalt hvor det er gjørlig — på tjenestelister, hvori an-

gis tjenesten for den enkelte tjenestemann eller gruppe.

Må tjenestelisten settes op med et lavere timetall enn 48 timer pr. uke eller det tilsvarende antall timer for en tjenesteperiode på inntil 4 uker, uten at der foreligger spesielle grunner som angitt i følgende ledd for fastsettelse av et lavere timeantall som det ordinære, skal der gis listen en tilføielse om, at personalet er pliktig til, om det behøves, å arbeide utover de i listen opsatte tjenestevakter inntil 48 timer i uken eller tilsvarende timetall i tjenesteperioden uten overtidsbetaling (jfr. dog dette avsnitts 8. ledd).

Ved særlig anstrengende eller enerverende arbeid skal der ved arbeidsdagens inndeling og ved fastsettelsen av arbeidstidens lengde tas hensyn til arbeidets art. I hvilke arbeidsgrener der skal være en kortere arbeidstid enn 48 timer ukentlig, bør alltid fastslåes i tjenestelistene efter omhyggelig vurdering av arbeidets art, ansvar m. v. samt om tjenesten medfører uregelmessige hviletider e. l.

Det forutsettes at tjenesten ordnes således at arbeidstiden blir fullt utnyttet og såvidt mulig effektiv. Der bør f. eks. ikke være et så skarpt skille mellem et postkon-

tors enkelte avdelinger at en delvis benyttelse av samme personale i de forskjellige avdelinger ikke kan finne sted.

Tjenesten skal såvidt mulig være samlet, og det skal tilstrebes at pauser i størst mulig utstrekning utfylles med arbeid som ikke er bundet til bestemte tider.

Den daglige tjenestetid bør overalt hvor forholdene tillater det, ordnes med 1 eller 2 fremmøter, og bør ikke, uten hvor det er strengt nødvendig, opstykket i mere enn 3 deler — brevombæringen og postkassetømmingen dog herfra undtatt.

Hviletiden mellom 2 dagsverk skal som regel være minst 9 timer.

Den lengste samlede ordinære arbeidstid pr. døgn bør såvidt mulig ikke overstige den gjennomsnittlige daglige arbeidstid med mere enn 2 timer, når ikke tjenesten krever det, eller derved kan opnåes en for personalet gunstigere ordning av tjenesten iøvrig. Sådanne forlenget daglig tjeneste bør ikke anvendes mere enn 2 dager i trekk.

Tjenesten bør opsettes således at der ikke faller tidlig morgentjeneste på en mann som den foregående dag har hatt sen kveldstjeneste.

Tidlig morgentjeneste bør ikke falle på samme mann mere enn 2 dager i trekk.

Ved tjenestetid forstås tiden fra fastsatt tid for fremmøte på det bestemte arbeidssted til dette atter kan forlates. De fornødne hvile- og spisetider skal, hvor det er mulig, angis i tjenestelistene. Sådanne spise- og hviletider fratrekkes ikke i tjenestetiden, når de ikke er av over en halv times varighet. Er de lengere, trekkes det overskytende fra.

For den del av budpersonalet som utfører postombæringen, beregnes tjenestetiden

etter den gjennomsnittlige tid som medgår fra møtetiden til budet kan ha utført siste avlevering i distriktet eller kan være tilbake på postkontoret, for såvidt dette er bestemt.

Når postbudene ordinært ikke vender tilbake til postkontoret etter utført tur, men det dog inntreffer nogenlunde hyppig at dette må skje (til tilbakelevering av viktigere forsendelser etc.), skal der ved beregning av tjenestetiden tas skjønnsmessig hensyn til sådanne forlengelser av turene.

Deltar postbudene i sortering av ankomsten eller avgående post eller annet arbeid utenfor ombæringstjenesten, bør dette arbeid såvidt mulig fordeles mellom budene etter tur.

3.

Hver tjenestemann skal en gang ukentlig ha en sammenhengende fritid av minst 30 timer, hvori skal inngå tiden mellom kl. 6.00 og kl. 21.00. Denne fridag bør mest mulig anordnes på søn- eller helligdag. Må en fridag på grunn av særlige omstendigheter inndras, skal den snarest mulig erstattes med en annen fridag. Såfremt dette av hensyn til tjenesten undtagelsesvis ikke lar sig gjøre, utbetales der tjenestemannen overtidsgodtgjørelse for de timer han har gjort tjeneste i det tidsrum som ordinært er hans ukentlige fritid, dog minst for 3 timer.

Ved gjennomførelsen av den heromhandlede fritid kan der med Poststyrets approbasjon gjøres sådanne mindre vesentlige tilplassinger som forholdene og praktiske hensyn måtte tilsi som nødvendige eller ønskelige.

Hvis flertallet av kontor- eller budpersonalet skulde ønske en annen ordning, som

ikke er basert på en bestemt sammenhengende ukentlig fritid, vil en sådan ordning kunne gjennomføres med Poststyrets samtykke, forutsatt at dette kan skje uten øket utgift for det offentlige.

4.

Som overtidsarbeid betraktes alt arbeid utover hvad der er fastsatt — ordinært ved tjenesteliste (jfr. avsnitt 2, 1. ledd) — som vedkommende tjenestemanns eller gruppes ordinære arbeidstid.

En eller flere *tilfeldige* forlengelser av arbeidstiden av ikke over en halv times varighet regnes i almindelighet ikke som overtid. Skulde under særegne omstendigheter sådanne forlengelser optre uforutsett med nogen større hyppighet, kan der ydes vedkommende tjenestemann en særskilt godtgjørelse etter bestemmelse av Poststyret.

Overtidsarbeid skal søkes begrenset til det minst mulige og såvidt mulig i overensstemmelse med forutsetningene i lov av 11 juli 1919 om forandringer i og tillegg til lov av 18 september 1915 om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter.

For overtidsarbeid skal der betales en godtgjørelse pr. time lik $1\frac{1}{2}$ gang vedkommende tjenestemanns årslønn, dividert med 2400.

For tjenestemenn som på vedkommende tid ikke oppebærer noget alderstillegg, regnes grunnlønnen som årslønn, for tjenestemenn som oppebærer ett eller flere alderstillegg, topplønn.

Dyrtidstillegg og uniformsgodtgjørelse kan derimot ikke regnes med.

For daglønne, faste reservebud beregnes overtidsbetalingen pr. time således:

$$\text{Daglønne} \times 300 \times 1\frac{1}{2} : 2400.$$

Overtidsbetalingen må dog i intet tilfelle overstige hvad der vilde tilkomme et postbud uten alderstillegg.

Overtidsarbeid oppgjøres pr. uke eller tjenesteperiode, eventuelt etter tjenesteliste og vaktjournal. Overtidsgodtgjørelsen utbetales som regel ved første lønning efterat oppgjør er foretatt.

For overtidsarbeid som består i avventning, gis der halv timebetaling.

5.

Ved tjenestens fordeling og opsetning av tjenestelister skal der innenfor rammen av disse bestemmelser i den utstrekning som er forenlig med tjenestens tarv, tas størst mulig hensyn til tjenestemannens ønsker, og der skal gis tjenestemennene adgang til å gjøre sig bekjent med forslag til tjenesteordning.

På de steder hvor der i henhold til tjenestemannsloven er opprettet tjenestemannsutvalg, forhandles der med disse angående tjenesteordningen og iøvrig med tjenestemennenes tillitsmenn. Når der ikke er oppnådd enighet mellom et lokalt tjenestemannsutvalg og vedkommende postmester, kan saken av en av partene bringes inn for Poststyret til forhandling med vedkommende fellesutvalg.

Tjenestelistene skal holdes opslått på arbeidsstedene, og postmestrene innsender til Poststyret etter dettes nærmere bestemmelse gjenparter av tjenestelistene og meddelelser angående vesentlige endringer i disse.

Regler om kontrollæger.

1.

Hvis nogen funksjonær som i sykdomstilfelle er berettiget til fri stedfortreder — derunder i tilfelle også reservefunksjonærer (postelever og faste reservebud) — og som bor på steder hvor postvesenet har kontrollæge*), får sykdomsforfall, som antas å ville vare eller mot formodning har vart over 14 dager samlet eller 28 dager spredt i de siste 12 måneder, skal han henvende sig til kontrollægen, om mulig på dennes kontor, ellers ved tilkallelse til hjemmet.

Hvis vedkommende funksjonær har vært behandlet for den pågjeldende sykdom av en annen læge, må attest fra denne, inneholdende de fornødne opplysninger om sykdommens art forelegges kontrollægen. Attesten opbevares av denne.

2.

Kontrollægen utferdiger — om nødvendig etter personlig undersøkelse av den syke

*) F. t. i Oslo, Bergen, Stavanger, Trondhjem, Kristiansand S og Ålesund.

— attest på et dertil bestemt skjema (bl. nr. 167).

Han gjør derhos de nødvendige optegnelser i en dertil av postvesenet anskaffet protokoll.

3.

Kontrollægens attest tilstilles i lukket konvolutt vedkommende overordnede postmester. Når lægen finner det rettest, hemmeligholdes den for funksjonæren.

4.

Kontrollægens honorar betales av postvesenet.

Medgatte kjørepenge betales, efter regning, likeledes av postvesenet.

Kontrollægen vil derhos, mot et honorar for hver gang av Poststyret, bli benyttet som konsulent i tilfelle hvor der opstår tvil om hvorvidt en persons helbredstilstand tillater hans ansettelse i postvesenet.

Overenskomst mellem Hovedstyret for Norges Statsbaner og Poststyret angående poståpnerier på Statsbanenes stasjoner, gjeldende fra 1. november 1925.

§ 1.

Norges Statsbaner påtar sig postekspedisjon ved visse nærmere omforente poståpnerier på statsbanestasjoner. Postarbeidet inngår i jernbanetjenesten. Vedkommende stasjonsmester (stasjonsekspeditør) bestyrer poståpneriet på vegne og under ansvar av Norges Statsbaner, idet Statsbanene for hvert poståpneris bestyrelse står ansvarlig overfor postvesenet i samme utstrekning som enhver annen, personlig poståpner.

Distriktschefene holder de respektive postmestre underrettet om hvem der er stasjonsmester (stasjonsekspeditør).

Under fravær (på grunn av sykdom, ferier o. l.) skal stasjonsmesteren gi postmesteren underretning om hvem der i hans sted bestyrer poståpneriet.

§ 2.

Statsbanene holder nødvendige lokaler med inventar for poståpneriene — enten felleslokaler for jernbane- og postekspedisjonene eller særskilte postlokaler efter forholdene.

Belysning, oppvarming og renhold av lokalene påhviler Statsbanene. Rekvisita og

blanketter m. v. vedrørende poståpneriene holdes av postvesenet i samme utstrekning som ved poståpneriene forøvrig. For postvesenets inventar ved disse poståpnerier er statsbanene ansvarlig efter inventarfortegnelsen.

Postbokser anbringes og vedlikeholdes ved Statsbanenes forføining og på deres bekostning i sådan utstrekning som behovet tilsier og plassen tillater. Boksenlegget må på forhånd være godkjent av vedkommende postmester. Leieavgiften for boksene fastsettes av postvesenet efter de for sådan avgift til enhver tid gjeldende almindelige regler. Av avgiften tilfaller 60 % statsbanene og 40 % postvesenet. Avgiften opkreves og innkasseres av postvesenet som foretar oppgjør med statsbanenes hovedkasse efter utløpet av hvert budgettår.

§ 3.

Statsbanenes og postvesenets oppbørsler og regnskaper skal holdes adskilt fra hverandre.

Personalet har samme ansvar for postvesenets oppbørsler og verdiforsendelser m. v. som det har for Statsbanenes kasse m. v.

§ 4.

Poståpneriene henhører i administrativ henseende under vedkommende postkontor forsåvidt ekspedisjonen angår.

Personalet plikter å følge de almindelige postinstrukser angående postarbeidet og regnskapsavleggelse m. v.

Feil og mindre forsømmelser av personalet vedrørende postekspedisjonen kan likeoverfor vedkommende bestyrer av poståpneriet påtales av postmesteren. Ansees saken for å være av betydning, underrettes vedkommende distriktschef. Forseelser m. v., som rammes av tjenestemannsloven, blir derimot å pådømme av Statsbanenes vedkommende. Postmesteren kan avgi skriftlig og muntlig uttalelse i saken og har adgang til å være tilstede ved dens behandling i jernbaneadministrasjonen (distriktskollegiet).

Ved opdagelse av uregelmessigheter har postvesenet og Statsbanene gjensidig underretningsplikt.

§ 5.

Inspeksjon og kontroll kan foretas såvel av postvesenet som Statsbanene.

Samtidig med eftersyn av jernbanens kasse m. v. foretar Statsbanenes trafikkkontrollører eftersyn av postvesenets kasse. Rapport herover, utferdiget på postvesenets skjema, sendes Poststyret. Forøvrig påhviler det vedkommende overordnede postkontor samme plikt til inspeksjon og kontroll av forretningsordenen og regnskaper m. v. ved de her omhandlede jernbanepoståpnerier, som ved andre poståpnerier.

§ 6.

Ekspedisjonstiden (d. e. kontortiden) fastsettes for hvert enkelt poståpneri av ved-

kommende postmester etter samråd med distriktschefen under hensyntagen til de stedlige forhold og forøvrig etter almindelige prinsipper. Ekspedisjonstid for post utenfor vedkommende stasjons ekspedisjonstid bør såvidt mulig undgås.

§ 7.

For poståpnerienes bestyrelse, inklusive lokale m. v., betaler postvesenet til Statsbanene for hvert enkelt poståpneri en godtgjørelse svarende til den etter lønnsregulativet for poståpnerere gjeldende maksimale lønn (grunnlønn) med fradrag av 17 %.

Almindelig revisjon av godtgjørelsen foretas når sådan finner sted for de øvrige poståpnerier, som regel hvert 5. år.

§ 8.

Gebyrer for ettertelling og forsegling m. v. samt rabatt ved salg av postblanketter tilfaller poståpneriets bestyrer.

§ 9.

Ved stasjoner hvor posttjenesten ikke er kombinert med jernbanetjenesten, kan Statsbanene overta utveksling av post med sene aftentog, nattog og tidlige morgentog, tøming av postkasser o. l. mot en for hvert enkelt tilfelle omforenet godtgjørelse.

§ 10.

På steder, hvor Statsbanene ikke finner å kunne overta poståpneriet, men hvor det ansees ønskelig at poståpneriet er på stasjonen, vil Statsbanene, forsåvidt forholdene med rimelighet tillater en sådan ordning, skaffe postvesenet det nødvendige lokale (i almindelighet med lys og opvarmning og renhold) i stasjonsbygningen, eventuelt ved til-

bygning — mot en for hvert enkelt tilfelle omforenet godtgjørelse, der fastsettes således at den dekker Statsbanenes utgifter ved ordningen, herunder tatt i betraktning renter og amortisasjon, og forøvrig på de nærmere vilkår man måtte bli enige om i de enkelte tilfelle.

Postbokser anbringes også i disse tilfelle ved Statsbanenes forføining og på deres bekostning i sådan utstrekning som behovet tilsier. Leieinntekter av postboksene tilfaller postvesenet.

§ 11.

De godtgjørelser postvesenet skal betale efter nærværende overenskomst, erlegges kvartalsvis.

§ 12.

Denne overenskomst, som er utferdiget i 2 eksemplarer, gjelder inntil videre og kan opsies av hver av partene med 1 års varsel. For opsigelse av enkelte poståpnerier gjelder 3 måneders varsel.

Bilag Å.

Overenskomst mellom postvesenet og telegrafvesenet av 8. og 17. juli 1926 angående kombinasjon av poståpnerier og rikstelefon- (telegraf-) stasjoner.

A. På steder hvor telegrafvesenet bekoster stasjonsholdet

1.

Det norske telegrafvesen påtar sig postekspedisjonen ved visse nærmere omforente poståpnerier, som kombineres med vedkommende steders telefon- (telegraf-) stasjoner.

Vedkommende bestyrer eller stasjonsholder blir da tillike poståpner. Han må på forhånd være godkjent som sådan av vedkommende postmester.

Disse poståpnerne regnes ikke som postvesenets tjenestemenn, og heller ikke i egenkap av poståpnerne som offentlige tjenestemenn i Tjenestemannslovens forstand. Er de ansatt som telegraffunksjonærer, inngår postarbeidet som et ledd i deres tjenesteplikter som sådanne. Har de overtatt stasjonsholdet ved telegrafvesenets stasjoner etter kontrakt, skal det også om postarbeidet opprettes kontrakt med telegrafvesenet.

Telegrafvesenets vedkommende skal holde de respektive postmestre underrettet om hvem der til enhver tid er bestyrer eller stasjonsholder.

2.

Lokale med belysning, oppvarming og rengjøring skaffes ved telegrafvesenets for-
sorg uten postvesenets mellemkomst og uten særskilte utgifter for dette.

Flytning av stasjonens (poståpneriets) lokale må ikke skje uten at vedkommende postmester på forhånd er gitt anledning til å uttale sig om det nye lokales beliggenhet.

Protokoller og blanketter m. v. vedrørende postarbeidet holdes av postvesenet. Det samme er tilfelle for jernskap og andre inventargjenstander i den utstrekning som gjelder for poståpnerier ellers. Lakk og hysing m. v. bekostes av poståpnerne efter de almindelig gjeldende regler.

Postbokser anbringes ved telegrafvesenets forføining og bekostning i sådan utstrekning som behovet tilsier og plassen tillater. Leieavgiften for boksene fastsettes av postvesenet. Avgiften tilfaller inntil videre telegrafvesenet, idet dette spørsmål forbeholdes optatt til ny behandling, når man har bedre oversikt over hvorledes forholdet utvikler sig.

3.

Telegrafvesenets og postvesenets oppbørsler og regnskaper skal av betjeningen holdes adskilt fra hverandre.

Personalet har samme ansvar for postvesenets oppbørsler og verdiforsendelser m. v. som det har for telegrafvesenets kasse m. v.

Telegrafvesenet er ansvarlig for at poståpneren stiller sikkerhet for postvesenets oppbørsler til et beløp som fastsettes av postvesenets vedkommende etter poståpneriets størrelse i hvert enkelt tilfelle.

Ved stasjoner hvor telegrafvesenet har fast regulativlønnen betjening, står telegrafvesenet selv ansvarlig for postvesenets oppbørsler inntil et beløp som fastsettes av Poststyret i hvert enkelt tilfelle.

4.

Poståpneriene henhører i administrativ henseende under vedkommende postkontor, forsåvidt ekspedisjonen angår.

Personalet plikter å følge de almindelige postinstrukser angående postarbeidet og regnskapsavleggelse m. v. Feil og mindre forsømmelser vedrørende postekspedisjonen kan likeoverfor poståpneriets bestyrer påtales av vedkommende postmester. Ved uregelmessigheter forøvrig treffer telegrafvesenet de forføininger som finnes påkrevd. Likeledes blir forseelser, som rammes av tjenestemannsloven, å behandle av telegrafvesenet. Postmesteren kan avgi skriftlig og muntlig uttalelse i saken og har adgang til

å være tilstede ved dens behandling i telegrafadministrasjonen (kretsstyret).

Ved oppdagelse av uregelmessigheter har post- og telegrafvesenet gjensidig underrettingsplikt.

5.

Det påhviler vedkommende overordnede postmestre den samme plikt til inspeksjon av forretningsordenen og kontroll av oppbørsliene ved de her omhandlede poståpnerier som ved andre poståpnerier.

6.

Kontortiden fastsettes av vedkommende postmester etter samråd med telegrafinspektøren, under hensyntagen til de stedlige forhold og forøvrig etter almindelige prinsipper. Kontortid utenfor vedkommende rikstelefonstasjons tjenestetid bør såvidt mulig undgås.

7.

For poståpnerienes bestyrelse, inklusive lokale og transport m. v. betaler postvesenet til telegrafvesenet kvartalsvis for hvert enkelt poståpneri en godtgjørelse svarende til den etter lønnsregulativet for poståpnerer gjeldende maksimale grunnlønn med fradrag av 17 %. For store poståpnerier kan derhos tillegges en kontorholdsgodtgjørelse etter overenskomst i hvert enkelt tilfelle.

Almindelig revisjon av godtgjørelsen foretas når sådan revisjon finner sted for de øvrige poståpnerier, som regel hvert 5. år.

8.

Gebyrer for eftertelling og forsegling m. v. tilfaller poståpneriets bestyrer.

9.

Det norske postvesen påtar sig på den annen side ekspedisjon av telefonsamtaler og av telegrammer gjennom telefon ved visse nærmere omforente poststeder, hvor denne ekspedisjon hensiktsmessig kan forenes med postekspedisjonen.

Postvesenet inntar ved en slik kombinasjon telegrafvesenets plass i nærværende overenskomst.

Nærmere avtale om steder hvor en sådan ordning kan gjennomføres, om postvesenets godtgjørelse og om anskaffelse av inventargjenstander for disse telefonstasjoner treffes i hvert enkelt tilfelle.

B. På steder hvor rikstelefonstasjonen er kommunegarantert.

1.

Ved ledighet i poståpnerstillingen på sådant sted undersøker postvesenet hvorvidt poståpneriets kombinasjon med telefonstasjonen er hensiktsmessig og ønskelig. I bekreftende fall tilbydes stasjonsholderen poståpnerstillingen. Poståpnerlønnen skal i sådanne tilfelle ikke overstige den efter lønnsregulativet gjeldende maksimumslønn ÷ 20 % med passende avrundning. Forøvrig ansettes han som poståpner på vanlige betingelser.

Telegrafstyret skal underrettes om enhver sådan ansettelse.

2.

Telegrafstyret henstiller til kommunene å søke stasjonsholderet fortrinsvis bortsatt til poståpnerne. Overtar en poståpner stasjonsholderet, skal ikke dette medføre omregulering av poståpnerlønnen efter bestemmelsen i § 1 før ved første efterfølgende ordinære lønnsregulering.

Poststyret skal underrettes om enhver ansettelse av poståpner som telefonbestyrer (stasjonsholder).

C. Almindelige bestemmelser.

På steder hvor telegrafvesenet har egne bygninger, men hvor det ikke finner å kunne overta poståpneriet, vil telegrafvesenet for såvidt forholdene med rimelighet tillater det, skaffe postvesenet det nødvendige lokale (i tilfelle med lys, opvarmning og renhold) i telegrafbygningen, eventuelt ved tilbygning — mot en for hvert enkelt tilfelle omforenet godtgjørelse, som fastsettes således at den dekker telegrafvesenets utgifter ved ordningen, herunder tatt i betraktning renter og amortisasjon og forøvrig på de nærmere vilkår som man måtte bli enige om i de enkelte tilfelle. Postbokser i disse bygninger anbringes ved telegrafvesenets forføining og på dets bekostning i den utstrekning behovet tilsier. Leieinntektene tilfaller postvesenet. Ved fastsettelse av postvesenets husleie tas det også hensyn til de utgifter telegrafvesenet har hatt med anskaffelse av postbokser.

I samme utstrekning og på samme betingelser vil postvesenet skaffe telegrafvesenet lokaler på steder hvor postvesenet har egne bygninger.

Lov om postvesenet av 8. juni 1928 med bemerkninger.

(Ot. prp. nr. 51 for 1924, ot. prp. nr. 39 for 1928, innst. O. VIII for 1928).

Ved kgl. resolusjon av 31. mai 1929 er det bestemt at den nye postlov skal tre i kraft fra 1. august s. år.

Denne lov er bygget på et utkast av 1921 fra en av Handelsdepartementet nedsatt komité. Komiteen hadde i oppdrag å revidere postloven med særlig sikte på å ta porto-bestemmelser og lignende ut av loven. Den fant imidlertid ikke å burde innskrenke sig hertil men å burde fremlegge resultatet av sitt arbeide i form av utkast til ny postlov. Som grunnen herfor anfører komiteen:

Postvesenet har siden den nuværende postlovs ikrafttreden gjennomgått en sterk utvikling. Postmengden er vokset overordentlig. Forretningsgrener som da loven blev til, var i begynnelsen av sin utvikling, har fått et betydelig omfang. Der er kommet nye gjøremål til, og flere venter på å bli optatt. Postvesenet er blitt et stort og innviklet maskineri. Dette i forbindelse med postvesenets nære sammenheng med samfundsforholdene forøvrig krever at de lovbestemmelser som skal regulere dets virke, mest mulig lar sig tilpasse efter de vekslende forhold. Med sine sterkt lovbundne bestemmelser fyller postloven ikke dette krav. Også

i andre henseender er loven ikke lenger tidsmessig.

Komiteén påpekte derefter endel vesentlige punkter hvori loven antokes å trenge revisjon:

1. Postvesenets takster og gebyrer var for den største dels vedkommende inntatt i loven. Ved de stadige forandringer som forholdene i så henseende har gjort fornødne, har den omstendelige lovbehandling vist sig upraktisk og tidsspillende. Efter foranledning av komiteén er det nu rådet bot herpå, idet tilleggsloven av 16. juli 1920 har henlagt fastsettelsen av postvesenets takster og gebyrer til Konge og Storting. En rekke paragrafer i loven er derved opphevet.
2. Også på andre felter har postloven truffet bestemmelser som efter komiteéns mening ikke egner sig til å fastslås ved lov, således om størrelsen av erstatningen for rekommanderte forsendelser og for pakker uten angitt verdi.
3. Postloven inneholder en rekke bestemmelser av vesentlig reglementarisk art. Disse bør ha sin plass i reglementet og ikke i loven.

4. De nyere internasjonale konvensjoner inneholder forskjellige bestemmelser som dels avviker fra postloven, dels ikke finnes i denne. Komitéen mener at man i størst mulig utstrekning bør søke å bringe overensstemmelse mellom de regler som gjelder for den internasjonale postutveksling og for den innenrikske.
5. En del bestemmelser i postloven er dels helt antikverte, dels etter komitéens mening mindre heldige.

Komiteen har gjort bruk av forskjellige fremmede postlover, spesielt den danske lov av 9 mai 1919.

Loven samler de forskjellige bestemmelser under særskilte overskrifter, nemlig:

Takster og avgifter (§ 1).

Portofrihet og tjenestemerker (§ 2).

Postvesenets enerett (§§ 3—4).

Ekspropriasjonsbestemmelser (§§ 5—7).

Posthjemmeligheten (§ 8).

Postvesenets adgang til å undersøke innholdet av postsaker (§§ 9—10).

Postvesenets rådighet over ubesorgelige postsaker (§ 11).

Avsenderens rådighetsrett (§ 12).

Verdiforsendelser (§ 13).

Erstatningsregler (§§ 14—24).

Reglementariske bestemmelser (§ 25).

Overenskomster med utlandet (§ 26).

Straffebestemmelser (§ 27).

Lovens ikrafttreden (§ 28).

og blad fastsettes av Stortinget og de andre takster og gebyrer av Kongen.

Efter paragrafens 2net ledd er avsenderen likesom efter den eldre lov (§ 43) ansvarlig for betaling av påhvilende porto og avgifter, men fristen for fremsettelse av kravet fra postvesenets side er forlenget fra 6 måneder til ett år efter innleveringen. Postvesenet har dessuten fått utpantningsrett for slike beløp. Betales de ikke kan postvesenet la dem inndrive ved utpantning ved henvendelse til namsmannen — som regel lensmannen på landet og i byene byfogden eller en særskilt ansatt namsmann.

§ 2.

Bestemmelsene her er de samme som i den eldre lovs §§ 37 og 40.

§ 3.

Mens postmonopolet efter den eldre lovs § 51 bare omfattet lukkede brev er det nu utvidet til å gjelde også »kort med skriftlige eller med skrift utfylte trykte meddelelser« (brevkort). Krenkelse av postvesenets enerett efter denne paragraf straffes med bøter efter lovens § 27,2, hvis ikke strengere straffebestemmelse kommer til anvendelse.

§ 4.

1ste og 2net ledd avløser bestemmelsene i den eldre lovs § 52. Mens adgangen til å sende frankerte forsendelser utenfor postvesenet i den eldre lov bare kunde skje på de dager da post ikke blev befordret, kan dette nu skje uten innskrenkning i så henseende. Heller ikke krever den nye lov at Poststyret fastsetter nærmere regler for slike forsendelser. Den bestemmer bare at den som mottar forsendelser til befordring skal kassere merkene på betryggende måte.

Vedkommende de enkelte paragrafer bemerkes:

§ 1.

1ste ledd bestemmer likesom den eldre postlovs § 3 at portoen for brev og brevkort

Bestemmelsen i 3dje ledd er ny i loven. Den åpner adgang til å forby private brevcentraler.

4de ledd har heller ikke noen tilsvarende bestemmelser i den eldre lov. Kongen får her bemyndigelse til å treffe forføininger siktede til å hindre bruk av postvesenet i et fremmed land hvor portoen er lavere, til besørgelse av brevpostforsendelser i større mengder til adressater i Norge.

De herhenhørende straffebestemmelser finnes i lovens § 27, 2.

§ 5.

1ste ledd har tilsvarende bestemmelser i den eldre lovs § 50, 1ste ledd.

Bestemmelsen i 2net ledd er ny. Den er tenkt særlig å kunne få anvendelse hvor de almindelige ferdselsveier ved naturbegivenheter eller lign. er blitt ufarbare og adgang ad privat vei nektes.

Rådighet over de i 1ste ledd nevnte ting og adkomst etter 2net ledd kan postvesenet skaffe sig straks selvom erstatningen ikke er bestemt. Begjæring herom fremsettes for namsmannen, kfr. § 55 i lov om skjønn m. v. av 1 juni 1917.

§ 6.

Tilsvarende bestemmelser finnes i den eldre lovs § 50, 2net ledd. I den nye lov er medtatt også luftskib. Erstatningen bestemmes i mangel av mindelig overenskomst ved almindelig skjønn efter den ovennevnte lov av 1 juni 1917.

Undlatelse av å etterkomme krav fra postvesenet efter denne paragraf straffes efter lovens § 27, 3.

Om postførsel med rutegående automobil, se § 21 i lov nr. 2 av 20. februar 1926

om motorvogner hvorefter det til bevilgningen kan knyttes plikt til å medta post mot bestemt vederlag.

§ 7.

Jfr. den eldre lovs § 50, 3dje ledd.

Erstatningen bestemmes på samme måte som under §§ 5 og 6 nevnt.

§ 8.

Posttjenestemenns plikt til å bevare posthemmeligheten er her inntatt i selve loven. Tidligere hadde man bare postreglementets bestemmelser herom (kap. XVIII, § 1 a).

Kreves det i tvistemål eller straffesaker opplysninger eller vidnesbyrd om postforsendelser som ikke kan gis utenat posthemmeligheten krenkes, kan Poststyret gi tillatelse til at kravet imøtekommes. Spørsmål herom må derfor alltid forelegges Poststyret.

§ 9.

Jfr. den eldre lovs § 31, 2net ledd.

§ 10.

Jfr. den eldre lovs § 44.

§ 11.

Jfr. den eldre lovs § 45.

Bestemmelser om at postvesenet kan betale ut nettoutbyttet av salget er ny i loven.

§ 12.

Jfr. den eldre lovs § 46.

§ 13.

1ste ledd har tilsvarende bestemmelser av den eldre lovs § 48. Forbudet i den nye

lov gjelder dog bare penger, ikke som i den eldre lov også andre gjenstander av en viss verdi.

Efter 2net ledd åpnes det adgang for Kongen til å bestemme at penger m. v. inntil bestemt beløp skal kunne legges i rekommandert brev uten verdiangivelse når omslag og forsegling er som for verdibrev bestemt. Ved kgl. resolusjon av 31. mai 1929 er det bestemt at så kan skje for beløp inntil 36 kr.

Siste ledd inneholder uttrykkelig forbud mot å angi en forsendelse til høiere verdi enn den virkelige.

Om straffebestemmelsene henvises til § 27, 4 og 5.

§ 14.

Mens erstatningsbeløpet for rekommanderte forsendelser var fiksert i den eldre lov (§ 23) overlater den nye lov Kongen å bestemme beløpet. Ved kgl. resolusjon av 31. mai 1929 er det fastsatt til kr. 36. Det gis som før i almindelighet bare erstatning for hel bortkomst. Har brevet vært utstyrt som verdibrev (jfr. § 13, 2net ledd) erstattes dog likesom for verdibrev tap av innholdet og skade — dog ikke utover det beløp som betales for hel bortkomst, jfr. 1ste ledd.

Erstatning bortfaller helt når det foreligger omstendigheter som i lovens § 20, 1-3 nevnt.

§ 15.

Heller ikke her fikserer loven således som den eldre lovs § 32 det beløp hvortil erstatningen begrenses, men overlater avgjørelsen herav til Kongen. Beløpet er ved kgl. resolusjon av 31. mai 1929 begrenset til kr. 2 pr. 500 gr. eller del derav.

Utover dette beløp yder postvesenet ikke erstatning medmindre det bevises at det foreligger grov uaktsomhet fra postvesenets side.

Efter lovens § 20, 1-3 kan erstatning helt bortfalle.

§ 16.

Jfr. den eldre lovs §§ 25 og 32.

Erstatningen kan bortfalle efter bestemmelsene i § 20, 1-4.

§ 17.

Den eldre postlov inneholdt ingen tilsvarende bestemmelse. Paragrafen fastslår hvad det også tidligere har vært ansett som gjeldende rett.

§ 18.

1ste ledd inneholder samme bestemmelse som postreglementets kap. X, § 19.

2net ledd fastslår hvad det nu er gjeldende praksis.

§ 19.

Den eldre postlov har ikke noen tilsvarende bestemmelse.

§ 20.

Jfr. den eldre postlovs § 35.

Efter punkt 4 bortfaller enhver erstatning når en forsendelse svikaktig er angitt til en høiere verdi enn den virkelige. Om erstatning når den for høie verdiangivelse ikke er »svikaktig«, se § 16, 1ste ledd.

§§ 21 og 22.

Jfr. den eldre lovs § 35.

§ 22, 2net ledd, bestemmer efter hvilken verdi erstatningen skal beregnes.

§ 23.

Da postvesenet er avsenderens fullmektig, jfr. § 12 (den eldre lovs § 46) blir erstat-

ning til avsenderen det prinsipale, subsidiært kan den dog utbetales adressaten.

§ 24.

Efter den eldre lovs § 34 ophører postvesenets erstatningsplikt når anmeldelse ikke innen 6 måneder etter innleveringen er avgitt til postvesenet eller øvrigheten.

Efter den nye lov kan krav om erstatning bare fremsettes for postvesenet. Fristen er forlenget til 1 år.

§ 25.

Jfr. den eldre lovs § 58, siste ledd.

§ 26.

Jfr. den eldre lovs § 58, 1ste ledd.

§ 27.

I denne paragraf er samlet de særlige straffebestemmelser som loven foranlediger.

Kongen eller den han bemyndiger vil dog i henhold til lovens § 25 ved siden herav kunne treffe reglementariske bestemmelser som det finnes påkrevd å utstyre med straffetrussel. Overtredelse herav blir da straffbar etter straffelovens § 339, 2.

§ 28.

Den eldre postlov med tilleggslover er ophevet ved den nye lovs ikrafttreden.

Derimot får de bestemmelser som er fattet i henhold til den eldre lov angående takster, reglementariske forskrifter m. v. fremdeles sin gyldighet hvis denne lov ikke uttrykkelig ophever dem eller de strider mot dennes bestemmelser.

Lov om postvesenet av 8. juni 1928.

Takster og avgifter.

§ 1.

Den almindelige porto for brev, brevkort og blade (tidender og tidsskrifter) fastsettes av Stortinget. Forøvrig bestemmes postvesenets takster og avgifter av Kongen eller den han bemyndiger.

Avsenderen av en postforsendelse er ansvarlig for betaling av påhvilende porto og avgifter, hvis postvesenet fremsetter krav derom innen et år etter innleveringen. Beløpene kan inndrives ved utpantning.

Portofrihet og tjenestemerker.

§ 2.

Portofrihet gjelder bare for postvesenets egne tjenestesaker.

For statens og kommunenes postforsendelser kan der anvendes tjenestemerker. Kongen eller den han bemyndiger bestemmer, i hvil-

ken utstrekning tjenestemerker skal utferdiges samt hvem som har rett til å benytte sådanne. Tjenestemerker kan dog ikke anvendes for:

1. Postforsendelser fra stats- eller kommunale innretninger av inntektsbringende eller erhvervsmessig art.
2. Postforsendelser fra personer som i sin stilling har offentlig korrespondanse bare for enkelte sakers vedkommende samt dessuten institusjoner som utligner kontingent til støtte for sin virksomhet.
3. Verdibrev, rekommanderte forsendelser og pakker.
4. Lokalpostforsendelser i by hvor ombæring finner sted. Med hvilke begrensninger tjenestemerker skal kunne benyttes for lokalpostforsendelser i landdistrikter, hvor ombæring finner sted, bestemmes av Kongen eller den han bemyndiger.

Hvorvidt og i hvilken utstrekning tjenestemerker for kommunenes post blir å godtgjøre av statskassen bestemmes av Stortinget.

Postvesenets enerett.

§ 3.

Postvesenet har enerett til regelmessig og mot vederlag å motta til utlevering eller befordre innen riket og til å befordre mellom Norge og utlandet:

- 1) lukkede brev,
- 2) kort med skriftlige eller med skrift utfylte trykte meddelelser.

Kongen eller den han bemyndiger, kan gjøre undtagelse fra denne bestemmelse, når særlige forhold gjør det ønskelig.

§ 4.

Det er forbudt uten postvesenets medlemkomst å la befordre de i foregående paragraf nevnte postsaker med samferdselsmiddel som går i regelmessig fart innen riket eller mellom Norge og utlandet, medmindre de er utstyrt med postvesenets frankeringsmerker overensstemmende med dettes almindelige takster. Merkene skal på betryggende måte kasseres av den som mottar forsendelsen til befordring; avtrykk av frankeringsmaskiner kasseres dog ikke.

Forbudet gjelder dog ikke forsendelser i tjenstlige anliggender mellom vedkommende samferdselsmiddels styre og dets tjenestemenn eller mellom tjenestemennene innbyrdes.

Kongen eller den han bemyndiger kan forby dannelsen eller opprettholdelse av sammenslutninger til privat besørgelse av deltaernes eller andres forsendelser av den foran nevnte art.

Kongen eller den han bemyndiger, kan utferdige forbud mot eller treffe andre nød-

vendige forføininger til å hindre at personer og firmaer som bor her i landet, gjør bruk av et fremmed lands postvesen til besørgelse av sine lukkede eller åpne brevpostforsendelser i nogen større mengde til adressater i Norge.

Ekspropriasjonsbestemmelser.

§ 5.

Enhver som er i besiddelse av transportmidler, er pliktig til mot erstatning å stille dem til postvesenets rådighet, dersom de måtte trenge til hjelp til postførslen.

Likeledes plikter eier eller besidder av grunneiendom mot erstatning å gi postvesenet adgang over eiendommen i den utstrekning det trenge til postførslen.

Postvesenet kan kreve rådighet over tingene eller adgang over eiendommen straks selvom erstatningen ikke er bestemt.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes erstatningen ved skjønn.

§ 6.

Norsk skib og luftfartøi er på forlangende av postvesenet og efter dettes nærmere bestemmelse pliktig til å medta postsaker og avlevere dem på anløpsstedene så vel i innen- som i utenriks fart.

Erstatningen fastsettes i mangel av mindelig overenskomst ved skjønn.

§ 7.

Kongen kan bestemme avgitt mot erstatning fornøden grunneiendom, bebygget eller ubebygget, til anlegg eller utvidelse av bygning for postvesenet.

I mangel av mindelig overenskomst fastsettes erstatningen ved skjønn.

Posthemmeligheten.

§ 8.

Postvesenets tjenestemenn må ikke gi uvedkommende underretning om andres benyttelse av posten eller leilighet til selv å skaffe sig sådan underretning. Hvad der gjennom postforsendelsene måtte komme til deres kunnskap, er de pliktige til å fortie for uvedkommende.

Tillatelse til å avlegge vidnesbyrd i henhold til tvistemålsloven av 13de august 1915 § 204, 2 og straffeprosesslovens § 180, 2 kan gis av Poststyret.

Postvesenets adgang til å undersøke innholdet av postsaker.

§ 9.

Er det begrunnet mistanke om at en postforsendelse ikke er forsvarlig innpakket eller at den inneholder ting som det er forbudt å innlevere i posten, kan det avsendende eller mottagende poststed forlange å åpne og undersøke forsendelsen i nærvær av avsender eller mottager. Innrømmes et sådant forlangende ikke, kan postvesenet nekte å motta eller utlevere forsendelsen og kan i tilfelle behandle den som ubesorgelig.

§ 10.

I den utstrekning det er nødvendig for å komme til kunnskap om hvem der er avsender eller mottager av en ubesorgelig postforsendelse, kan Poststyret la den åpne og undersøke. Det påligger vedkommende tjenestemenn taushetsplikt, se § 8.

Postvesenets rådighet over ubesorgelige postsaker.

§ 11.

Postsaker som ikke kan besørgeres til adressaten eller leveres tilbake til avsenderen, kan,

etter å være bekjentgjort på den måte Poststyret bestemmer, tilintetgjøres eller selges til fordel for postvesenet. Nettoutbyttet av salget kan etter bestemmelse av Poststyret betales til den som melder sig innen et år etter at salget har funnet sted og godtgjør å ha bilig krav på beløpet.

Avsenderens rådighetsrett.

§ 12.

Sålenge en postforsendelse er i postvesenets verge har avsenderen rett til å råde over den.

Verdiforsendelser.

§ 13.

Penger må ikke legges i postforsendelser uten at verdien angis. Det samme gjelder frimerker og tjenestemerker til større verdi enn 5 kroner.

Dog kan Kongen eller den han bemyndiger bestemme at penger, frimerker og tjenestemerker inntil et bestemt beløp skal kunne legges i rekommanderte forsendelser uten angivelse av verdien, når de regler som gjelder for omslag og forsegling av verdibrev iakttas.

Det er forbudt å angi en postforsendelse til høiere verdi enn den virkelige.

Erstatningsregler.

§ 14.

Er en rekommandert forsendelse kommet bort mens den var i postvesenets verge, gir postvesenet erstatning til et beløp som Kongen eller den han bemyndiger bestemmer.

Er innholdet helt eller delvis gått tapt eller skadet og forsendelsen har vært forsynt med omslag og forsegling som for verdiforsen-

delsler bestemt, erstatter postvesenet tapet eller skaden, dog ikke utover det beløp som erstattes for hel bortkomst.

§ 15.

Er en pakke uten angitt verdi kommet bort, er den skadet, eller er innholdet helt eller delvis gått tapt mens den var i postvesenets verge, erstatter postvesenet tapet eller skaden.

Kongen eller den han bemyndiger kan dog bestemme at erstatningen skal begrenses til bestemte beløp. Utover disse yder da postvesenet ikke erstatning medmindre det bevises at tapet eller skaden skyldes grov uaktksomhet fra postvesenets side.

§ 16.

Er en postforsendelse med angitt verdi kommet bort, erstatter postvesenet den angitte verdi, medmindre det godtgjør at denne er for høit angitt. I så fall erstattes tapet. Er forsendelsen skadet eller er innholdet helt eller delvis gått tapt, erstatter postvesenet tapet eller skaden, dog ikke utover det beløp som erstattes for hel bortkomst.

Har innholdet ikke vært eftertellet ved avsendelsespoststedet, erstattes dog det manglende bare dersom forsendelsen fremkommer således beskadiget på omslag eller segl, at det manglende verdiinnhold kan være kommet ut.

§ 17.

For et innbetalt postanvisnings-, postkreditiv-, postopkravs- eller postinkassasjonsbeløp er postvesenet ansvarlig.

§ 18.

Kommer en postopkravsforsendelse bort, eller skades den mens den er i postvesenets verge, betaler postvesenet erstatning som for lignende forsendelse uten postopkrav.

Har postvesenet levert ut forsendelsen uten å motta opkravsbeløpet, erstatter postvesenet det derved opståtte tap. Erstatningen kan dog ikke være høiere enn opkravsbeløpet.

§ 19.

Når postvesenet betaler erstatning for en bortkommet eller helt ødelagt pakke eller verdiforsendelse, erstattes også den betalte porto. Rekommandasjons- og assuranceavgift erstattes ikke.

§ 20.

Erstatning betales ikke:

- 1) når skaden eller den uriktige utlevering eller utbetaling skyldes avsender eller mottager, eller skaden har sin grunn i innholdets beskaffenhet, eller forsendelsen ikke har vært innpakket overensstemmende med gjeldende regler,
- 2) når forsendelsen har inneholdt saker som er undtatt fra postførsel,
- 3) når de særlige bestemmelser som er gitt med hensyn til forsendelsesmåten, ikke er iaktatt,
- 4) når forsendelsen svikaktig er angitt til en høiere verdi enn den virkelige.

§ 21.

For andre postsaker enn i paragrafene 14—18 nevnt gis ingen erstatning.

§ 22.

Postvesenet gir ikke erstatning for følger av forsinkelse eller feilsending.

Den erstatning som postvesenet i henhold til paragrafene 14—16 betaler omfatter bare den bortkomne tings verdi eller den verdiforringelse den skadede forsendelse har lidt, beregnet etter omsetningsverdien ved innleveringen.

Annen erstatning for følger av bortkomst eller beskadigelse gir postvesenet ikke.

§ 23.

Erstatningsbeløpet utbetales til avsenderen. Når forsendelsen er utlevert til adressaten, eller avsenderen ikke finnes, kan det dog utbetales til adressaten.

§ 24.

Postvesenets erstatningsplikt bortfaller, når krav ikke er fremsatt for postvesenet innen 1 år etter forsendelsens innlevering eller beløpets innbetaling.

Reglementariske bestemmelser.

§ 25.

Kongen eller den han bemyndiger fastsetter de bestemmelser som er nødvendige for å utfylle denne lov.

Likeledes kan Kongen eller den han bemyndiger treffe bestemmelse om at visse saker skal være undtatt fra postførsel.

Overenskomster med utlandet.

§ 26.

Kongen eller den han bemyndiger kan forsåvidt angår postforsendelser mellom Norge og utlandet foreta de modifikasjoner i foranstående bestemmelser som påkreves i medfør av postoverenskomster mellom Norge og fremmede land.

Straffebestemmelser.

§ 27.

Hvis ikke strengere straffebestemmelser kommer til anvendelse, straffes med bøter

1) den som innleverer til postførsel saker

som er undtatt fra postførsel, eller som medvirker dertil,

- 2) den som krenker postvesenets enerett til postførsel etter nærværende lovs §§ 3 og 4, eller som medvirker dertil,
- 3) den som undlater å etterkomme krav, som stilles av postvesenet i henhold til nærværende lovs § 6,
- 4) den som innleverer til postførsel forsendelse som inneholder penger, frimerker eller tjenestemerker til verdi av over 5 kroner uten å angi verdien, eller rekommandert forsendelse som inneholder penger, tjenestemerker eller frimerker til høiere verdi enn tillatt i sådanne forsendelser, eller som medvirker dertil, jfr. § 13,
- 5) den som svikaktig angir en postforsendelse til høiere verdi enn den virkelige, eller som medvirker dertil,
- 6) den som uberettiget benytter tjenestemerker til postforsendelser som ikke kan frigjøres med sådanne, eller som medvirker dertil,
- 7) den som benytter tidligere brukte frankeringsmerker til frigjøring av postforsendelse, eller som medvirker dertil.

Lovens ikrafttreden.

§ 28.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Fra samme tid opheves lov om postvesenet av 12. mai 1888 med tilleggslover av 6. juli 1892, 9. juni 1903, 11. juni 1906, 19. juli 1912, 18. juli 1913, 16. juli 1920, og 26. juni 1925, § 30 i lov om rettergangsordningens ikrafttreden av 14. august 1918 samt enhver annen bestemmelse som strider mot denne lov.